

Not for sale

நவம்பர் - டிசம்பர் 2016

தமிழாக்கம்

The Herald

of Christ's Kingdom

பெருமையை ஜெயங்கொள்ளுதல்

பெருமை • ஒழுக்கக்கேடு • மன அழுத்தம்

இயலாமைகள் • சோம்பல் அல்லது அசட்டை மனப்பான்மை

சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலை • கோபம், பழிவாங்குதல் மற்றும் பகை

அடிமைத்தனம் • குற்றம்

ஆதிபிலே

பெருமை ஜெயங்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, பொதுவாக பெருமையுள்ள ஒரு மனுஜன் தான் பெருமையுள்ளவன் என்பதைக் கடைசியாக அறிந்துகொள்வான். பெருமைக்கு முதல் பலி லூசி:பர். மற்றவர்கள் நம்மைக் காணும்விதமாக நாம் நம்மை எவ்வாறு காண்பதென்றும், நம்மை நாம் முற்றிலும் எவ்வாறு மாற்றிக்கொள்வதற்கான செயல்முறையான கருத்துக்களையும் தருகிறது.

ஒழுக்கக்கேட்டை ஜெயங்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, நம்முடைய இருதயத்தில் ஒழுக்கக்கேட்டான காரியங்கள் எவ்வாறு பிறப்பிக்கப்படுகிறது என்றும், அதற்கு மாறாக ஒருவருடைய வாழ்க்கையை எவ்வாறு திருப்ப வேண்டும் என்ற ஆலோசனையையும் தருகிறது.

மன அழுத்தத்தை மேற்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, மன அழுத்தத்திற்கு வழிநடத்தும் சகலவிதமான முண்பாடான சிந்தனைகளைக் கண்டு உணருகிறது. ஆனால் இயல் நிலை திரும்புவதற்கு சத்தியம் மிக அவசியம். வேண்டாமானால் மருத்துவ ரீதியாகவும், நடக்கை ரீதியாகவும் சில உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு, தங்களுக்குத்தாங்களே எவ்வாறு உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று இந்தக் கட்டுரைக் கூறுகிறது.

இயலாமைகளை மேற்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, முயன்று பெற்ற இயலாமை பொதுவாக ஒரு அதிர்ச்சி, மறுப்பு, அதற்குப் பின் கோபம், பேரம் பேச்சு மற்றும் மன அழுத்தத்தில் துவங்கக்கூடியதாக உள்ளது. இறுதியாக நம்முடைய சூழ்நிலைகளை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், அவைகளால் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும் மற்றவர்களுக்கு நாம் ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது.

மந்தநிலை அல்லது அசட்டை மனப்பான்மையை மேற்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, மந்த நிலை அல்லது அசட்டை மனப்பான்மை நம்முடைய மகிழ்ச்சியை எவ்வாறு உறிஞ்சி விடுகிறதென்று விவரிக்கிறது - சுய பலி செலுத்துவதினால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி.

சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலையை மேற்கொள்வது என்ற தலைப்பு, நம்முடைய ஆண்டவராம் இயேசுவினால் அல்ல, ஆசாரியர்கள், பரிசேயர்கள் மற்றும் மதக் குழுக்களினால் சகிப்புத் தன்மையற்ற நிலையை வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்தச் சகிப்புத் தன்மை நிக்கொதேமுவினாலும், மார்க்ஸ் மேடையில் அத்தேனர்களினாலும் மற்றும் கெத்செமனையில் இயேசுவினாலும் காண்பிக்கப்பட்டது. சகிப்புத் தன்மையினால் நாம் மகிழ்ந்து மற்றவர்களிடமிருந்து இலாபகரமாகப் பிரமாணிக்கொள்ளலாம் என்று ஆலோசனைக் கூறுகிறது.

கோபம், பழிவாங்குதல் மற்றும் பகைமையை மேற்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, நாம் சுயத்தையும், கோபத்தையும், அதன் விளைவுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நமக்கு நினைப்பூட்டுகிறது. ஜனங்கள்மேல் கோபம் முற்படும்போது, நம்முடைய வெறுப்பை பாவிகள்மேல் அல்ல, நம்முடைய ஆண்டவரைப்போல பாவத்தின்மேல் காட்ட வேண்டும்.

அடிமைத்தனத்தை ஜெயங் கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் சிலர் போதை வஸ்துக்களுக்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். "உங்களிலும் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தீர்கள்." ஆனால் - வேலை, தொலைக்காட்சி, இணையதளம், கடைவீதி, சுற்றுலா, உறுதிக் கோட்பாடுகள், உணவுகள் போன்றவற்றிலிருந்து அடிமைப்பட்டிருக்கும் நாம் அவைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய பழக்கங்கள் அல்லது அடிமைத்தனத்தை மேற்கொள்வதற்கு உதவிச்செய்யக்கூடிய ஐந்து மறுசீரமைப்புக்குரிய குறிப்புகளை நமக்குக் காட்டுகிறது.

குற்றத்தை ஜெயங்கொள்குதல் என்ற தலைப்பு, குற்றச் சுமையை மற்றவர்கள்மேல் பழிச் சொல்லுவதினால் மேற்கொள்ள முடியாது. நம்மை நியாயப்படுத்திக்கொள்வதற்கு மற்றவர்களைக் குற்றப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்வது இயல்பு. கிறிஸ்து மட்டுமே குற்றத்தைச் சுத்திகரிக்க முடியும் என்று கூறுகிறது.

இந்தக் கட்டுரைகளின் எழுத்தாளர்கள் ஜெயங்கொண்டதை அனுபவித்ததும் இல்லை அல்லது ஜெயங்கொள்ள முயற்சிப்பவர்களுக்கு உதவியையும் செய்ததில்லை. "ஜெயங் கொள்குதலின் எவ்வாறு" அலனுக்கே இந்த வாக்குத் தத்தங்கள்.

நவம்பர்/டிசம்பர் 2016

பெருமை	36
நம்முடைய பெருமையை நாம் விழுங்கலாம்: அது நம்மை கொடுக்க வைக்காது	
ஒழுக்கக்கேடு	40
தோற்கடித்தல் இருதயத்திலிருந்து துவங்கக்கூடியது	
மன அழுத்தம்	45
முதலில் சத்தியம், அதற்குப் பின் சுய உதவி மேலும் மற்ற உதவிகள் தேவைகளுக்கு ஏற்றபடி	
இயலாமைகள்	49
அதை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்வது, அதோடு வேலை செய்வது மற்றும் ஒரு மாதிரியாக இருப்பது	
சோம்பல் அல்லது அசட்டை மனப்பான்மை	53
சுய பலி செலுத்துவதில் மகிழ்ச்சி உண்டு	
சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலை	56
ஜெயங்கொள்குதல் என்பதற்குச் சகிப்புத்தன்மை என்று பொருள் - மேலும் பல	
கோபம், பழிவாங்குதல்	59
பாவியை அல்ல, பாவத்தை வெறு	
அடிமைத்தனம்	61
நடத்தைமீல் மாற்றம், ஐக்கியம் மற்றும் கிருபை தேவைப்படுகிறது	
குற்றம்	68
மற்றவர்கள்மேல் குற்றத்தைச் சுமத்துவதினால் அல்ல, கிறிஸ்துவே குற்றத்தைச் சுத்திகரிக்க முடியும்	
நீக்ககரிசனத்தின் கற்று	71
இஸ்ரவேலின் பாரம்	

பெருமையை ஜெயங்கொள்ளுதல்

"ஜீவனத்தின் பெருமையுமாகிய . . . பிதாவினாலுண்டானவைகள் அல்ல, அவைகள் உலகத்தினாலுண்டானவைகள்" (1 யோவான் 2:16).

Austin Williams

கோபம் (எரிச்சல்) நம்மை கவலைக்குள்

ஆழ்த்திவிடுகிறது ... அங்கு நமக்குள் பெருமை நிலை நிற்கிறது.

மற்ற உணர்வுகளைக் காட்டிலும் பெருமை வேறுபட்டது (கோபத்திற்குக் கூடுமானளவுக்கு விதிவிலக்கோடு). ஏனெனில் நம்மிடம் எந்தத் தவறும் இல்லை என்று நாம் உணர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறோம். மற்ற உணர்வுகளினால் நாம் பொங்கியெழும்போது, ஏதோ தவறு நடந்துவிட்டது என்றும், நாம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நாம் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறோம். பெருமையினால் பொங்கும்போது பொதுவாகவே நாம் சரியாகவே இருக்கிறோம் என்று எண்ணுவோம். ஆனால் நியாயமாக அனைவரும் மாற வேண்டியவர்களாக இருப்பார்கள்.

பெருமை என்றால் என்ன? "நீங்கள் இவ்வளவு படிப்பதினால், பெருமையை விட்டு நீங்கள் எப்படி விலகியிருப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது" என்று ஒருவருக்கு ஒருமுறை சொல்லப்பட்டது. இங்கு எந்தளவுக்கு அவர் படித்தார் அல்லது சேகரித்தார் என்று பொருளில்லை. அந்த அறிவை அவர் சேகரித்த நோக்கமே இதை நிர்ணயிக்கும். ஆகவே பெருமை மனதின் நோக்கமும் ஒருவகையான நடத்தையாகவும் உள்ளது.

ஒரு செருக்கினை மனிதனிடம் எடுக்கிறானா குணவசனங்களை நாம் காணலாம்?

கீழ்க்காணும் சுய-மதிப்பிடும் வினா விடை இந்தப் பெருமைக்கு சார்பாக நாம் ஒவ்வொருவரும் இருக்கிறோமா என்று அறிந்துகொள்வதற்கு உதவி செய்யும்.

■ சுய-நீதி: "எனக்குத் தேவனுடைய கிருபை தேவையில்லை." தேவனைப்பற்றிச் சிந்திப்பதைக் காட்டிலும், உங்களைப் பற்றியும், மற்றவர்களைப் பற்றியும் சிந்திப்பதற்கு அதிக நேரத்தைச் செலவிடுகிறீர்களா?

■ நான் என்ற - மனப்பாங்கு மற்றும் நம்பிக்கை: என்னுடைய கருத்துக்களை மற்றவர்களிடம் ஏன் சொல்ல வேண்டும்? யார் சொல்வதையும் கேட்காமல் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறேனா?

■ ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் சோதனை: எனக்கு நானே சாதகமாக நியாயம் தீர்த்துக்கொள்ளும்படி

மற்றவர்களோடு என்னை நான் எப்போதும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துக்கொள்கிறேனா?

■ என்னுடைய பார்வைகள், அறிவாற்றல் அல்லது திறமையை நிறைவாக அளவிட்டு அதில் நான் மகிழ்கிறேனா?

■ செல்வம் அல்லது உயர்ந்த நிலை: என்னுடைய தனிப்பட்ட வசதிகள் அல்லது சொத்துக்களைப் பற்றி மற்றவர்கள் சரியாக அறிந்துகொள்வதற்கு நான் முயற்சிக்கிறேனா?

■ மனநிறைவு: மற்றவர்களைக்காட்டிலும் இந்த உலகத்தின் நல்ல பொருட்களைப் பெறுவதற்கு நான் அதிகமான தகுதியுள்ளவன் என்று நான்சிந்திக்கிறேனா?

■ நான் விரும்புவதை நான் பெற்றுக்கொள்வேனா: மற்றவர்கள் பாதிப்படந்து காயப்பட்டாலும் சரி, நான் என்னுடைய சுயநலமான குறிக்கோள்களைப் பின் தொடர்கிறேனா?

■ உன்னைவிட பரிசுத்தவான்: நான் பக்தியுள்ளவனாக இருப்பதினால் தேவன் பிரியமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் சிந்திக்கிறேனா?

■ சுயதிருப்தி: தேவன் அல்லது மற்ற ஜனங்கள் என்றமே எனக்கு உண்மையில் தேவையில்லை என்று எப்போதாவது நான் எண்ணியதுண்டா?

இதன் அடிப்படை காரணங்கள் என்ன?

பெருமை என்ற பிரச்சனையில் நாம் இருப்பதை எவ்வாறு அறிந்துகொள்ளலாம்? இதை மதிப்பிட இங்கு சில குறிப்புகள் உள்ளது. சிதைக்கப்பட்ட சுயகருத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோமா - இவ்வனைத்தும் என்னைப்பற்றி இருக்கிறதா? நாம் எங்குச் செல்கிறோம் என்று அறியாத அளவுக்கு நாம் குருடாகிவிட்டோமா? நம்மில் பெருமையைக் கண்டுப்பிடிப்பதைக் காட்டிலும் மற்றவர்களிடம் அதைக் காண்பது எளிது. தாழ்மையை அணிந்துகொள்ள பெருமையினால் இயலாது. ஆகவே தாழ்மையின் குறைவினால் பெருமை தானாக வெளிப்படும். மற்றவர்களை தரக்குறைவாகவும், என்னை மேன்மை உள்ளவனாகவும் நான் எண்ணுகிறேனா? நாம் ஒரு பிரச்சனையில் அகப்பட்டுவிட்டேன் என்று ஒத்துக்கொள்ளாத வரையில் பெருமையை ஜெயங்கொள்கிறதற்கு நாம் எந்த முன்னேற்றமும் செய்ய முடியாது.

பெருமையை வெளிக்காள்வதற்கான செயல் முறை படிக்கல்

படிக்கல் 1: நம்முடைய குயவனாகிய தேவனுடைய சரியான கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய பெருமைக்குரிய பிரச்சனைகளில் நமக்கு உதவியாக தேவனைப் பற்றிய சில உண்மைகளை இங்குக் காணலாம்.

• பிதாவாகிய தேவன் நம்மைக் காட்டிலும் எல்லைக்கடந்த மேலான பராபரன். அவர் முழு நிறைவுள்ளவர், நாம் அப்படியல்ல. "அழியக்கூடிய ஒருவர் தேவனுக்கு முன் குற்றமற்றவராக எப்படியிருக்க முடியும்?" "இப்படியிருக்க, மனுஷன் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாயிருப்பது எப்படி? ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன் சுத்தமாயிருப்பது எப்படி? சந்திரனை அண்ணார்ந்து பாடும், அதுவும் பிரகாசியாமலிருக்கிறது; நட்சத்திரங்களும் அவர் பார்வைக்குச் சுத்தமானவைகள் அல்ல. புழுவாயிருக்கிற மனிதனும், பூச்சியாயிருக்கிற மனுபுத்திரனும் எம்மாத்திரம்" (யோபு 25:4-6).

• நம்மேல் தேவன் சர்வத்துக்கும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கிறார். நம்முடைய நிலையான வருங்காலத்தை அவர் தீர்மானிக்கிறார். "ஆ, நீங்கள் எவ்வளவு மாறுபாடுள்ளவர்கள்! குயவன் களிமண்ணுக்குச் சமானமாக எண்ணப்படலாமோ? உண்டாக்கப்பட்டது தன்னை உண்டாக்கின வரைக்குறித்து: அவர் என்னை உண்டாக்கினதில்லை என்றும்; உருவாக்கப்பட்டது தன்னை உருவாக்கினவரைக்குறித்து: அவருக்குப் புத்தியில்லை என்றும் சொல்லத்தகுமோ?" (ஏசாயா 29:16).

நீங்கள் உங்களுையே மேலானவர்களாக சிந்திக்க நாடினால், தேவனுடைய மேன்மையைக் குறித்து அதிக முக்கியத்துவத்தைக் கொடுங்கள். தேவனுடைய இயல்பைப் பற்றி ஒரு வேத படிப்பை மேற்கொள்ளுங்கள். விசேஷமாக அவருடைய வல்லமை மற்றும் ஆற்றலைப்பற்றி படிக்க வேண்டும். தேவன் தம்மைத் தெளிவாக உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்படி அவரிடம் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். தேவன் யார் என்பதைக்குறித்த தவறான கண்ணோட்டத்தை நாம் பெற்றிருந்தால், நாம் அவருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பயபக்தியையும், கனத்தையும் நாம் கொடுக்க மாட்டோம். இதன் விளைவாக, நமக்குள்ளிருக்கும் பெருமையின் பலன்களை நாம் பெற்று அவதிப்படும் வரையில் நம்முடைய இறுமாப்பு கட்டுப்பாடின்றி வளர்ச்சியடையும்.

படிக்கல் 2: உங்கள் மாய்மாலமான நம்பிக்கைகளைத் திருத்தி அமையுங்கள்.

கீழ்க்காணும் காரியங்களின் உதவியோடு உங்கள் மனப்பான்மையில் பிரதிபலியுங்கள்.

➤ மற்றவர்களைக் காட்டிலும் நீங்கள் சிறந்தவர்கள் என்று எண்ணுகிறீர்களா? "அன்றியும் உன்னை விசேஷித்தவனாகும்படி செய்கிறவர் யார்? உனக்கு உண்டாயிருக்கிறவைகளில் நீ பெற்றுக் கொள்ளாதது யாது? நீ பெற்றுக்கொண்டவனானால் பெற்றுக்கொள்ளாதவன் போல் ஏன் மேன்மை பாராட்டுகிறாய்?" (1 கொரிந்தியர் 4:7).

➤ நீங்கள் இன்றியமையாதவர்கள் என்று எண்ணுகிறீர்களா? "அல்லாமலும், எனக்கு அருளப்பட்ட கிருபையினாலே நான் சொல்லுகிறதாவது; உங்களில் எவனானாலும் தன்னைக்குறித்து எண்ண வேண்டியதற்கு மிஞ்சி எண்ணாமல், அவனவனுக்குத் தேவன் பகிர்ந்த விகவாச அளவின் படியே, தெளிந்த எண்ணமுள்ளவனாய் எண்ண வேண்டும்" (ரோமர் 12:3).

➤ உங்கள் சிறப்பு திறமை மற்றும் சமூக அந்தஸ்து, உங்களுக்கு ஒரு விசேஷித்த சலுகையை அல்லது அநுகூலத்தைக் கொடுக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்களா? "தேனை மிகுதியாய் உண்பது நல்லதல்ல, தற்புகழை நாடுவதும் நல்லதல்ல" (நீதிமொழிகள் 25:27).

இப்படிப்பட்ட நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் தன்னலத்தைக் கருதுகின்றதும், சுயத்தைப் பாராட்டி மற்றவர்களை இழிவாக எண்ணுவதாகும். கிறிஸ்துவுக்குள் உங்கள் அடையாளம் சுய-குறிக்கோள் மற்றும் பெருமையாக இராமல், சுயத்தை வெறுத்தல் மற்றும் கிருபையினால் நிரப்பப்பட்ட மனத்தாழ்மையாக இருக்க வேண்டும். பாவமான வழியில் நீங்கள் பெருமையில் வளர்ச்சியடையாத படிக்கு உங்களைப் பற்றியும் மற்ற ஜனங்களைப் பற்றியும் பொதுவான வாழ்க்கையிலுமுள்ள கண்ணோட்டங்களைக் கற்பிப்பதற்கு வசனங்களை அனுமதியுங்கள்.

தேவன் தம் ஜனங்களை தம்முடைய அன்பை பிரரிடம் காட்டக்கூடிய ஜீவனுள்ள மாதிரிகளாக வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆயினும் தேவ ஜனங்களை நேசிப்பதற்குத் தடையாக இருப்பது இந்தப் பெருமையே.

படிக்கல் 3: "நான் தவறு செய்திருந்தால் அல்லது தவறாகப் பேசியிருந்தால் என்னை மன்னியுங்கள்" போன்றவற்றைப் பேசி உங்களை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளாதிருங்கள். நான் தவறு செய்துவிட்டேன் என்று தன்னுடைய தவறை முழுமையாக ஒத்துக்கொள்வது பெருமையுள்ள ஒருவருக்கு மிகக் கடினமானக் காரியமாகும். நீங்கள் இதைச் செய்ய ஆயத்தமாக இருக்கிறீர்களா?

அப்படியானால் உங்களிலுள்ள பெருமைக்கு ஒரு குறிப்பான பெயரைச் சூட்டுங்கள் (இறுமாப்பு, போலித்தன்மை, வீண்பெருமை அல்லது பிடிவாதம்) உங்கள் பாவத்தினால் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு செய்திருந்தீர்களானால், அவர்களிடம் சீர்பொருந்துங்கள், இணக்கத்தை நாடுங்கள். தேவையான இடத்தில் சமரசமாகுங்கள். அதற்குப் பின் விகவாசத்தினால் தேவன் உங்கள் பாவத்தை மன்னிப்பதற்காகவும், உங்கள் கீழ்ப்படிதலை அதிகரிக்கும்படிக்கும் ஜெபியுங்கள். அல்லது இப்படிப்பட்ட கருத்தோடு ஜெபியுங்கள். கீழ்க்காணும் கோடிட்ட இடங்களில் உங்களுக்குள் இருக்கும் பெருமையின் குறிப்பான பெயரை எழுதுங்கள்.

தேவனே நான் ----- இதினிமித்தம் பாவஞ்செய்தேன் என்று எனக்குத் தெரியும். உமக்கும், என்னைச் சுற்றியுள்ள ஜனங்களுக்கும் நான் கொடுத்த வேதனைக்காக வருந்துகிறேன். என்னுடைய பாவங்களுக்காக என்னை மன்னியும். என்னிடமுள்ள சகல ----- என்னைவிட்டு அகற்றிவிடும். மேலும் இந்தப் பாவத்தைச் செய்யாதபடிக்கு உமது ஆவியினால் எனக்குப் பலத்தைத்தாரும் அல்லது எனக்குத் தேவையான தாழ்மையைத் தாரும். நம்முடைய இரட்சகரின் நாமத்தினால் ஆமென். "அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை" (நீதிமொழிகள் 16:18).

படிக்கலை 4: தாழ்மையைப் பொறுத்தவரையில் தாழ்மையாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் தாழ்மையினாலேயே நீங்கள் பெருமை கொள்ளலாம்! நீங்கள் மனம் வருந்திய பின், பெருமை மிக எளிதாக உங்களுக்குள் திரும்பவும் நழுவிவிடலாம். இந்த உலகம், மாம்சம் மற்றும் பிசாசானவன் பெருமை எனும் பாவத்திற்குள் மறுபடியும் உங்களை தள்ளுவதற்குச் சகல காரியங்களையும் செய்வான் என்று நீங்கள் நிச்சயித்திருங்கள்.

❖ இந்த உலக அமைப்பின் மதிப்புகள் அனைத்தும் தலைக்கீழாகிவிட்டது. அதில் பெருமை ஒரு நன்மையான காரியமாக மேம்படுத்தப்படுகிறது. "நீங்கள் உங்களுடைய மேன்மையானவர்களாக எண்ண வேண்டும்." மேலும், "உங்களைச் சிறப்புமிக்கவர்களாக நிறுத்திக்கொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள்" போன்ற தகவல்களை இந்த உலக அமைப்புகள் தருகிறது. தேவன் தாழ்மைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக, உங்கள் சிந்தையை மாற்ற தேவனை அழைத்து உலகத்தை ஜெயங்கொள்ள வேண்டும். "அவர் அதிகமான கிருபையை அளிக்கிறாரே. ஆதலால் தேவன் பெருமை உள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார்,

தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார். கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தாழ்மைப்படுங்கள், அப்பொழுது அவர் உங்களை உயர்த்துவார்" (யாக்கோபு 4:6, 10).

❖ உங்களுடைய சுயத்தை அகங்காரமாக பிறரிடம் மிகைப்படுத்திக் காட்டும்போதும், சுயநலமாக மற்றவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்க்கும்போதும், நீங்கள் பெறும் நல்ல உணர்வுகளுக்காக உங்கள் மாம்சம் (பாவ சுபாவம்) ஏங்கும். உங்கள் பாவமுள்ள சுபாவம் உண்மையில் முன்னதாகவே மரித்துவிட்டதை எப்போதும் நீங்கள் நினைவுப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள். "அக்கிரமங்களில் மரித்தவா களாயிருந்த நம்மைக் கிறிஸ்துவுடனேகூட உயிர்ப்பித்தார்" (எபேசியர் 2:5).

❖ உங்கள் பெருமையை நீங்கள் சுலபமாகப் பயிற்சி செய்வதற்குப் பல வாய்ப்புகளையும், சந்தர்ப்பங்களையும் உங்கள் பாதையில் சாத்தான் ஏற்படுத்துவான். தேவனுடைய சர்வாயுதத்தைத் தரித்துக் கொண்டு, அவனுடைய திட்டங்களுக்கு எதிர்த்து நில்லுங்கள். சத்தியத்தின் கச்சையைப் பயன்படுத்தி (எபேசியர் 6:14) கனமும், மகிமையும் உங்களுக்கு அல்ல, அது தேவனுக்கே உரியது. என்று உங்களுக்கு நீங்களை நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

ஆவிக்குரிய தாக்குதல் என்றும் ஓயாது. ஆகவே எப்போதும் விழித்திருங்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து உங்களுடைய மனவருந்துதலுக்கு முரண்பாடற்ற ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு உங்களுக்கு எதிராக வரும் ஆவிக்குரிய தாக்குதல்களிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு தேவனுடைய வல்லமை போதுமானது. "இவைகளைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவோம்? தேவன் நம்முடைய பட்சத்திலிருந்தால் நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்?" (ரோமர் 8:31).

படிக்கலை 5: இந்தச் சோதனையிலிருந்து விரைந்தோடுங்கள். பெருமை என்ற சோதனையிலிருந்து நாம் முழுமையாக தப்பிக்கொள்ளவே முடியாது. ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நாம் இந்தச் சோதனைகளைச் குறைத்து பெருமையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நம்முடைய நல்வாய்ப்புகளை மேம்படுத்திக்கொள்ளலாம் - சோதனையைத் தவிர்க்க நாம் சில குறிப்பிட்ட படிகளை எடுக்க வேண்டும்.

பாதுகாப்புகளை விதாவிதிகல்

பெருமைக்கொள்வதற்கானச் சோதனையை நீங்கள் குறைத்துக்கொள்வதற்கு, உங்கள் வாழ்க்கைமுறையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துங்கள்.

தேரீயமாசுச் செயல்படுங்கள்! ஆற்றலுள்ள வைகலாக இருங்கள்!

◆ உங்களைவிட சிலரைத் தாழ்வான சமுதாய வகுப்பைச் சேர்ந்த ஜனங்கள் என்று நீங்கள் ஒரு சிலரைக் காண்பதற்கு நீங்கள் உந்தப்பட்டால், இப்படிப்பட்ட சமுதாயத்திற்கும், மற்றவர்களுக்கும் ஏதாகிலும் தொண்டு செய்ய முன்வாருங்கள்.

◆ நீங்கள் பார்வைக்குப் பெருமை உள்ளவர்களைப்போல தோன்றினால், வீணான புகழ்ச்சியைத் தரும் என்று நீங்கள் எண்ணுகிற உங்கள் ஆடை அலங்காரங்களைக் களைந்துப் போடுங்கள்.

◆ ஒரு பகட்டான காரை ஓட்டுவதன் மூலம் நீங்கள் பெருமைப்படக்கூடியவர்களாக இருந்தால், தன்னடக்கமுள்ளதும், செயல்முறையைச் சார்ந்த ஒரு வாகனத்தை மாற்றிக்கொள்ளுங்கள்.

◆ பெருமை இல்லாதவர்களாக வாழ வேண்டும் என்ற உங்கள் முயற்சியில் கண்காணிக்க, ஒரு நம்பிக்கையுள்ள அறிவுரையாளரை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.

ஜெயம் பெறுதலை எதிர்பாரிதல்

கடந்த காலத்தின் தோல்விகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிராமல், இந்தப் பெருமையிலிருந்து நிரந்தரமான ஜெயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தேவனுடைய ஆற்றலையே சிந்தியுங்கள். நன்மைக்கு ஏதுவாக தேவன் உங்கள் இருதயத்திற்குள் அதிகப்பட்சமான தாழ்மையை நிலைநாட்டுவார் என்று நம்புங்கள். அதற்காக நாம் அவருக்கு முன்னதாகவே நன்றி செலுத்துவோம்!

○ தேவனோடு உங்கள் ஐக்கியத்தின்மேல் கவனம் செலுத்துங்கள். உங்கள் பக்தியுள்ள வாழ்க்கையைப் பலப்படுத்துங்கள். குறிப்பாக தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தவும் அவருக்கு முன் தாழ்மைப்படவும் கவனமாக இருங்கள்.

○ தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களின்மேல் பற்றுதலாயிருங்கள். பெருமை மற்றும் தாழ்மை பற்றிய சத்தியங்கள் உள்ள வசனப்பகுதிகளைத் தேடுங்கள். அதற்குப் பின் பெருமையை எதிர்ப்பதற்கு சிறந்த வகையில் உதவி செய்யக்கூடிய வசனங்கள் எது என்பதைத் தேடி மனப்பாடம் செய்யுங்கள். சோதனை எழும்போதெல்லாம் இந்த வசனங்களை மறுபடியும் நினைவுகூருங்கள் கீழ்க்காணும் இரண்டு வசனங்களை நீங்கள் மனப்பாடம் செய்வதற்கு ஏற்ற வசனங்களாக இருக்கும்.

"ஆகையால் இந்தப் பிள்ளையைப்போலத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் எவனோ, அவனை பரலோக இராஜ்யத்தில் பெரியவனாயிருப்பான்" (மத்தேயு 18:4).

"ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்" (1 பேதுரு 5:6).

பெருமையின் விளைவுகளைப்பற்றி வசனங்கள்தோறும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. "அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை, அகங்காரிகளோடே கொள்ளைப் பொருளைப் பங்கிடுவதைப்பார்க்கிலும், சிறுமையானவர்களோடே மனத்தாழ்மையாயிருப்பது நலம்" (நீதிமொழிகள் 16:18-19) என்று கூறுகிறது. பெருமையினால் சாத்தான் பரலோகத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்பட்டான் (ஏசாயா 14:12-15). தேவனுக்குப்பதிலாக தன்னை இந்த அண்டசராசரத்தின் ஆளுநராக உயர்த்திக்கொள்ள தந்திரமாக முயற்சித்தான். ஆனால் இறுதியில் அவன் மரணத்திற்கு நியாயந்தீர்க்கப்படுவான். தேவனுக்கு எதிராக எழும்பக்கூடியவர்கள் அழிந்து போவார்கள் (ஏசாயா 14:22).

பெருமை இவ்வளவு பாவமாக இருக்கு காரணம் என்ன? தேவன் நிறைவேற்றின காரியத்திற்குப் பெருமை நம்மைப் பாராட்டுகிறது. தேவனுக்கு மட்டுமே சொந்தமான மகிமையை, பெருமையானது எடுத்து, நமக்குள் வைத்து விடுகிறது. முக்கியமாக, பெருமையானது சுயத்தை - ஆரதிப்பதாகும். இந்த உலகத்தில் நாம் எதைச் செய்து முடித்தாலும் சரி, தேவன் நமக்கு அதை அனுமதிக்காவிட்டால் நமக்கு அது சாத்தியமாகாது. "அன்றியும் உன்னை விசேஷித்தவனாகும்படி செய்கிறவர் யார்? உனக்கு உண்டாயிருக்கிற வைகளில் நீ பெற்றுக் கொள்ளாதது யாது? நீ பெற்றுக் கொண்டவனானால் பெற்றுக் கொள்ளாதவன் போல் ஏன் மேன்மை பாராட்டுகிறாய்?" (1 கொரிந்தியர் 4:7). அதற்காகவே நாம் தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்துகிறோம் - அது அவருக்கு மட்டுமே உரியது.

தோற்கடித்தல் இருதயத்திலிருந்து துவங்கக்கூடியது

ஒழுக்கக்கேட்டை ஜெயங்கொள்ளுதல்

"வேசிமார்க்கத்தாரும், விக்கிரகாராதனைக்காரரும், விபசாரக்காரரும் ... தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை ... உங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள்" (1 கொரிந்தியர் 6:9-11).

Bernard Hicks

ஒழுக்கமற்ற நிலை அல்லது குணங்களே

ஒழுக்கக்கேடாகும்: துன்மார்க்கம், பாவநிலை, தீமை, குறிப்பாக தூய்மையற்ற நிலை. மனுஷனை தம்முடைய சாயலிலும், ரூபத்திலும் சிருஷ்டித்த தேவன் மனுஷனுக்கு அவருடைய பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார். மனுஷன் பாவத்தில் விழுந்து, தேவனுடைய பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படியாததினால் மரணம் ஏற்பட்டது. இவையனைத்தும் பாவத்தை ஒழுக்கக்கேட்டிற்கு முக்கிய குற்றவாளியாகக் காட்டுகிறது (ஆதியாகமம் 2:17, 3:17-19)

ஒழுக்கக்கேட்டின் விதங்கள்

மனுஷனுடைய வீழ்ச்சியிலிருந்து ஒழுக்கக்கேடு தோன்றியது. மனுஷனுடைய ஆபரணம் மற்றும் நடத்தைக்கேடுகள் அதை கொழுந்துவிட்டு எரிய வைத்தது. மனுஷனுடைய வீழ்ச்சியிலிருந்து துவங்கி, ஜலப்பிரளயத்திற்கு முன் முதலாம் உலகத்தின் துன்மார்க்கம், யேகோவா தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையைக் காத்துக்கொள்ள தவறிய இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் தோல்வி, சில இஸ்ரவேல் இராஜாக்கள் செய்த விக்கிரகாராதனை மற்றும் புறஜாதி தேசங்களின் தீமைகள்.

விக்கிரகாராதனை ஒருவிதமான ஒழுக்கக்கேடாகும் - மற்ற தேவர்களை வணங்குவது அல்லது யேகோவா தேவனைக் காட்டிலும் மற்ற எந்தக் காரியங்களுக்கும் முன்னுரிமைக் கொடுப்பது. மற்ற ஜாதியாரை திருமணம் செய்தாலோ அல்லது அவர்களோடு சம்பந்தங்கலந்தாலோ அதன் விளைவாக நீங்கள் அவர்களின் தெய்வங்களை வழிபடுவீர்கள் என்று தேவன் இஸ்ரவேலை எச்சரித்தார் (நியாயாதிபதிகள் 3:5-7). இந்த விக்கிரகாராதனை சில தேவ ஜனங்களில் விசுவாசத்தை மிகக் கொடுரமாகக் கந்தல் துணியைப்போல கிழித்துவிட்டது. தேவன் மோசேயின் மூலமாக இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுத்த நியாயப்பிரமாணத்தின் உடன்படிக்கைக்குப் பின்னும் அவர்கள் மற்ற தெய்வங்களை ஆராதித்து புறஜாதியாரோடு சம்பந்தங்கலந்தார்கள் (எரேமியா 3:8).

கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்கு எதிராகவும், ஒருவருடைய அயலகத்தாருக்கு எதிராகவும் சில ஒழுக்கக்கேடுகளை தேவனால் எழுதப்பட்ட

வார்த்தைகள் அடையாளம் காட்டுகிறது. இவைகளைக் குறித்து 1 கொரிந்தியர் 6:9-10 வசனங்களில் அப்போஸ்தலர் வரிசைப்படுத்துகிறார்: வேசித்தனம், விக்கிரகாராதனை, விபச்சாரம், சுயபுணர்ச்சி, ஆண்புணர்ச்சி, திருட்டு, பொருளாசை, வெறித்தனம், உதாசினம், கொள்ளை ஆகிய இவைகளைச் செய்வீர்களாகில் நீங்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்க மாட்டீர்கள் என்ற இந்தச் செய்தியை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் கொரிந்துவிலுள்ள விசுவாசிகளுக்கு எழுதி எச்சரித்தார். அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆவிக்கு விரோதமாக சில குறிப்பிட்ட ஒழுக்கக்கேடுகளை, "மாம்சத்தின் இச்சைகள்" என்று பவுல் கணக்கிடுகிறார் (கலாத்தியர் 5:16-21).

தேவனுடைய ஆவி மற்றும் அவருடைய வார்த்தைக்கு எதிரான சிந்தைகள், உணர்வுகள் மற்றும் நோக்கங்கள், மனரீதியான ஒழுக்கக்கேடாகும். வெளியரங்கமான ஒழுக்கக்கேட்டை தேவன் வெறுப்பதுபோல, இவைகளையும் வெறுக்கிறார். "விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக என்பது பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; ஒரு ஸ்திரீயை இச்சையோடு பார்க்கிற எவனும் தன் இருதயத்தில் அவளோடே விபசாரஞ்செய்தாயிற்று" (மத்தேயு 5:27, 28) என்று இயேசு தம்முடைய மலை பிரசங்கத்தில் திரளான ஜனங்களை நோக்கிப் பேசினார். அதுபோல பகை, கோபம், பொறாமை, இறுமாப்பு, முரட்டுத்தனம் மற்றும் சுயத்தை நாடுதல் என்ற குணங்களையும் தேவன் வெறுக்கிறார்.

முதல் படிகள்

ஒழுக்கக்கேட்டை ஜெயங்கொள்ளுதல்: துல்லியமான, நம்பத்தக்க ஒரு வழிமுறையிலிருந்து துவங்குகிறது. நம்முடைய பரலோக தந்தை சர்வத்தையும் சிருஷ்டித்தவர். சகலத்தையும் ஆட்சி செய்யும் அவருடைய பிரமாணங்கள் உட்பட சத்தியத்தின்மேல் உயர்வான அதிகாரம் பெற்றவர். அவருடைய வார்த்தைகள் கலப்பற்ற முழுமையான உண்மை. அவர் சொல்லுவதை அது நிறைவேற்றியே

தீரும் (ஏசாயா 55:11). நாம் ஆபரணங்களானபடியால், நாம் தெய்வ பக்தியுள்ள ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு தேவன் நமக்கு அவருடைய தூண்டும் வார்த்தைகளை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். "வேதவாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப் பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது" (2 தீமோத்தேயு 3:16, 17). நம்முடைய புரிந்துகொள்ளுதலின்மேல் சார்ந்தவர்களாக அவர் சொல்லும் வார்த்தைகளின்மேல் முழு விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் நாம் பெற்றிருக்க வேண்டும் (நீதிமொழிகள் 3:5, 6).

வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு ஒழுக்கக்கேடான வாழ்க்கை முறையை அடையாளம் கண்டுகொண்ட ஒருவர், வீழ்ச்சியினால் அவர் ஒரு பாவி என்பதை அறிந்து அறிக்கையிட வேண்டும். இயேசுவை தன்னுடைய பாவத்தைப் போக்கும் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டு கீழ்க்காணும் படிகளைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே மீண்டும் தேவனோடு இசைவாக வாழமுடியும்.

இறுதியில் இந்த முழு மனுக்குலத்திலும் இக்காரியம் நடைபெறும். "மனுஷனால் மரணம் உண்டானபடியால், மனுஷனால் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலும் உண்டாயிற்று. ஆதாமுக்குள் எல்லாரும் மரிக்கிறதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாரும் உயிர்ப்பிக்கப்படுவார்கள்" (1 கொரிந்தியர் 15:21-22). ஆதாமுக்குப்பதிலாக இயேசு தம்முடைய ஜீவனை ஈடுபலியாக அல்லது விலைக்கிரயமாகக் கொடுத்தார். ஆதாமை இரட்சிக்கவும், அவருடைய விழுந்துபோன சந்ததியை தேவனோடு மீண்டும் ஒப்புரவாகுவதற்கு இயேசு இதைச் செய்தார் (1 தீமோத்தேயு 2:6). எப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதமான உத்திரவாதம்!

இயேசுவை ஒருவருடைய தனிப்பட்ட இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்வதே, ஒழுக்கக்கேடான வழிகளை ஜெயிப்பதற்கான முக்கிய படியாகும். தேவனால் அங்கீகரிப்பைப் பெறும்படிக்கு நாம் நீதிமான்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும் அல்லது "சரியானவர்களாக" மாற்றப்பட வேண்டும் என்று வேதம் கூறுகிறது. ஒருவர் மனம்வருந்தி, பாவ பழக்கவழக்கங்களை நிறுத்திவிட்டு, தேவன்மேலும், தேவனுடைய திட்டத்தின்மேலும் முழு விசுவாசம்

வைத்தால், இக்காரியம் சாத்தியமாகும் (அப்போஸ்தலர் 17:30). இந்த ஒரு நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலை நிறைவேறுவதற்கு, அந்தக் குறிப்பிட்ட விசுவாசி தன்னையே வெறுத்து, அவர் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, தன்னைப் பின்பற்றும்படி இயேசு கட்டளையிடுகிறார். அந்த விசுவாசி தன்னுடைய சித்தத்தை வெறுத்து, ஆண்டவருடைய சித்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தன்னுடைய நீதிமானாக்கப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பலிசெலுத்த வேண்டியதாகும். அவரை உண்மையாக நேசித்து, அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற விரும்புகிறவர்களிடம் இயேசு இவைகளைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அந்த விசுவாசி தன்னுடைய எல்லாவற்றையும் தேவனுக்குக்கொடுத்து அதை தேவன் அங்கீகரித்தால், புத்திரகவிகாரத்துக்கு உண்மையான அடையாளமாகிய பரிசுத்த ஆவியும், தேவனுக்குப் பிரியமாக ஒரு பரிசுத்த வாழ்க்கைக்குத் தேவையான வழிநடத்துதலும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படும் (மத்தேயு 16:24; யோவான் 14:26).

யூதிக்களம்

ஒரு விசுவாசி தன்னை முழுமையாக தேவனுக்கு அர்ப்பணித்து, பரிசுத்த ஆவியினால் வழி நடத்தப்பட்டபின், பாவமுள்ள ஒழுக்கக்கேடான மனப் பாங்குகளை ஜெயிப்பதற்குண்டான உண்மையான போர் துவங்குகிறது. ஒழுக்கக்கேடு இருதயத்தையும், சிந்தனையையும், விசுவாசியின் சித்தத்தையும் தாக்குகிறது. இயேசுவும் ஞானஸ்நானத்தின் போது தன்னுடைய சித்தத்தை தேவனுக்கென்று அர்ப்பணித்தப்பின் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையை முறித்துப் போடும்படிக்குச் சாத்தான் இயேசுவையும் ஆவியினால் வனாந்தரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று சோதித்தான் (மத்தேயு 4:1). இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றக்கூடியவர்கள், தேவன்மேல் தாங்கள் வைத்திருக்கும் விசுவாசத்தை நிரூபிக்கும்பொருட்டு இப்படிப்பட்ட சோதனைகளை அனுபவிப்பார்கள்.

இருதயமே முதன்மையானதும், மிக முக்கியமான போர்க்களமாக இருக்கிறது. ஏனெனில் அதற்குள்ளிருந்தே சகலவிதமான ஒழுக்கக்கேடான சிந்தனைகளும், பழக்கங்களும் தோன்றுகிறது (நீதிமொழிகள் 4:23). தேவனுக்குப் பிரியமாகவும், தூய்மை அடைவதற்குமான முக்கியத்துவத்தையும், இருதயத்திலிருந்து வாய் வழியாக வரும் வார்த்தைகளே மனுஷனைத் தீட்டுப்படுத்தும் என்பதைக்குறித்து இயேசு போதித்து அவைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டுகளையும் காண்பித்தார் (மத்தேயு 15:17-19). நித்தியமான பரிசுத்தத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது இயலாத காரியமாகத்

தோன்றுவதினால் பல கிறிஸ்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒழுக்கக்கேட்டை ஜெயங்கொள்ளுவதற்கான இந்தப் போராட்டங்களில் விரக்தியடைகிறார்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் ஒழுக்கக்கேட்டை தோற்கடிப்பதற்கு விரும்பினாலும், இக்காரியம் சாத்தியமில்லாமல் போய்விடுகிறது. சில ஒழுக்கக்கேட்டான பழக்க வழக்கங்களின் உடல் ரீதியான வெளிப்பாடானது, நம்முடைய இருதயத்தில் முன்னதாகவே நடந்துக் கொண்டிருக்கும் சிந்தனைகளாகும்.

அந்தரங்கத்தில் நடக்கும் யுத்தம்

ஒழுக்கக்கேட்டை ஒரு கிறிஸ்தவர் எவ்வாறு தோற்கடித்து ஜெயிக்க முடியும்? இருதயமே ஒழுக்கக்கேடு துவங்கும் போர்க்களம்: ஆகவே பழைய சிந்தை, சுயநலமான வழிகளைக் கட்டுப்படுத்தி தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாகக் கொண்டுவருவதே முதன்மையான காரியமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவருடைய சிந்தையை தேவனுடைய சித்தத்திற்கு எவ்வாறு கீழ்ப்படுத்துவது? வேதாகமத்தின் கண்ணோட்டத்தில், இருதயம் அல்லது சிந்தையே வாழ்க்கையின் மையமும், நம்முடைய பாசத்தின் அடையாளமும், நம்முடைய சித்தமுமாகும். நாம் செய்யக்கூடிய அனைத்தும் நம் சித்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. தேவனுடைய ஜனங்களில் யாரொருவர் தன்னைத்தான் அதிகமாகத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்குச் சித்தங் கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் அதிகமதிகமாக ஜீவனைப் பெறுவார்கள். இருதயத்தில் தூய்மையாக இருப்போர், இக்கால வாழ்க்கையில் நீதியும், சமாதானமுமான ஒரு வாழ்க்கையையும் வாழ விரும்புவார்கள்.

தேவனைப் பின்பற்ற சித்தங்கொள்வதற்கு அல்லது தன்னுடைய மனதைக் கட்டுப்படுத்த எவ்வாறு முடியும்? "நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஜந்தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுபுறமாகுங்கள்" (ரோமர் 12:2) என்று அவருக்கு ஆலோசனைக் கூறப்படுகிறது. "இந்த உலகத்திற்கு ஒத்த வேஜந்தரியாமல்" என்ற வார்த்தையையும், "மறுபுறமாகுங்கள்" என்ற வார்த்தையையும் கவனியுங்கள். இங்கு அவர் என்ன கூறுகிறார்? நாம் இந்த உலகத்தோடு இணைந்துவிடாமல் சத்தியத்தின் வார்த்தையின் வழியாக தேவனுக்கு நம்மைக் கீழ்ப்படுத்த வேண்டும். செய்வதையே மீண்டும் செய்தல் - எல்லா

திறமைக்கும் தாய். அதுபோல நாம் மீண்டும் மீண்டும் தேவனைப்பற்றியும் அவருடைய திட்டத்தைப்பற்றிய சிந்தனைகள் ஓயாமல் புதிப்பித்துக் கொண்டிருந்தால் நம்முடைய இருதயத்தில் மறுபுறமாகப்படுதலின் பலனைப் பெறுவோம்.

பரிசுத்த ஆவியின் வழிநடத்துதலுக்கு நாம் நம்மை ஒப்புக்கொடுத்தால், பரிசுத்த காரியங்களின் மேலுள்ள சிந்தனைகள் எல்லாவற்றிற்கும்மேலாக தேவனுக்குப் பிரியமான குணங்களை அடைவதற்கு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இந்த ஒரு மாற்றமானது, உடனடியான கிரியைகள் அல்ல, சிந்தையில் ஏற்படும் மாற்றமாகும். மேலும் ஒரு பரிசுத்தமான சிந்தையாக மாற்றமடைவதற்கு பவுல் நம்மை நடத்துகிறார். "கடைசியாக, சகோதரரே, உண்மையுள்ளவை களவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளவைகளோ, நீதிமுள்ளவைகளவைகளோ, கற்புள்ளவைகளவைகளோ, அன்புள்ளவைகளவைகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவை களவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக் கொண்டிருங்கள்" (பிலிப்பியர் 4:8). "அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச்சிறைப்படுத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறோம்" (2 கொரிந்தியர் 10:5).

வெளிப்படையான யுத்தம்

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒருவரை விகவாசத்தை விட்டும், இருக்கமான பாதையில் நடப்பதை விட்டும் வெளியே இழுப்பதற்கு வெளிப்புறத்திலிருந்தும் தாக்குதல்கள் நடத்தப்படும். அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தைப்போலவே நம்முடைய நாகரீகத்திலும் ஒழுக்கக்கேடு பித்துப்பிடித்து ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது. தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தை நோக்கி நடக்கும் பாதையிலிருந்து விலகுவதற்கான தூண்டுதல் பாலியல் உலகில் தொற்று நோய் போலிருக்கிறது. இணையதளம் மற்றும் தந்தியற்ற தொழில் நுட்பங்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் நபரின் அடையாளத்தை வெளிக்காட்டாததினால் முற்காலத்தைக் காட்டிலும் ஜனங்கள் நம் குழந்தைகள் கூட பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டில் தொடர வழிவகுக்கிறது. இன்று ஆபாச படங்கள் மற்றும் திரை படங்கள் எளிதாகப் பார்க்கமுடியும். பாலியல் உட்கருத்தைக் கொண்ட படல்கள் பொதுவானதாக ஆகிவிட்டது. மேலும் தகாத உறவுடன் பாலியல்

தொடர்பு கொள்வது பலரிடம் சாதாரணமாகக் காணப்படுகிறது. இன்றைய காலத்தில் சிந்தை மற்றும் செயல்களில் ஒழுக்கமின்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பொறுத்துக்கொள்ளப் பட்டு, புகழக்கூடப்படுகிறது.

இந்த வெளிப்படையான கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வாறு தோற்கடித்து பரிசுத்தமாக தங்களைக் காத்துக்கொள்ள முடியும்? நாமும் நம்முடைய பிள்ளைகளும் தொலைக் காட்சியில் காணக்கூடியவைகள் என்ன? கேட்கக்கூடிய இசைகள் என்ன? நாம் தேவனிடத்தில் முழுமையாக ஒப்புக்கொடுத்து, ஒரு ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால், எந்தவிதமான தாக்குதல்களுக்கு எதிராகவும் நாம் பாதுகாக்கப்படுவோம். சாத்தான் இந்த உலகத்தின் தேவன். அவன் விழுந்துபோன நிலையிலிருந்தாலும், மற்றவர்களை வஞ்சிப்பதற்காக, ஒளியின் தூதனின் வேஜத்தைத் தரித்துக்கொள்கிறான். அவனும் அவனோடிருக்கும் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் இந்நாள் வரையில் மிக வல்லமையாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வஞ்சகம் மற்றும் சோர்வடையச் செய்தலின் வழியாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களின் விசுவாசத்தை வேரோடு அறுத் தெறிவதே இவர்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக உள்ளது (2 கொரிந்தியர் 4:4, 11:14). பல ஜனங்கள் அறியாமையிலிருந்தாலும், அவர்கள் இருக்கக்கூடாத இடங்களில் இருப்பதினால் பிரச்சனைகளில் அகப்பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு உண்மையாகவே உள்ளது. ஒழுக்கமில்லாத பாவமான செயல்களைச் செய்யும் ஜனங்களிடமும், செய்யப்படும் இடத்திலிருந்தும் நாம் விலகியிருக்க வேண்டும் என்று எச்சரிக்கப்படுகிறோம். இல்லையெனில், அவை நமக்கு சூழ்ச்சியாக மாறி நாம் அதற்குள்ளாக சிக்கிக்கொள்வோம்.

வெளிப்புறமான ஒழுக்கக்கேடுகளிலிருந்து நாம் விலகியிருப்பதற்குச் சகலவிதமான ஒழுக்கக் கேடான ஜனங்கள், இடங்கள், பொருட்களை விட்டுவிலகி இருப்பதே சிறந்த வழியாகும். அது பார்வைக்கும் அப்பாற்பட்டது, சிந்தனைக்கும் அப்பாற்பட்டது! "அந்நிய நுகர்த்திலே அவிசுவாசிகளுடன் பிணைக்கப்படாதிருப்பீர்களாக; நீதிக்கும் அநீதிக்கும் சம்பந்தமேது? ... ஆனபடியால், நீங்கள் அவர்கள் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் பிரிந்துபோய், அகத்தமானதைத் தொடாதிருங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்" (2 கொரிந்தியர் 6:14, 17). அன்றாட காரியங்களில் பலவிதமான

ஜனங்களோடு நாம் தொடர்புகொள்வதினால் நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஒழுக்கக்கேடுள்ள ஜனங்களின் வழியாக அநேக சவால்கள் நம்மை வந்தடையும். உண்மையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் சில ஒழுக்கக்கேடான காரியங்களைக் காண்பதைத் தவிர்க்க முடியாமல் போகலாம் - வேலை, தங்களை ஒப்புக்கொடுக்காத குடும்ப நபர்கள் மற்றும் உலக ஜனங்கள். ஆனால் ஒருவருடைய இருதயத்தையும், சிந்தையையும் பரிசுத்தப்படுத்தினால் அவர்களின் ஒழுக்கக்கேடு நம்மைச் சிறைப்பிடிக்காது.

அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய இருக்கமான பாதையிலிருந்து திசைத்திருப்புவதற்கு இந்த உலகத்தின் ஆவியை அதனுடைய தத்துவங்கள், சூத்திரங்கள், தீமையான காரியங்கள், தீய சிந்தனைகள், பேராசைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை மற்றொரு கருவியாக சாத்தான் பயன்படுத்துகிறான். தேவனுடைய விசுவாசத்தில் உறுதியாக நின்று, இந்த உலகத்தின் ஆவியை முற்றிலுமாகத் தவிர்க்க வேண்டும். இக்காரியத்தைக் குறித்து தேவனுடைய கண்ணோட்டத்தை யாக்கோபு கூறுகிறார். "விசாரரே, விசாரிகளே, உலகசிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகையென்று அறியீர்களா? ஆகையால் உலகத்துக்குச் சிநேகிதனாயிருக்க விரும்புகிறவன் தேவனுக்குப் பகைஞனாகிறான்" (யாக்கோபு 4:4). இந்த உலகம் மற்றும் நம்முடைய ஆண்டவர் - இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஒருவர் ஊழியஞ்செய்ய முடியாது என்று நம்முடைய இயேசு கூறுகிறார். "இரண்டு எஜமான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய ஒருவனாலும் கூடாது; ஒருவனைப் பகைத்து, மற்றவனைச் சிநேகிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக்கொண்டு மற்றவனை அசட்டைபண்ணுவான்; தேவனுக்கும் உலக பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய உங்களால் கூடாது" (மத்தேயு 6:24).

மற்ற பாதிப்புகள்

மதுபானம் மற்றும் போதைப் பொருட்களின் பயன்பாடுகள் நம்முடைய சமுதாயத்தில் மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலும் விரிவாகப் படர்ந்துள்ளது. ஒருவருடைய பிரச்சனைகளிலிருந்து தப்பிக் கொள்ளவும் அதை மறைக்கவுமே இந்த லாகிரி வஸ்துக்களின் பெரும்பாலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மதுபானங்களை உட்கொள்வதினால் பல உயிர்கள், குடும்பங்கள், உறவுகள், உடல்நலம்,

வேலை வாய்ப்பு மற்றும் தேவனோடு கொள்ளும் உறவுகள் சிதைக்கப்பட்டுள்ளது (நீதிமொழிகள் 23:20-21). மது அருந்துவதை வசனங்கள் தடை செய்யாவிட்டாலும், அதை அருந்தும்படி தூண்டுவதில்லை. "துன்மார்க்கத்திற்கு ஏதுவான மதுபான வெறிகொள்ளாமல், ஆவியினாலே நிறைந்து" (எபேசியர் 5:18). பல்வேறு ஆவிகளினால் நிரப்பப்படுவதற்குப் பதிலாக, தேவனுடைய ஆவியினால் நிரப்பப்படுங்கள். "நீ இனிமேல் தண்ணீர் மாத்திரம் குடியாமல், உன் வயிற்றிற்காகவும், உனக்கு அடிக்கடி நேரிடுகிற பலவீனங்களுக்காகவும், கொஞ்சம் திராட்சரசமும் கூட்டிக்கொள்" (1 தீமோத்தேயு 5:23) என்று பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு ஆலோசனைக் கூறினார். சில மருத்துவ நோக்கத்திற்காக தீமோத்தேயு திராட்சரசம் அருந்த வேண்டியதாய் இருந்தது. இந்நாளில் எந்தவிதமான போதைத்தராத மருந்துகள் நம்மிடம் உண்டு.

கிறிஸ்தவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தவறான வகையில் போதை மருந்துகள், மற்றும் மருந்து சீட்டிலுள்ள அப்படிப்பட்ட மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவதில் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆலோசனையைக் கண்டிப்பாக பின்பற்ற வேண்டும். போதை தரக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான மருந்துகள்

தெருக்களில் கிடைக்கிறது. நம்முடைய சமுதாயத்தில் இன்று ஜனங்கள் தற்காலிகமான சமாதானத்திற்கும், சந்தோஷமாக இருப்பதற்கும் இப்படிப்பட்ட போதை மருந்துகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, நித்தியமான சந்தோஷத்தையும், சமாதானத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய உண்மையான தேவனைவிட்டு வெகுதூரம் சென்றுவிட்டார்கள். நாம் கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் கிரயத்திற்கு கொள்ளப்பட்டு, தேவ புத்திரர்களாக தத்தெடுக்கப்பட்டு கிருபையினால் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் இருக்கிறோம்.

சுருக்கம்

துவக்கத்தில் ஒருவர் தன்னுடைய ஒழுக்கக்கேடுகளை அடையாளம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அதற்கு எதிரான யுத்தம் இருதயத்தில் துவங்க வேண்டும். அசுத்தமான இந்தச் சுற்றுப்புறத்தில் நம்முடைய ஈடுபாட்டைக் குறைத்துக்கொண்டு - பரிசுத்தமான காரியங்களில் தங்குவதற்கும், நம்முடைய ஆண்டவருடைய வேலையைச் செய்வதற்கும் நம்முடைய சிந்தையை மாற்ற வேண்டும்.

சிக்கல்கள் மற்றும் தீர்வுகள்

மன அழுத்தத்தை ஜெயங்கொள்வது

"என் பிள்ளைகளே, வசனத்தினாலும் நாவினாலும்ல்ல, கிரியையினாலும் உண்மையினாலும் அன்புகூரக்கூடவோம். இதினாலே நாம் நம்மைச் சத்தியத்திற்குரியவர்களென்று அறிந்து, நம்முடைய இருதயத்தை அவருக்குமுன்பாக நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ளலாம், நம்முடைய இருதயமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்குமானால், தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராயிருந்து சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்" (1 யோவான் 3:18-20).

மன அழுத்தம் ஒரு ஆபத்தான மனநோயாகும். [மன அழுத்தத்தைப்பற்றி மேலும் வாசிப்பதற்கு, 2007 ஜூலை - ஆகஸ்டு ஹெரால்டு பிரதியைக் காணவும். இது மன அழுத்தத்தோடு போராடும் கிறிஸ்தவர்களின் பேராட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது]. இது ஒரு தனி மனிதனின் பெரும் சங்கடமாகும். எனவே இதை மேற்கொள்ளும் யோசனைக்கூட செய்யமுடியாத காரியம்போல் தோன்றுகிறது. பலருக்கு இது வாழ்நாள் முழுவதும் போராட்டமாக இருந்தாலும், அதைச் சமாளித்து கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்கு வழிகள் உண்டு. இந்த நோயை நாம் இலேசாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. இது உச்ச அளவு நரம்பு தளர்ச்சியாகவும் இருக்கலாம். இதைச் சரியாக கவனிக்காவிட்டால் தற்கொலைக்கும் வழிநடத்தும்.

உலகளாவிய மதிப்பீட்டின்படி, அனைத்து வயதுள்ள 350 மில்லியன் அல்லது இந்த உலகளாவிய குடிமதிப்பின்படி 4.7% ஜனங்கள் இந்த மன அழுத்தத்தினால் அவதிப்படுகிறார்கள் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மன அழுத்தத்திற்கு பயன்மிக்க வைத்தியங்கள் அறியப்பட்டிருந்தாலும், வெகு சிலரே இப்படிப்பட்ட மருத்துவ பயனைப் பெறுகிறார்கள் (பல தேசங்களில் 10% மட்டுமே).

குறைந்தபட்சமாக முனையில் வேதிப்பொருள்களின் சமநிலையற்ற காரணத்தினால் மன அழுத்தம் அடிக்கடி நிகழ்வதுண்டு. ஒருவருடைய மன அழுத்தத்திற்கு இதுவே காரணமாக இருந்தால் இதைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்கு மருந்துகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்ற வேதியல் மாற்றத்தைப்போல, அதாவது சர்க்கரை நோய்போல இதுவும் ஒன்றாகும். ஆனால் மன அழுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், கட்டாயமாக ஒரு மருத்துவரினால் பரிசோதிக்கப்பட வேண்டும். சிலர் வாழ்நாள் முழுவதும் மருந்துகளை எடுக்க வேண்டியதாக இருக்கும். சிலர் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே உட்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கும்.

Tom and Jan Gilbert

ஆயினும் மன அழுத்தத்தைச் சரி செய்வதற்கு மருந்துகளை உட்கொள்வது மட்டுமே ஒரு வழியாகும். மருந்துகள் மற்றும் கலந்துரை ஆலோசனை ஆகிய இந்த இரண்டு முறைகளையும் பயன்படுத்துவதே மன அழுத்தத்தை நிவிர்த்தி செய்வதற்கான சிறந்த வழியாகும். பொதுவாக ஏதோ ஒருமுறையில் வைத்தியம் செய்பவர்களைக் காட்டிலும் இந்த இரண்டு முறைகளையும் ஈடுபடுத்திக்கொள்பவர்கள் சிறப்பாகக் குணம் பெறுவார்கள்.

சிலர் மனநோய் மருத்துவரிடம் ஆலோசனைப் பெற்றுக்கொள்ள தயங்குகிறார்கள். தங்களுடைய மத நம்பிக்கைகளை அடிப்படையான காரணங்களைக்கொண்டு ஏற்படும் தோல்விகளால் வரும் குற்றவுணர்வுகள், அதன் விளைவாக வரும் மன அழுத்தங்களைக்குறித்து மருத்துவ நிபுணர்கள் இப்படிப்பட்ட மதரீதியான நம்பிக்கைகளை விட்டுவிட ஊக்குவிப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஆயினும் எந்த ஒரு தகுதி பெற்ற மருத்துவரும் ஒரு வியாதியஸ்தரை தங்களுடைய அடிப்படையான நம்பிக்கைகளையும், மதிப்புகளையும் கைவிடுவதற்கு ஊக்குவிக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் அவருடைய மன அழுத்தத்திலிருந்து வெளியே வருவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு நோயாளியின் நம்பிக்கைகளையும், உள்ளார்ந்த தகவல்களையும் பற்றி விசாரிப்பார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவருடைய கடந்தகால தோல்விகள் அல்லது பாவங்களினால் ஏற்பட்ட இரக்கமற்ற குற்றஉணர்வான நம்பிக்கைகள் - தேவன் நம்மை மன்னிக்க மனப்பூர்வமாக விரும்புகிறார் - என்ற கிருபையான வேதாகம போதனைகளுக்கு முற்றிலும் முரண்பாடற்றது என்று அந்த நபரை உணரவதற்கு உதவி செய்யும்படியாக அந்த மருத்துவர் ஆலோசனைக் கூறலாம்.

இப்படியாக ஒரு மருத்துவ ஆலோசகர், ஒரு நோயாளி தன்னையும் தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் உலகத்தையும் மீண்டுமாக ஒருமுறை கண்டு மதிப்பிடுவதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய வழிமுறைக்கு அறிவாற்றலுள்ள வைத்தியம் என்று

அழைக்கப்படுகிறது. ஒரு கோணத்திலிருந்து காணும்போது, இப்படிப்பட்ட வைத்தியம், மருந்துகளைக் காட்டிலும் முக்கியமானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் நோய் ஆற்றுகிற மருந்துகளை உட்கொள்வதினால் ஒரு மனநோயாளியை மகிழ்விக்க முடியாது. "நோயாற்றுகிற மருந்துகள் மேற்பரப்பில் மட்டுமே சுகமளிக்கும்" என்று மனநோய் மருத்துவர்கள் விவரிக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்டவர்களின் நம்பிக்கையற்ற மற்றும் பயனற்ற உணர்வுகளைத் தங்களுடைய மனதில் போஜிக்கக்கூடிய அறிவுக்குப் பொருந்தாத சிந்திக்கும் விதங்களை திருத்துவதில் முன்னேற்றம் அடையலாம்.

நாம் சில காரியங்களைப்பற்றி சிந்திக்கக்கூடிய வழியை மாற்றுவதற்கு இப்படிப்பட்ட அறிவாற்றலுடைய வைத்திய முறைமைகள் (Cognitive behavioral therapy) உதவி செய்யும் மேலும் இது வேத வசனங்களோடு இசைவாகவும் உள்ளது. நாம் சில காரியங்களைக்குறித்து சிந்திக்கக் கூடிய விதங்களை அவசியமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அப்போஸ்தலராகிய பவுல் கூறுகிறார். "நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஜந்தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாகிறதினாலே மறுபுமமாகுங்கள் (ரோமர் 12:2). ஆம். நாம் ஆவிக்குரிய நிலையில் சிந்திப்பதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதேநேரத்தில் அறிவுக்குப் பொருந்தாத மனிதர்கள் சிந்திக்கும் விதங்களில் சிந்திப்பதை நிறுத்திவிட வேண்டும் - இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகள் நம்மை மன நோயாளிகளாக்கிவிடும்.

பகுத்தறிவுற்ற சிந்தனையே குற்றவாளி

இப்படிப்பட்ட யோசனைகள் விழுந்துபோன மனித சுவாஸ்தின் ஒரு பகுதியும் நாம் பற்றியிருக்கும் தப்பறையான பார்வைகள் மற்றும் நாம் நமக்கே சொல்லிக்கொள்ளக்கூடிய தவறான தகவல்களின் அடிப்படையிலும் அமைந்துள்ளது. மன அழுத்தத்திற்கு வழி வகுக்கும் திடமற்று (தீமையான) சிந்திக்கும் சில விதங்களைக்குறித்து நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அனைத்தையும் அல்லது ஒன்றுமில்லாதவைகளைச் சிந்தித்தல் - இது தனிப்பட்ட தரங்களை மதிப்பிடுவது அல்லது நடக்கும் சம்பவங்களில் நன்மை மற்றும் தீமைகளை

உச்சக்கட்ட நிலையில் எடுத்துக்கொள்ளும் போக்காகும். அனைத்தையும் அல்லது ஒன்றுமில்லாதவைகளை சிந்தித்தலே பூரணத்தின் அடிப்படையாக உள்ளது. அபூரணம் அல்லது எந்தத் தவறுகளையும் எண்ணி பயப்படச் செய்கிறது. முற்றிலும் தேவ ஆவி அடைந்ததாக நாம் நம்மையே காணும் படிச்செய்யும். வாழ்க்கை சில நேரங்களில் ஏதோ ஒரு வழியில் செல்லக்கூடியது, ஆகவே இவ்விதத்தில் மதிப்பிடுவது நம்பத்தகுந்ததல்ல.

மேலோட்டமான கருத்துக்கள் -

சம்பவித்த விரும்பத்தகாத காரியமானது, மீண்டும், மீண்டும் நடைபெறும் என்று முடிவு செய்கிறோம். இப்படியாக, புறக்கணிப்பினால் வரும் வேதனை, முற்றிலும் மேலோட்டமான கருத்துக்களினால் உருவாக்கப்படுகிறது. பொதுவாக, "என்றும் இல்லை" அல்லது "எப்போதும்" போன்ற வார்த்தைகள் மேலோட்டமான கருத்துக்களினால் கூறப்படுகிறது.

நன்மைகளை நவீனப்படி செய்வது -

நடுநிலை அல்லது நன்மையான அனுபவங்களையும், தீமையாகப் பாவிக்கக்கூடிய தன்மையாகும். நாம் நன்மையான அனுபவங்களைப் புறக்கணிப்பது மட்டுமல்லாமல், தந்திரமாகவும், துரிதமாகவும் எதிரிடையாகவும் அவைகளை மாற்றுகிறோம். நம்மைத் தரக்குறைவுள்ளவர்களாகவும், தாழ்வானவர்களாகவும் நிரூபிப்பதற்கு விஞ்ஞானிகளைப் போல நிரூபணங்களைத் தேடுகிறோம். இப்படிப்பட்டவிதத்தில் நாம் சிந்திப்பதற்கு செலுத்தக்கூடிய கிரயமானது - நமக்குள்ளும், மற்றவர்களுக்குள்ளும் நடக்கக்கூடிய நல்ல காரியங்களை பாராட்ட இயலாததும், கருந்துன்பம் ஆகும்.

முடிவுகளை நோக்கி விரைநிலை

குழ்நிலைகளிலுள்ள உண்மைகளை நியாயப்படுத்தாத தவறான முடிவுகளை எந்தவிதமான நீதியான கட்டுப்பாடின்றி தீர்வு காண்பது.

"வேண்டும் என்ற வாக்கியங்கள்" நான் இதைச் செய்ய வேண்டும்" என்று சொல்லி, நம்மை நாமே ஊக்குவிக்க முயற்சி செய்கிறோம். அல்லது, "நான் இதைச் செய்திருக்க வேண்டும்" என்று சொல்லுவது நம்மையே தாழ்த்திக்கொள்கிறோம். இது சுய-வெறுப்பு, அவமானம் மற்றும் மித மிஞ்சிய குற்றவுணர்வை உண்டு பண்ணுகிறது. நம்மைக்குறித்தும் மற்றவர்களைக்குறித்தும் நமக்குண்டான நிஜமற்ற எதிர்பார்ப்புகள் தொடர்ந்து ஏமாற்றங்களுக்கு வழிநடத்தும்.

பயனற்றவர்கள் என்ற உணர்வு தன்னையே உட்கொள்ளும் பயமாக வெளிப்படும் - நாம் எதைச்

செய்தாலும், தேவன் அல்லது மற்றவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு குறைவுபடுகிறோம் என்ற பயம். ஒரு பயமுள்ள மனரீதியான வாதம் (paralysis) நம்மை மேற்கொள்ளலாம்.

மனத்தாழ்மையுள்ள ஒவ்வொரு விழுந்துபோன மனுஷனுக்கும் மன ரீதியான இயல்பான பாதிப்பு... "பயத்தின் ஆவி." தெய்வீக கிருபைகளுக்கு நாம் அபாத்திரமானவர்களென்றும், அபூரணமானவர்கள் என்றும் நாம் நம்புவதினால் இப்படிப்பட்ட பயங்கள் உருவாகிறது. சத்தியத்தின் பரிசுத்த ஆவி மற்றும் அதன் கற்பனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, விசுவாசத்தின் முழு உறுதியோடு பற்றிக்கொள்வதே, பயத்தின் ஆவிக்கு மாற்று மருந்தாகும். பயத்தின் ஆவியை நாம் ஊக்குவிப்பதற்கு நியாயமான காரணங்களை சத்தியத்தின் ஆவி எடுத்துக்கூறுகிறது. ஆனால் புது சிருஷ்டிகள் கிறிஸ்துவுக்குள் பிரவேசிக்கும்போது, இந்தக் காரணங்கள் இனி ஒருபோதும் நிலை நிற்காது. நம்மை காரணமில்லாத பலவீனங்களிலிருந்து நம்முடைய ஆண்டவரால் இயேசு நிறைவேற்றின ஒப்புரவாகுதலுக்கு நம்முடைய வழியைத் திருப்புகிறது (Studies in the Scriptures, Volume 5, pages 196, 197).

மீட்புக்கு சத்தியம் அத்தியாவசியம்

நம்முடைய மனித கூற்றின்படி, தேவனுடைய பார்வையில் நாம் அபாத்திரமாக இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து நம்முடைய அபாத்திரமான நிலையை அவருடைய நீதியினால் மூடினார். உண்மையில் நாம் நம்முடைய இருதயத்தை தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தபடியால், நாம் அவருக்கு விசேஷித்த பொக்கிஷங்கள் என்பதே சத்தியம் (1 பேதுரு 2:9-10).

எல்லா காரியங்களிலும் உண்மையாக இருக்கும்படி அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ஆலோசனைக் கூறுகிறார். "கடைசியாக, சகோதரரே, உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ, ... அவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள்" (பிலிப்பியர் 4:8). உண்மை எதுவோ, நிஜம் எதுவோ, அதின் அடிப்படையில் நம்முடைய இருதயங்கள் மற்றும் மனதின் சிந்தனைகளை மிக ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்திருக்க வேண்டும்.

சத்தியத்தின் வல்லமையானது, நுட்பமான வசியப்படுத்தும் உலகத்தின் முறையற்ற சிந்தனைகளை நசுக்கிவிடும். மன அழுத்தத்திற்கு வழிநடத்தும் கற்பனையான ஒழுக்க கேடுள்ள சிந்தனைகளை வெளியே அகற்றும். நாம் நம்மை

அபாத்திரவான்களாகவும், விரும்பத்தகாதவர்களாகவும், நம்பிக்கையற்றவர்களாகவும் உணரும்போது, "உண்மை அதாவது நிஜமான உண்மை என்ன என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேனா?" என்ற கேள்வியை நம்மிடம் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இக்காரியங்களின்மேல் கவனம் செலுத்தும்போது, நம்முடைய இருதயங்கள் மென்மையாகி மனங்களிலுள்ள பாரங்கள் அகன்றுபோகும்.

நமக்கே உதவுக

தேவன் தம்முடைய குமாரன் மூலமாக நமக்குக்கொடுத்த மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்வதே நாம் செய்யக்கூடிய காரியங்களில் மிக வல்லமையானதொன்று. மேலும் நாம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பினோமோ, எப்போதும் அவ்வாறு இல்லாததற்கு, நம்மைநாமே மன்னிக்கலாம். கடந்தகால பாவங்களின் குற்றவுணர்வுகளின் பாரத்திலிருந்தும், அல்லது இக்காலத்து குறைகளிலிருந்து விடுபடுவது, மன அழுத்தத்தை மேற்கொள்வதற்கு மிக முக்கியமானது. "நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்" (1 யோவான் 1:9). நம்மைக் காயப்படுத்தினவர்கள் மேலுள்ள கோபம் அல்லது ஆத்திரத்தையும் பாரமாக நாம் சுமந்துக்கொண்டால், நாம் அவர்களையும் மன்னிக்க வேண்டும். "ஒருவரையொருவர் தாங்கி, ஒருவர் பேரில் ஒருவருக்குக் குறைபாடு உண்டானால், கிறிஸ்து உங்களுக்கு மன்னித்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்" (கொலோசெயர் 3:13).

நாம் செய்யக்கூடிய மற்றொரு முக்கியமான காரியம் என்னவெனில், சக கிறிஸ்தவர்களை நாம் சந்திக்கலாம். மன அழுத்தத்திலுள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஐக்கியத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள வலுவான காரணங்கள் உண்டு. நம்முடைய முழு பலத்தோடு விலகிக்கொள்ளக்கூடிய விருப்பத்தைத் தடைச்செய்ய வேண்டும். கிறிஸ்தவ ஐக்கியத்தின் வழியாகவரும் உற்சாகம் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது.

விசேஷமாக ஜெபத்தின் வழியாக பரலோகப் பிதாவோடு நாம் கொண்டுள்ள ஐக்கியத்திலிருந்து நம்மை விலக்கிக்கொள்ளாதபடிக்கு எச்சரிப்போடு இருக்க வேண்டும். யேகோவா தேவனை தவிர,

நம்முடைய அனுபவங்களின் ஆழங்களைக் கேட்பதற்கும், அணுகுவதற்கும் அண்டசராசரத்தில் வேறொருவரும் இல்லை.

மற்றவர்களிடமிருந்து உதவி

ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் சத்தியத்தை மையப்படுத்துவதின் வழியாக, மன அழுத்தத்தை எளிதில் மேற்கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனை மன அழுத்தத்தைக் குணப்படுத்துவதற்கான பாடத்தை மிகவும் இலேசாகக் காண்பிக்கிறது. அநேக தருணங்களில் மன அழுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் போராடக்கூடிய பிரச்சனைகளிலிருந்து வெளியே வருவதற்கு உதவி செய்யக்கூடிய நம்பத்தகுந்த நபர்களின் துணையைத்தேட வேண்டும் - ஒரு நெருங்கிய நண்பர் ஒரு பால்டர்/ரூம்பர், மருத்துவர் அல்லது ஒரு ஆலோசகர், தங்களுடைய மன அழுத்தத்திலிருந்து விடுபட்டு, தங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் வேலையைத் துவங்குவதற்கு சாத்தியமாக பயிற்சி பெற்ற ஒரு நிபுணர், பெரும்பாலும் மன நோய்களைக் குணப்படுத்தும் கருவிகளை அளித்து, தேவைப்பட்டால் மருந்துகளையும் கொடுப்பார்.

மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபர்கள் தங்களுடைய ஒரு பொருட்டாக எண்ணுவதற்கும், தங்களுக்கென்று ஒரு மதிப்புள்ளது என்று நிரூபிப்பதற்குப் பல ஆதாரங்களைத் தேடினாலும் முரண்பாடான சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து அந்த முயற்சிகளை முறியடித்துவிடுகிறது. மற்ற சிலர் அவர்களைச் சுயநலத்தோடு காண்பார்கள். மற்றவர்கள் மற்றும் அவர்களின் தேவைகளின் மேல் கவனம் செலுத்துவதினால் சுயநலம் சார்ந்த சிந்தனைகளிலிருந்து மாற்றம் அடையலாம்.

மன நோயாளிகள் தங்களுடைய ஆசீர்வாதங்களை எண்ணத்துவங்கும்படிக்கு மன நல மருத்துவர்கள் அவர்களிடம் கூறுவார்கள். பரலோக தந்தையிடமிருந்து நாம் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களை எண்ணிப்பார்க்கும்போது, தொடர்ந்து தீமையான யோசனைகளை சிந்தித்து தாழ்வான நிலைக்கு செல்லுவது கடினமாகிவிடும். ஆனால் நாம் நம்முடைய வாழ்க்கையில் பெற்ற நன்மைகளை நம்முடைய சிந்தனைகளில் தள்ளுபடி செய்வதை நிறுத்திவிட்டு, காரியங்களை உண்மையோடு பார்க்கக்கூடிய கண்ணோட்டம் தேவைப்படுகிறது.

எந்தக் காரியத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்கு நித்தமும் முடிவுகள் எடுக்க இயலாத நிலையில், சிலர் தங்களுடைய மன நோயினால் முடங்கிவிடுகிறார்கள்.

ஒரு மனநோயாளி, வேலைகள் செய்வது அல்லது மருத்துவரிடம் செல்லுவது மிகக் கடினமான காரியமாகும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அவர்களின் குடும்பத்தினர் அல்லது மற்ற தனிப்பட்ட நபர்கள், "தலையைப் பிடித்துக்கொள்ள" இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியதாக உள்ளது. அதாவது மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். தொலை தொடர்பின் வழியாக அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் உதவிகளை விவரிக்க வேண்டும்.

கடுமையான மன அழுத்தத்தில் உள்ளவர்கள், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளைச் செய்யாமல் இருப்பதற்கு, அநேக சாக்குப்போக்குகளைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். அவர்களுக்கு உதவிச் செய்யக்கூடியவர்கள் இந்தச் சாக்குப்போக்குகளை தவிர்ந்துவிட்டு, அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் அவைகளைச் செய்யாவிட்டால் அவர்கள் சந்திக்கக் கூடிய தோல்விகள், அவர்களின் அபாத்திரமான உணர்வுகளுக்கு ஊட்டம் அளித்துவிடும்.

இந்த நோயின் பல வருடங்களான தனிப்பட்ட அனுபவங்களின் அடிப்படையாகக்கொண்டு, நாம் பார்த்த அனைத்துக் காரியங்களுக்கும் உறுதியளிக்கலாம். மன அழுத்தத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமானால், உங்கள் மனது மாற்றப்படுவதற்கு உதவி கேட்டு ஜெபியுங்கள். சிந்திக்கக்கூடிய உங்கள் முறையை மாற்றுவது மிகக் கடினம். ஒரு நிபுணரின் உதவியை நாடுங்கள். இப்படிப்பட்ட மன அழுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நீங்கள் உதவிசெய்ய முயற்சித்தால், நீங்களே இந்த அனுபவத்தில் ஒரு ஆதரவினை தேடிக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு ஆலோசகராக இருக்கலாம் அல்லது உங்களுடைய தேவைகளை சந்திக்கக்கூடிய திராணியுள்ள நண்பர் அல்லது குடும்ப நபராக இருக்கலாம்.

மகிழ்ச்சியுள்ள ஒரு வாழ்க்கையை தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளுக்குக் கொடுப்பதில் பிரியமாக இருக்கிறார். நமக்குள் தேவனுடைய ஆவி வாசம் செய்வதினால் வெளிப்படும் ஆவிக்குரிய கனியே "மகிழ்ச்சி." இந்த மகிழ்ச்சி நம்மில் குறைவுபட்டால் நாம் விழுந்துபோன மனித நிலையின் மன நோயை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும், அல்லது நாம் மற்றவர்களின் உதவிகளை அதாவது மருத்துவ நிபுணர்களின் உதவி தேடக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று ஒத்துக்கொள்வதற்கு நாம் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை.

உயிருள்ள சாட்சியைக் உலகத்திற்கு கற்பித்தல்

இயலாமைகளை ஜெயங்கொள்ளுதல்

"மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்; உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடுகூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார்" (1 கொரிந்தியர் 10:13).

ஒரு இயலாமையோடு நஷ்டம் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளினால் ஏற்படும் துயரம் மனுஷனுக்கு இயல்பானது (சங்கீதம் 31:9-10). அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆண்டவராம் இயேசுவின் சீஜர்களுக்கும் குறிப்பாக, இவர்களின் இந்த இயலாமை உடன்படிக்கை செய்தபின் பெற்றிருந்தால் இது பொருந்தும் (2 கொரிந்தியர் 12:8). உடன்படிக்கை செய்த ஜனங்களின் இயலாமைகளைக் குறித்தே இந்த பாடங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டாலும் உடன்படிக்கைக்கு முன்னமே இயலாமையைக் கொண்டவர்கள் அவர்களுடைய நிலைமையைக்குறித்து ஆலோசனை செய்யமுடியும் (லூக்கா 14:28). நாம் உடன்படிக்கை செய்து, பொருத்தனைகளை நிறைவேற்றும் திறனை, உணர்ந்துகொள்ளுதலோடு, நம்முடைய சுய பரிசோதனைகள் மாற்றப்பட்டிருப்பதால், உடன்படிக்கைக்குப் பின் முயன்று பெற்ற இயலாமையோடு, தொடர்ந்து செல்வது கடினமான காரியமாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத மற்றும் விரும்பத்தகாத மாற்றங்கள் ஒருவருடைய நிலையில் காணப்படும்போது, இயலாதவர்களுக்கும் இவர்களைப் பராமரிப்பவர்களுக்கும் இடையிலுள்ள சமாதானம் சீர்குலையும்.

இப்படிப்பட்ட சோதனைகள் மனுஷனுக்கு வழக்கமாக உள்ளதென்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், நம்முடைய ஆதார வசனத்தில் கூறுகிறார். எனவே இயலாமையைப் பெற்றுக்கொண்டு துயரம் அனுபவித்தவர்கள் நன்கு நிறுவப்பட்ட "மீட்பின் பாதையை" கண்டறிவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். உணர்வு பூர்வமான மீட்பில் வளர கூட்டத்தை வைத்துக்கொண்டால், நம்முடைய உணர்வுகளின் அடி மூலத்தைக் கண்டறிந்து மீட்பின் பாதையில் எந்த இடத்தில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதையும் நாம் உணர முடியும்.

இயலாமையை ஜெயங்கொள்ளுவதற்கான பாதை

டாக்டர் எலிசபெத் கிப்லர்-ரோஸ் (1926-2004) "துயரத்தின் ஐந்து நிலைகளின்" உருப் படிவத்தை உண்டாக்கினார். மன ரீதியான/உடல் ரீதியான செயல்பாடுகளில் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தினால் வருந்தும்

Ryan and Lisa Hangs and family

இயலாமையிலுள்ள ஜனங்களை, மனநோய் நிபுணர்கள் இந்த உருப்படிவத்தைப் பயன்படுத்தி, வெற்றிகரமாக சுகமளித்து வருகிறார்கள். அனைவரும் இந்த ஐந்து நிலைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டிய அவசியம் இராது. கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரிசையிலும் அனுபவிப்பார்கள் என்றும் உறுதியாகக் கூறமுடியாது. முயன்று பெற்றுக்கொண்ட இயலாமையினால், பெரும் துயரத்தை மேற்கொள்வதற்கு ஐந்து நிலைகள் உள்ளது: முதல் அதிர்ச்சி, அதைத் தொடர்ந்து மறுப்பு; கோபம்; பேரம் பேசுதல்; மன அழுத்தம் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இந்த ஐந்து நிலைகளிலும் ஜனங்கள் வெவ்வேறு வேகத்தில் (அதாவது மாதங்கள் - வருடங்கள்) முன்னேறிச் செல்வதாக ஆராய்ச்சிகள் குறிப்பிடுகிறது. சிலர் மறுப்புக்கு, கோபம் அல்லது மன அழுத்தத்தைத் தாண்டி செல்லுவதில் தோல்வி அடைவார்கள். இவர்கள் தங்கள் "புதிய இயல்பான" வாழ்க்கைமுறையில் உண்மையை எப்பொழுதும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை (அதாவது மேற்கொள்ளுவதில்லை) என்பது பரிதாபமாக உள்ளது.

1-3 நிலைகள்: முதல் அதிர்ச்சி மற்றும் மறுப்பு, கோபம் மற்றும் பேரம் பேசுதல்

ஒருவருடைய இயலாமையைச் சார்ந்து, அவர் துவக்கத்தில் அவருடைய துணிவு பரிக்கப்பட்ட ஒரு அருவருப்பான உணர்வை அனுபவிப்பார். இதைத் தொடர்ந்து இயலாமையின் கடுமையும், நீண்ட கால விளைவுகளையும் தள்ளுபடி செய்கிறது. ஆயினும் இந்த இயலாமையின் தாக்குதல்களின் விளைவுகள் உணரப்படும்போது வடுக்களை ஏற்படுத்திய நிச்சயமில்லாத அமைதி குலைக்கும் உணர்வுகள் உண்மையாகும். அதைப் பின் தொடர்ந்து வருகிற திணரடிக்கும் நஷ்டத்தின் உணர்வும், கட்டுப்பாடும் பல கோணங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்தும்: வாழ்க்கைத் தொழில் முன்னேற்றத்தில் இழப்பு (எடுத்துக்காட்டாக: உற்பத்தி திறன், உடன் வேலை செய்பவர்கள் தனக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை, சம்பாதிக்கும் திறன் போன்றவை) தொலைந்துபோன சுதந்திரம் (எடுத்துக்காட்டு: நடப்பது, வண்டி ஓட்டுதல்...) மற்றும் தொலைந்துபோன அடிப்படை

இயல்புதிறனின் செயல்பாடு (எடுத்துக்காட்டு: பேசும் திறன், தன்னடக்கமின்மை, ஒருமுகப்படுத்துதல்)

கோபம் அருத்துவரும் உணர்வாகும். பலமுறை முதன்மையாக விரக்தியான உணர்வுகள் தூண்டப்படும். (எடுத்துக்காட்டாக: பயம், சோகம், கவலை...) இந்த விஜயத்தில் இழப்பினால் வந்த நஷ்டங்கள், இயலாமையோடு இணைகிறது. மேலும் விழுந்துபோன மனித நிலை, இயற்கையாகவே கோபத்தைப் பயன்படுத்தி, உதவியற்ற இந்த நிலையைக் கட்டுப்படுத்த தவறான வல்லமை உருவாக்குகிறது. இது விரும்பத்தகாத நடத்தை மட்டுமல்ல (நீதிமொழிகள் 29:11; யாக்கோபு 1:19-20). முழுமையாக சூழ்நிலையை சமாளிக்கும் பொறுப்புகளை ஆண்டவரிடம் ஒப்புக்கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, சுயத்தின்மேல் சார்ந்திருக்கும்.

பேரம் பேசுதல் என்ற கட்டத்தில் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டாலும், தேவனுடைய காரியமே நடக்கும் என்ற மனமார்ந்த நம்பிக்கையோடு, இயலாமையான சிகிச்சைகளை (வழக்கமான சிகிச்சை அல்லது மாற்று சிகிச்சை) நாம் நாட வேண்டும். ஆயினும் இந்த சிகிச்சை முறைகள் தக்க பலன்களைக் கொடுக்கவில்லை என்பது தெளிவாக தெரிந்தபின்பு, நம்முடைய இயலாத நிலையில் நீடித்திருப்பதைக் கண்டு எளிதில் சோர்வடையலாம்.

நினை 4: மன அழுத்தம் நினை

குறிப்பாக, மன அழுத்தத்தை மேற்கொள்வது மிகக் கடினமாகும். பெரும்பாலும் இதைத் தப்பிக்க இயலாத ஒன்றாகும் ("black hole") என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. நம்பிக்கையற்ற மற்றும் உதவியற்ற உணர்வுகள் நம்முடைய சிந்தையை ஊடுருவி எதிர்மறையான விளைவுகளைப் பலனாக அளித்து, விதவிதமான அறிகுறிகளான வரம்பு மீறிய அக்கறையற்ற, சோர்வடைந்த, எதிர்மறையான சிந்தனை, கவனமாற்றம், முன்கோபம் போன்றவைகளை நம்முடைய அன்றாட வேலைகளில் ஏற்படுத்துகிறது. உட்புறத்தில் திருப்பப்பட்ட கோபம், மன அழுத்தத்திற்கு வேறாக உள்ளதென்று நவீன மன இயல்பு நிலை காட்டுகிறது. மேலும் மன நோயால் அவதிப்படக்கூடியவர்கள் பொதுவாக தங்களையே விரும்பாததற்கான காரணங்களை விவரிக்கிறது.

தீர்க்கதரிசியாகிய எலியா கிறிஸ்துவின் மாம்சத்திலுள்ள சபையை பல நிலைகளில் அடையாளப்படுத்துவதாக வேதமாணவர்கள் கூறுகிறார்கள். கருந்துன்பத்தினால் வரும் நம்முடைய மாம்சீக பலவீனங்கள், கர்மேல் பர்வதத்தைச் சுற்றியிருந்த நூற்றுக்கணக்கான எதிராளிகளிடமிருந்து, தேவன் எலியாவை

அற்புதமாக விடுதலை செய்திருந்த போதிலும், தான் மரிக்க வேண்டுமென்று தேவனிடத்தில் விண்ணப்பித்ததை இது துல்லியமாக அடையாளப்படுத்துகிறது. (1 இராஜாக்கள் 19:4). அதுபோல நாமும் நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையைப்போல காட்சி அளிப்பவைகளைக் கண்டு மேல் நோக்கிப்பார்த்து, தேவனுடைய மேற்கொள்கிற உதவிகளையும் தேவைப்படும்போதெல்லாம் அவருடைய உதவி செய்யக்கூடிய கிருபைகளை மீண்டும் மீண்டுமாக நினைவுகூருகிறதற்குப் பதிலாக எளிதாக சோர்ந்து போகலாம் (சங்கீதம் 86:7; பிலிப்பியர் 4:6-7; எபிரெயர் 4:16).

நினை 5: ஏற்றுக்கொள்ளுதல்

நம்முடைய ஆதார வசனத்தில், இரண்டு விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் அடங்கி உள்ளது: நம்முடைய இரக்கமும், மனவுருக்கமும் உள்ள ஆண்டவர், நம்முடைய விசுவாசம் முறியும் அளவுக்கு நம்முடைய இயலாமையை அனுமதிக்கமாட்டார். நாம் அந்தச் சோதனையைச் சகிப்பதற்கு, வெளியேற்றுவதற்கான ஒரு வழியையும் ஏற்படுத்துகிறார். தேவன் இந்தச் சோதனையை தவிர்ப்பதற்கு, இயலாமையை நீக்கி, அற்புதம் வேண்டுமென்று சிலர் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனாலும் சோதனையைச் சகிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய பாடத்திற்கான வசனம் முடிவுரையாகக் கூறப்படுகிறது. ஆகவே, தேவன் நமக்கு அற்புதமாக சுகமளித்து, "தப்பித்துக்கொள்ளும் போக்கை" உண்டுபண்ணுவதில்லை.

கடந்தகால பரிசுத்தவான்கள், "மாம்சத்தில் ஒரு முள்ளை" என்ற இயலாமையை சகிக்கும்படி அனுமதித்தார். (எடுத்துக்காட்டாக:- யாக்கோபின் கால், மோசேயின் பேச்சுதிறன் மற்றும் பவுலின் குறைவுள்ள பார்வை) "தப்பும்படி" என்ற இக் பேசில் (ek-basis), (G1545). கிரேக்க வார்த்தைக்கு "முன்னேறி செல்லுதல்" என்ற மூல அர்த்தத்தைக் கொடுக்கிறது. நம்முடைய உயர்வான ஆவிக்குரிய நன்மைகளுக்காகவே தேவன் இந்த இயலாமையை அனுமதித்தார் என்ற உண்மையை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதினால், நம்முடைய இயலாமையின் பாதிப்புகளை நாம் மேற்கொள்ளலாம். நேர்மாறாக, இழந்த செயல்பாடுகளைக்கொண்டு வாழ்வது, சோதனைகளில் நிலைத்திருக்கும் திறனை தடைசெய்கிறது. விரிவான ஆவிக்குரிய கண்ணோட்டம் இருந்தால், வேதனையுள்ள உணர்வுகளின் தேய்மானங்களையும் மற்றும் நியமிக்கப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களைப் பெறாமல் போவதையும் தடுக்கமுடியும். தப்பித்துக்கொள்ளுதல்

- "ஆவிக்குரிய தொலை நோக்கோடு மூன்று கோணங்களில், சித்தரிக்கப்படுகிறது.

(a) **அனுபவம், மனுவனுகு சாதாரணமானதும், முக்கியத்துவம் இல்லாததாகும்.** நம்முடைய இயலாமைகளை அனுபவிப்பதற்கு நாம் முதன்மையானவர்கள் அல்ல. மற்றும் இதை அனுபவிப்பதில் நாம் கடைசியானவர்கள், நாமல்ல என்பது நிச்சயம். உண்மையில், கடந்த 6000 வருடங்களாக, இதே அனுபவங்களை பகிர்ந்துக்கொண்டிருக்கும் மில்லியன் கணக்கானவர்களோடு, நம்முடைய இயலாமையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது, இது ஓர் அற்புதமான காரியமாகத் தோன்றும். ஆயினும், அவருடைய வெளிப்புறமான நோக்கத்திற்கு ஓர் அற்புதமான காரியத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு தனிச்சிறப்புள்ள காரியத்தைச் செய்துமுடிக்க நம்முடைய தேவன் ஓர் எஜமானனாக இருக்கிறார். (அதாவது புது சிருஷ்டியை உருவாக்குவதில்)

(b) **அனுபவம் மிகக் கொடுமையாகக் கூட இருக்க முடியும்.** நம்முடைய இரக்கமுள்ள தேவனால், நம்முடைய இயலாமைகள் பக்குவமாக பதப்படுத்தப்படுகிறது. ஆகவே இப்போது இருக்கக்கூடியவைகளுக்காக தேவனுக்கு நன்றிகளை செலுத்துவோம். ஏனெனில் மற்றவர்கள் இதைக்காட்டிலும் மோசமானதை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அனுபவங்கள் தேவனால் பூரணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்ற அறிவு, நாம் சந்திக்கக்கூடிய ஏமாற்றங்களையும், சோர்வுகளையும் மட்டுப்படுத்துவதற்கே உதவி செய்கிறது (ரோமர் 8:28; 1 தெசலோனிகேயர் 5:18). நம்மைச் சுற்றியிருப்பவரிடம், மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும், குறிப்பாக நம்மைக் காட்டிலும் அதிக இயலாமைகளில் இருப்பவரிடம் வெகு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய உதவியினால் மேற்கொள்ளும் மனநிலையைப் பெறமுடியும் என்ற ஒரு தெளிவான எடுத்துக்காட்டை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் (பிலிப்பியர் 3:17; 2 கொரிந்தியர் 3:5 மற்றும் 12:9).

(c) **அனுபவம் நமக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது.** இயலாமை நம்முடைய வாழ்க்கையில் நடக்கக் கூடிய தவிர்க்க முடியாத தேவனுடைய சித்தம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக உள்ளது. தெய்வீக அங்கீகாரம் இன்றி நமக்கு எதுவும் நேரிடுகிறதில்லை. மேலும் அவருடைய தவறிழைக்காத ஞானம் என்றுமே தவறுகிறதில்லை (மத்தேயு 10:29-31; எபேசியர் 1:11). மேலும் தேவன் ஒரு இரக்கமுள்ள தெய்வீக சிக்கனக்காரர். அவர் மிகுதியான துக்கங்களை

நம்முடைய வாழ்க்கையில் அனுமதிக்காமல், அவர் நம்மை அறிந்து, அன்புகூர்ந்து, மற்றும் நம்மைப் பராமரிப்பதினால், நம்முடைய அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிபடுத்திக்கொள்வதற்குத் தேவையான அனுபவங்களை மட்டுமே அனுமதிக்கிறார். (சங்கீதம் 139:2-5; நாகூம் 1:7; 1 பேதுரு 5:6-7).

இது என்னிடத்திலிருந்து வருகிறது.

ஆதாமின் வம்சத்தினராக இருப்பதினால் நாம் அனைவரும் இயலாமையை ஏதோ ஓரளவு பெற்றிருக்கிறோம். சீக்கிரத்திலோ அல்லது காலம் தாழ்த்தியோ நம்மில் அநேகர் கடுமையான இயலாமையின் அனுபவங்களை தனிப்பட்ட முறையிலோ அல்லது நேசிக்கப்பட்ட ஒருவரின் பராமரிப்பாளராகவோ பெறலாம். தேவன் என்றுமே மாறுவதில்லை (மல்கியா 3:6; யாக்கோபு 1:17). ஆயிர வருட ஆட்சிக்காக தம்முடைய விகவாசிகளுடைய மெய்ப்பற்று (விகவாசத்தை) பரிசைப் பார்ப்பதற்கு, இப்படிப்பட்ட உள்ளார்ந்த சோதனைகளை அவர் அனுமதித்திருக்கிறார். இப்படியாக "இது என்னிடத்திலிருந்து வருகிறது" என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் (1 இராஜாக்கள் 12:24; 2 நாளாகமம் 11:4). சோதனைகளைக்குறித்தும் அதற்குப்பதிலாக நம்முடைய வாழ்க்கையில், அதன் பாதிப்புக்களைக்குறித்தும் கவலைப்படாதீர்கள். நம்முடைய உடன்படிக்கையின் பிரதிக்கினையின் மேல் கவனம் செலுத்துவோம். மீதியுள்ளதை தேவன் பொறுப்பெடுத்துக்கொள்வார் (மத்தேயு 6:25-34). நம்முடைய உணர்ச்சி வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும், விகவாசத்திற்கான சோதனைகளில் நிலைத்திருப்பதற்கும் இப்படிப்பட்ட தேவனுடைய முன்னேற்பாட்டின் மேலுள்ள விகவாசம், நம்முடைய உணர்வுகளின் நங்கூரத்திற்கு ஒரு ஆதரவாக உள்ளது. ஏனெனில், இதன் விளைவாக கிடைக்கும் ஆவிக்குரிய பலன் விலைமதிப்பற்றது (யோவான் 15:8; 1 பேதுரு 1:7; யாக்கோபு 1:4).

இயலாமைகளை தேவன் ஏன் அனுமதிக்கிறார்

அனுபவத்தைக்கொண்டு கற்பிக்கப்படுவதே கிறிஸ்துவின் பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படை யானது. நாம் எழுத்துவடிவமாகக் கற்றுக்கொள்ளும் காரியங்கள் அநேகமாக இருப்பினும் தேவன் எப்போதும் அறியப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைப்பற்றி ஆசிரியரிடம் கற்றுக்கொள்ளும் பாடங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. சொல்லப்போனால் திட்டமிட்ட கோட்பாடுகளைக் கற்றுக்கொள்வதே சிறந்த முறையாகும். அனுபவத்தினால் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பாடங்களுக்கு புதிய ஏற்பாட்டிலும், பழைய

ஏற்பாட்டிலும் உள்ள எடுத்துக்காட்டுகளில் நம்முடைய விசுவாசத்தை விருத்தியடையச் செய்வதற்கு யோபு, இஸ்ரவேல் தேசம் மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் பற்றிய காரியங்களைக் காணலாம் (யோபு 42:5; ஏசாயா 29:23; பிலிப்பியர் 4:11; 1 பேதுரு 5:10). இதற்கு இயேசு விதிவிலக்கல்ல. மேலும் இதே விதத்தில் நாமும் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதில் எந்தவிதமான ஆச்சரியமும் இருக்கக்கூடாது (எபிரெயர் 13:8 மற்றும் 12:11). கிறிஸ்துவின் ஒப்புவாகுதலின் வேலைகளில் மணவாட்டி பங்கு பெறுவதற்கு அவர்கள் கிறிஸ்துவைப் போல குணலட்சணங்களில் வளர்ச்சியடைவதின் விளைவாக இருக்க வேண்டும் என்பதே தேவனுடைய திட்டம் (லூக்கா 12:32; கொலோசெயர் 1:12; வெளிப்படுத்தல் 20:6).

வாழ்க்கையில் சோதனைகளை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டு, பிற்காலத்தில் அதே அனுபவங்களினால், துன்புறுபவர்களை வழிநடத்துவதற்காக ஒரு நன்கு பயின்ற இரக்கமுள்ள ஆசாரியத் துவத்தை ஏற்படுத்தும் தேவனுடைய திட்டம் அற்புதமானது! ஒரு மாணவனுடைய துன்பங்களை நன்கு உணர்ந்து, அவனுடைய உணர்வுப் பூர்வமான பாரங்களை மேற்கொள்ள அவனுக்கு என்ன பாடங்கள் தேவை என்பதை நன்கு அறிந்து அவனுக்கு கற்பிக்கும் ஆசிரியரே சிறந்தவராக இருக்க முடியும். பூமியிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதரும் தாங்கள் அனுபவிக்கும் சோதனைகள் போன்றவை வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டு, அதிலிருந்து மீள தேவையான சிகிச்சையை கொடுக்கும் மற்றொரு சபை உறுப்பினரின் உதவி தேவைப்படுகிறது. இது இராஜ்யத்தில் அவர்களின் கற்றுக்கொள்ளுதல் மிகவும் எளிதாக்கும்.

இந்தச் சிந்தையை அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் 2 கொரிந்தியர் 1:3, 4-ஆம் வசனங்களில் உறுதிப்படுத்துகிறார். "நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனும், இரக்கங்களின் பிதாவும், சகலவிதமான ஆறுதலின் தேவனுமாயிருக்கிறவருக்கு ஸ்தோத்திரம். தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்படுகிற ஆறுதலினாலே, எந்த உபத்திரவத்திலாகிலும் அகப்படுகிறவர்களுக்கு நாங்கள் ஆறுதல் செய்யத் திராணியுள்ளவர்களாகும்படி, எங்களுக்கு வரும் சகல உபத்திரவங்களிலேயும் அவரே எங்களுக்கு ஆறுதல் செய்கிறவர்." தம்மோடு வாழ்பவர்களை வழிநடத்துதல் என்பது உலகில் பல ஆண்டுகளாக வெற்றிகரமாக உபயோகிக்கப்படுகிறது. எனவே இந்தமுறை தெய்வீக நிர்வாகத்தில் மட்டுமல்லாமல், பொதுவாகவே தேவைப்படுபவர்களுக்கு நல்ல உதவியாக அமைந்துள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம்.

நம்முடைய இயலாமை ஆவிக்குரிய வளரிசியை மேம்படுத்துகிறது

நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில், பல திட்டங்கள் "காகிதம் மீது அழகாகக் காணப்படுகிறது." ஆனால் ஆர்வமுள்ள ஆவிக்கு விரோதமாக மாம்சம் பலவீனமாக உள்ளது. ஆகவே திரும்பத் திரும்ப ஒரு மனசிதைவுக்குள் எளிதாக விழுகிறது. நம்முடைய மூத்த சகோதரனும், பரிந்துரையாளரும் தேவையான உதவிகளைக் கொடுப்பார் (1 கொரிந்தியர் 15:37). நமக்குள் தேவன் பயிரிடும் பலன்கள், இந்தப் பூமி விருப்பப்படுகிற மிகச் சிறந்த மன ரீதியான அல்லது உடல் ரீதியான குணங்கள் இல்லை, அவைகள் ஆவிக்குரிய கணிகள் (கலாத்தியர் 5:22, 23; 2 பேதுரு 1:5-8). முயன்று பெற்றுக்கொண்ட இயலாமை நம்முடைய மாம்சீக வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவு பாதகமாக உள்ளது என்றும், அதே இயலாமை நம்முடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு இலாபகரமாக உள்ளது என்றும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் புரிந்துகொண்டால், நரம்பு தளர்ச்சியினால் ஏற்படும் மன நோயிலிருந்து நம்முடைய சிந்தையை மீட்பதற்கு உதவி செய்கிறது. ஏனெனில் பழைய மாம்ச சிருஷ்டியை ஜெயிப்பதே நம்முடைய உடன்படிக்கையில் வரையறுக்கப்பட்ட குறிக்கோளாகும் (1 கொரிந்தியர் 9:27; 2 கொரிந்தியர் 5:17-18).

முடிவுரை

இந்த உலகத்திற்கு எதிரிடையாக ஒப்பந்தங்கள் வேகமாக நீக்கப்படுவதினால் சோர்வடைந்து, இனி இப்படிப்பட்ட செயல் நிறைவேற்றங்களை ஒத்துக்கொள்வதற்கு சாத்தியமில்லாமல் போகும்போது, நம்முடைய இரக்கமுள்ள பரமப்பிதா நம்முடைய கடந்த கால ஆற்றல்களை அல்ல, நம்முடைய நிகழ்கால ஆற்றலின் அடிப்படையில் நம்முடைய உடன்படிக்கையை தொடர்ந்து கணப்படுத்துவார் (2 கொரிந்தியர் 8:12). இதன் விளைவாக மீதியுள்ள நம்முடைய நாட்களில் பொறுமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும் நாம் துன்பங்களை தாங்கிக்கொண்டு நம்முடைய இயலாமைகளை மேற்கொள்வதற்கு நித்தமும் முயலுவோம். தேவனை மகிமைப்படுத்துவதற்கு இது ஒரு வல்லமையுள்ள சாட்சியாக இருக்கும் (மத்தேயு 5:16; 1 கொரிந்தியர் 10:31; யாக்கோபு 1:2-4). முடிவு பரியந்தம் பிலிப்பியர் 1:6-ஆம் வசனத்தில் பவுல் கூறியுள்ள அறிவுரைகளை நாம் என்றும் மறக்க வேண்டாம். "உங்களில் நற்கிரியையைத் தொடங்கினவர் அதை இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள் பரியந்தம் முடிய நடத்திவருவார் என்று நம்பி, நான் உங்களை நினைக்கிற பொழுதெல்லாம் என் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன்.

மனப்பான்மை நம்முடைய மகிழ்ச்சியை உறிஞ்சிவிடும்

அசட்டை ஆவிக்குரிய அசட்டைத் துன்மையை ஜெயங்கொள்ளுதல்

"இன்னுங்கொஞ்சம் உறங்கட்டும், இன்னுங்கொஞ்சம் கைமுடக்கிக்கொண்டு நித்திரை செய்யட்டும் என்பாயோ? உன் தரித்திரம் வழிப்போக்கனைப்போலும் உன் வறுமை ஆயுதமணிந்தவனைப் போலும் வரும்." (நீதிமொழிகள் 24:33-34).

Brad and Debbie Sweeney

கிறிஸ்துவின் வருங்கால மணவாட்டி இன்று "சிறந்த காலத்தில்" வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். நம்முடைய முழுமையான விகவாசத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டிய நம்முடைய சிருஷ்டிகரைப் பற்றியும், அவருடைய தெய்வீக திட்டத்தைப்பற்றியும் இப்போது, தெளிவான ஆவிக்குரிய புரிந்து கொள்ளுதலைப் பெறக்கூடிய ஈடு இணையற்ற கால பகுதியாகும். நாம் ஆண்டவரை சேவிக்க அதிகபட்சமான ஓய்வு நேரத்தையும், சுதந்திரத்தையும் வாய்ப்பையும் பெற்றுள்ளோம்.

ஆயினும் இன்று கிறிஸ்துவின் வருங்கால மணவாட்டி "மிக மோசமான காலங்களில்" வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். ஆவிக்குரிய அசட்டை மனப்பான்மையின் நிலையில் விழக்கூடிய கருந் துன்பமான சூழ்நிலை, கவிசேஷ யுக சபை வரலாற்றில் அபாயகரமான காலம் இதுவாகத்தான் இருக்க முடியும்.

பரலோக பிதாவோடு உடன்படிக்கை செய்தவரின் அசட்டை மனப்பான்மையை நாம் விவரிக்கையில், ஒருவருடைய ஆவிக்குரிய கடமை அல்லது பொறுப்புகளில் சோம்பலான அல்லது அசட்டையான மனப்பான்மை காணப்படுகிறது. ஒரு ஆவிக்குரிய சோம்பேறி (அசட்டை மனப்பான்மையுள்ளவர்) தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் செயல்பாடுகளில் ஏற்பட்ட குறைவினால் அவருடைய ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையிலுள்ள பக்தி வைராக்கியத்தையும், பேரார்வத்தையும் தொலைத்தவர்.

பரலோக தந்தையிடம் கிறிஸ்துவின் மரணத்திற்குள்ளாக அர்ப்பணித்தவர்கள் அனைவருக்கும் வாழ்நாள் முழுவதும் பக்தியுள்ள ஆவிக்குரிய வேலைகள் முன் வைக்கப் பட்டுள்ளது. "உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள். ஏனெனில் தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும் செய்கையையும் உங்களில் உண்டாக்குகிறவராயிருக்கிறார்" (பிலிப்பியர் 2:12-13) என்று பலஸ் நம்மை துரிதப்படுத்துகிறார். சுய நம்பிக்கையோடு அல்ல "பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும்" என்று கூறுகிறார்.

"மிகச் சிறந்த காலங்களில்" தேவன் நம்மை எவ்வளவு அற்புதமாக ஆசீர்வதித்தார் என்பதை நாம் மறந்துவிடலாம். நம்முடைய உடன்படிக்கை நம்முடைய இருதயத்தில் ஒரு பொதுவான இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் அபாயமும் உண்டு.

இந்நாளில் காணப்படும் தொழில் நுட்பமுள்ள, துரிதமாக ஓடும் சமுதாயத்தில், தீமையான பாதிப்புகள் ஆவிக்குரிய இருதயத்தையும், சிந்தனையையும் அலைக்கழித்து விடுகிறது. இந்த உலகத்தின் ஆவியின் அகத்தமான விளைவுகள் மற்றும் சாத்தான் நம்முடைய விழுந்து போன மாம்சத்தை இரையாக்கி விடுகிறான். எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருக்கும் ஊடகங்கள், சமுதாயம் மற்றும் வேலை ஸ்தலங்களின் வழியாக ஏற்படும் பாதிப்புகள், நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஜீவியத்திற்கு எதிரிடையாக இருக்கலாம். அதிகபட்சமாக நம்முடைய ஓய்வு நேரங்கள் தொலைக்காட்சி, இணையதளம், பேஸ்புக், வாட்ச்ப், நம்முடைய கைபேசி மற்றும் பல கருவிகள் பயன்படுத்துவதிலும் செலவழிக்கப்படலாம்.

விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு, விடுமுறை பயணங்கள், வீடுகள், வேலை ஸ்தலங்களும் நம்முடைய ஆவிக்குரிய வேலைகளைச் செய்வதற்காக பயன்படக்கூடிய நேரத்தைத் திருடிவிடலாம். இக்காரியங்களை நாம் சரியாகப் பயன்படுத்தாவிட்டால், "பழைய மனுஷனின்" சிந்தையும் இருதயங்களும் ஆதிக்கம் செலுத்த துவங்கிவிடும். நாம் கவனியாமல் இந்தப் பூமிக்குரிய தாக்கங்களுக்கு முழுமையாக நம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டால், ஆவிக்குரிய சோம்பேறித்தனமும் நம்மை மெதுவாக ஆட்கொள்ள துவங்கும். நம்முடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளுக்கு இந்த நிலை நம்மை ஆழ்ந்த நித்திரைக்குள் ஆழ்த்திவிடும். இது நம்முடைய கிறிஸ்தவ வேலைகளிலுள்ள தளர்ச்சியினால் இது வெளிப்படுத்தப்படும். இதினிமித்தம் நாம் "ஆவிக்குரிய தரித்திரர்களாகிவிடலாம்."

ஒரு கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வேலைக்கு முன்று திறவுக்கோலான அம்சங்கள் உண்டு: படிப்பு, ஊழியம்

மற்றும் நற்குணத்தில் வளர்ச்சியடைதல். இவைகளுக்குப் பரலோக பிதாவின் வழிநடத்துதல் மற்றும் அவருடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெறுவதற்கு ஒரு உறுதியான ஜெப வாழ்க்கை தேவைப்படுகிறது. ஜெபமே புது சிருஷ்டியின் உயிர் பாதையாக உள்ளது.

ஒருவருக்கு சத்தியத்தின் மேலிருக்கும் மதிப்பையும், புரிந்துகொள்ளுதலையும், ஆவிக்குரிய அசட்டை குறைத்துவிடுகிறது. இதன்விளைவாக தனிப்பட்டமுறையில் வசனங்களை கற்றறியக்கூடிய விருப்பத்தை மங்கச்செய்கிறது. சபை அல்லது மாநாடுகளுக்கு தேவனின் ஜனங்களோடு சேர்ந்து, தேவ வசனங்களைப் படிக்கக்கூடும் சிறப்புரிமையைக் குறித்து அலட்சியத்தை உண்டுபண்ணும்.

"ஆவியை அவித்துப் போடாதிருங்கள்" (1 தெசலோனிகேயர் 5:19) என்று பவுல் நம்மை எச்சரிக்கிறார். "ஆண்டவரின் பாத்திரங்களாக" இருக்கக்கூடிய நாம் தேவனுடைய வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து கற்றறிய வேண்டும். ஆவிக்குரிய உறக்கத்திற்கு இனி காலம் இல்லை! நம்முடைய புதிய சிந்தைகளும், இருதயங்களும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்படுவதற்கு நாம் அதிகமாகக் கற்றறிய வேண்டும். இந்தப் படிப்பறிவினால் நம்முடைய சிந்தைகளை நிரப்புவதற்காக மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வழிநடத்துவதற்காக இருக்க வேண்டும். அவருடைய வார்த்தையின் வழியாக தேவன் நமக்கு அவரை வெளிப்படுத்துகிறார். இப்படிப்பட்ட படிப்புகள், நம்முடைய ஆவிக்குரிய மகிழ்ச்சிகள், நம்பிக்கைகள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் சக்தியை தொடர்ந்து அழியாமல் காத்துக்கொள்ளும். தேவனுடைய சத்தியத்தின் வல்லமை மற்றும் அவருடைய விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்கள் நம்மை அவருடைய சாயலில் வணைந்து, அவருடைய ஊழியத்தைச் செய்வதற்கு நம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.

ஆவிக்குரிய சோம்பல், தேவனுடைய பணியைச் செய்வதிலும், விகவாச வீட்டாருக்குச் செய்யும் ஊழியங்களிலும் உள்ள ஆர்வத்தைக் குறைத்துவிடும். இந்த உலகத்திற்குச் சாட்சியாக, கவிசேஷத்தின் மகிழ்ச்சியான நற்செய்தியை பிரஸ்தாபப்படுத்துவதற்கு, நாம் ஒளியை பிரகாசிக்கக் கூடிய விருப்பத்தையும் குறைத்துவிடும்.

சுயநினைபு பணி செலுத்திவதில் மனிதர்

நம்முடைய சகோதரர்களுக்காக நாம் ஜீவனைக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் (1 யோவான் 3:16). சகோதரர்களுக்குச்

செய்யக்கூடிய ஊழியங்களில் என்னால் முடிந்தவரையில், நான் பணி செய்கிறேனா என்ற கேள்வியை நாம் நம்மை நோக்கிக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். நம்முடைய ஆவிக்குரிய வேலையில் இதை ஒரு பகுதியாகச் செய்து, "இந்த மிகப் பெரிய இரட்சிப்புக்கு" நாம் பாத்திரவான்களாகக் காணப்பட வேண்டுமென்று தேவன் நம்மை எதிர்பார்க்கிறார்.

சகோதரர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு பல வழிகள் உண்டு. நம்முடைய மகா பரிசுத்தமான விகவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் வளர்ச்சியடையச் செய்வது, ஒரு முக்கியமான வழியாகும். இது சத்தியத்தை அன்பினால் எடுத்துரைப்பதின் வழியாக, சகல காரியங்களிலும் அவருக்குள் வளர்ச்சி அடைவதாகும் (எபேசியர் 4:15). சுயத்தைப் பலிசெலுத்துவதினால் வரும் மகிழ்ச்சியினால், சோம்பலின் கமையை ஜெயங்கொள்ளலாம்.

நம்முடைய குடும்பம், நண்பர்கள், அயலகத்தார்கள், நம்மோடு வேலை செய்பவர்களோடு இந்த கவிசேஷத்தை நம்முடைய கிரியைகள், வார்த்தைகள் அல்லது அச்சடிக்கப்பட்ட பிரதிகளின் வழியாகப் பகிர்ந்துகொள்வதில் உற்சாகமாக இருக்கிறோமா? என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆவிக்குரிய சோம்பல் (அசட்டை) தேவனுக்கு பிரியமில்லாத ஒரு குணலட்சணத்தையும் விளையச் செய்கிறது. நாம், "நம்முடைய பாத்திரங்களை வேத படிப்புகள் மற்றும் ஊழியத்தின் வழியாக" தேவனுடைய வார்த்தையினாலும், ஆவியினால் நிரப்பாவிட்டால் சாத்தானை குணத்தினாலும் இந்த உலகத்தின் அறிவு, சிறந்த நோக்கங்களினால் நாம் நிரப்பப்படக்கூடிய சாவுக்குரிய அபாயத்தில் இருப்போம். இவைகளின் அகத்தமான ஆவி, பண ஆசை, சுயநலம், பொறுமையற்ற நிலை குற்றம் கண்டு பிடித்தல், பகை, கோபம் மற்றும் சண்டை போன்ற குணத்தை ஒரு வருவாக்கிவிடும்.

நம்முடைய ஆவிக்குரிய படிப்பு மற்றும் ஊழிய வேலைகள் நம்முடைய கிறிஸ்தவ குணத்தில் வளர்ச்சியடைய வழிநடத்தும். இந்த நடவடிக்கைகளின் மூலமாக தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையும், தாக்கங்களும், கிறிஸ்துவின் சாயலை விளைவிப்பதற்கு நமக்குள் ஒரு சுத்திகரிப்பின் வேலைகள் நடைபெறும்.

வருங்கால கிறிஸ்துவின் மணவாட்டிக்கு ஏற்படும் இரண்டு ஆவிக்குரிய சோம்பலின் (அசட்டை) எடுத்துக்காட்டை மறுபடியும் காணலாம். (1) உன்னதப்பாட்டு 5-ஆம் அதிகாரத்திலுள்ள அந்த ஸ்திரீ ஒரு தகுதியுள்ள மணவாட்டியாக மாறுவதற்கான அன்பில் ஆழமாகவும், உண்மையாகவும் இல்லை

என்பதைக் காட்டுகிறது. துவக்கத்தில் அவர் மணவாளன் கதவைத் தட்டி, அழைக்கும்போது செவி கொடுக்காமல் தன் படுக்கையின்மேல் கவனம் இல்லாமல் படுத்திருந்தான். இது லவோதேக்கியரின் பழைய மாம்ச சிந்தையாகும் (வெளிப்படுத்தல் 3:17). இவளுடைய சோம்பலினால், வருங்காலத்தின் சிறப்பான எதிர்பார்ப்புகள் -- அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு விசுவாசமுடைய கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு -- தொலைந்து போனது. மணவாளனோடு, அவளுடைய உறவை வளர்த்துக்கொள்வதற்காக வேலைகளில் அவள் விழித்திருந்தாள், அவர் கதவைத் தட்டும்போது, அவள் கதவைத் திறந்து அவருக்கான எந்தப் பலிகளையும் செலுத்தியிருக்கலாம்.

எபேச சபைக்குண்டான, ஆண்டவரின் செய்தியில், அற்புத சகோதரர்கள் அவர்கள் கொண்டிருந்த "ஆதி அன்பை" விட்டதாக நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. இது அனைத்து தேவ ஜனங்களுக்கும் ஒரு எச்சரிப்பாக இருக்க வேண்டும். பொதுவாக நம்முடைய அர்ப்பணிப்பின் வேலை, குளிர்ச்சி அடைவது ஒரு படிப்படியான நிகழ்வாகும். ஆகவே "கர்த்தருடைய கிரியையிலே எப்பொழுதும் பெருகுகிறவர்களாயும் இருப்பீர்களாக" (1 கொரிந்தியர் 15:58). நம்முடைய வாழ்க்கையில் ஆவிக்குரிய சோம்பல் ஊர்ந்து விடாதபடிக்கு, எப்போதும் நாம் கவனத்தோடுருக்க வேண்டும்.

ஆவிக்குரிய வேலைகளில் சோம்பேறிகளாக மாறுவதற்கான அபாயத்தைக்குறித்து மத்தேயு 25-ஆம் அதிகாரத்தில், புத்தியில்லா கன்னிகைகளும் நமக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக முன் வைக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கன்னிகைகள், போதுமானளவு எண்ணெய் வைத்திராததினால் இவர்கள் ஆவியில் தரித்திரர்களாக இருந்தார்கள். இவர்கள் தங்களுடைய பாத்திரத்தை, தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பவில்லை. அவர்களின்

சோம்பலினால் தங்களுடைய விளக்குகளை எரியவிடாமல், ஜெபத்தோடுகூடிய ஆராய்ச்சி, ஊழியங்கள் மற்றும் நற்குணங்களில் வளர்ச்சியடைதல் போன்ற காரியங்களில் ஆழ்ந்த நித்திரை அடைந்தார்கள்.

நாம் முதலில் பிரகாசிக்கப்பட்டு ஆண்டவரின் சிருஷ்டிகளானபோது, நாம் "ஆதி அன்பை" கொண்டிருந்தோம். நம்முடைய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மற்றும் ஆவிக்குரிய வேலைகளாகிய ஜெப வாழ்க்கை, படிப்புகள், ஊழியம் செய்வது முழுமையான பக்தி வைராக் கியத்தையும் உற்சாகத்தையும் பெற்றிருந்தோம். இந்தச் கவிசேஷ யுகத்தின் கடைசி கொடிய காலத்தில் இந்தத் தகுதியுள்ள நோக்கத்தைத் தொடர்ந்து காத்துக்கொள்வதே இப்போது நமக்குண்டான சோதனையாகும்.

ஆவிக்குரிய அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வேலைகளின் உரிமைகளுக்கும், பொறுப்புகளுக்கும், கடமைகளுக்கும், நம்முடைய கைகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கவோ அல்லது நித்திரை அடைந்துவிடவோ கூடாது. ஆவிக்குரிய சோம்பலை உண்புண்ணும், இந்த நவீன கால வாழ்வுவளம் அல்லது கவனத்தை மாற்றக்கூடிய உயர்தர நுட்பங்களை நம்முடைய புது சிருஷ்டியின் இருதயங்களிலும், சிந்தைகளிலும் நாம் அனுமதித்துவிடக்கூடாது. நாம் "பரிசுத்தமாவதற்கு காலத்தைப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்" (ரோமர் 12:11) என்று பவுல் சொல்லுகிறார்.

"நீங்களெல்லாரும் வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளும், பகலின் பிள்ளைகளுமாயிருக்கிறீர்கள்; நாம் இரவுக்கும் இருளுக்கும் உள்ளானவர்களல்லவே. ஆகையால், மற்றவர்கள் தூங்குகிறதுபோல நாம் தூங்காமல், விழித்துக்கொண்டு தெளிந்தவர்களாயிருக்கக் கடவோம்" (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:5-6).

அன்பு என்ற கவி

சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலையை ஜெயங்கொள்ளுதல்

ஆயத்தம்பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை; நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார். அந்த ஆவி எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய ஆழங்களையும் ஆராய்ந்திருக்கிறார்" (1 கொரிந்தியர் 2:9, 10).

Robert and Sharon Whittaker

கிறிஸ்துவுக்குள் முதிர்ச்சி அடைவதற்கான நம்முடைய வாஞ்சையில், மற்றவர்களோடு நாம் கொண்டிருக்கும் ஐக்கியத்தில் சகிப்புத்தன்மை மிக அவசியம். சகலவிதமான ஆவியின் கனிகள் வளர்ச்சியடைவதற்கு இதுவே அடித்தளமாகும். இந்தச் சகிப்புத்தன்மையின்றி நாம் வெளிப்படுத்தில் மட்டுமல்ல, இருதயத்திலிருந்து எவ்வாறு மகிழ்ச்சியாகவும், சமாதானமாகவும், நீடிய பொறுமையாகவும், கனிவாகவும், தேவபக்தி உள்ளவர்களாகவும் இருக்க முடியும்?

நம்முடைய விழுந்துபோன நிலையைப் பொறுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தேவனுடைய திகைப்பூட்டும் கிருபையே தேவன்மேல் நாம் வைக்கக்கூடிய அன்பை ஊக்குவிக்கும் பிரதான காரியமாகும். இந்த உண்மையை நாம் புரிந்து கொள்ளும்போது, மற்றவர்களின் விழுந்துபோன நிலையை நம்மால் சகிக்க முடியும். மனித இனத்திற்காக தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டமே, இக்காலத்தில் தேவன் பாவத்தை சகித்துக்கொள்வதற்கான ஆதாரமாகும் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். மீண்டும் மனுக்குலத்தை தம்மோடு ஒற்றுமையாக்கிக்கொள்வதற்கு அவர் தாமே, தம்முடைய குமாரனுடைய பலியை பிரதானமான பரிசாக அளித்தார். தேவன் பாவத்தை சகித்துக்கொண்டிருப்பது தற்காலிகமானது. மனுக்குல அனுபவ ரீதியான கல்வியைப் பயிற்சி பெறுவதற்கும், கிறிஸ்துவோடு கூட பங்காளியான மணவாட்டிகள் வளர்ச்சியடைவதற்கும், தேவன் இப்போது தீமையை அனுமதித்திருக்கிறார். தேவன் தற்காலிகமான தம்முடைய சிருஷ்டிகளின் ஆரணத்தைச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நாமும் சகிக்க வேண்டும். சரி என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ளாத, அறியாமை அல்லது நீதியைப் பின்பற்றக்கூடிய மனவலிமை இல்லாததே அதிகப்பட்சமான கெட்ட நடத்தைகளுக்கான காரணமாகும். நான் சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலையைப் பழக்குவித்தால், நியாயத்தீர்ப்பில் நாம் பல தவறுகளுக்கு வழிநடத்தப்படுவோம்.

சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலை மற்றும் சகிப்புத்தன்மையுள்ள நிலை

சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலைக்கு பல வேதாகமம் எடுத்துக்காட்டுகள் உண்டு. இது காயின் மற்றும் ஆபேலினிடமிருந்து துவங்கியது. தன்னுடைய பலியை அங்கீகரிக்காமல் தேவன் ஆபேலின் காணிக்கையை அங்கீகரித்ததே காயினால் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. பொறாமை அவரை கொலை செய்ய நடத்தியது. வேதபாரகர், பரிசேயர் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்கள், நம்முடைய ஆண்டவரின் உபதேசத்தையும், குணப்படுத்தலையும் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அவர் அவர்களைப் புகழ்ந்துரைக்கவும் இல்லை. அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைப் புரிந்துகொண்ட அளவுக்கு அதைக் கடைப்பிடிக்கவும் இல்லை. இயேசுவை கொலை செய்ய சதித்திட்டம் போடுமளவுக்கு அவர்கள் இயேசுவை சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை (3 யோவான் 9-10). ஏரோது தன்னுடைய ஆட்சிக்கு விரோதமான எதையும் சகித்துக்கொள்ள முடியாததினால், மேசியாவை கொல்லும் முயற்சியில், இரண்டு வயதிற்கு உட்பட்ட ஆண் பிள்ளைகளை அவன் கொன்றுபோட்டான். ஆட்சி உரிமையை சவுல் முதலில் பெற்று கொண்டிருந்தாலும் ஆர்வமற்ற நிலையில் அவருடைய சிங்காசனத்திற்கு எதிராக வந்த எதையும் சவுல் சகித்துக்கொள்ள முடியாதபடிக்கு தாவீதை உபத்திரவப்படுத்தி தனக்குள் இருந்த இந்தக் குணத்தை அவன் வெளிப்படுத்தினான்.

மற்றொரு புறத்தில், இயேசுவின் உபதேசங்களை இன்றும் அதிகமாக அறிந்து கொள்வதற்கு, நிக்கொதேழு நம்முடைய ஆண்டவரிடம் சென்றபோது சகிப்புத்தன்மையை காண்பித்தார். அவருடைய உள்ளார்ந்த விசாரணைக்கு இயேசு தம்முடைய சகிப்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி பொறுமையோடு பதிலளித்தார். பவுல் மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி பேசும்வரையில் மார்ஸ் மேடையில் அத்தேனே பட்டணத்தில் அவருக்குப் பொறுமையோடு (சகித்து) செவிகொடுத்தார்கள். பவுல், நியாயப் பிரமாணங்களைக் குறித்து தனக்கு எதிராக இருந்த யூத

கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்தை நீக்க, யூத சடங்குகளைச் செய்ய அவர் சகிப்புத்தன்மையுடன் ஒப்புக்கொண்டார். இந்தச் சடங்குகளைச் செய்ததால், அவர் கைது செய்யப்பட்டு இதன் விளைவாக அவர் ரோமாபுரிக்கு பயணம் மேற்கொண்டார்.

இயேசுவின் ஊழியத்தின் கடைசி நாட்களில், இராஜ்யத்தில் முதன்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற சீஜர்களின் விருப்பத்தையும் அவர் சகித்தார். கெத்தெசெமனே தோட்டத்தில் சீஜர்கள் விழித்திருந்து ஜெபம் செய்ய இயலாததை அவர் சகித்தார். அவரை அறிந்திருந்தும், மூன்று முறை மறுதலித்த பேதுருவை அவர் எவ்வளவு சகித்திருக்க வேண்டும். தேவையான பாடங்களை நம்முடைய ஆண்டவர் நமுவவிடாமல், அவருடைய வார்த்தைகளினால் அவர்களை வெறுப்பூட்டாமல் மென்மையுடன் கடிந்துகொண்டு சரியான வழிக்குக் கொண்டுவந்தார். தொடர்ந்து இந்த சகிப்புத்தன்மை, அவரை (கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினர்கள்) உபத்திரவப்படுத்தின சவுலிடமும் (அதற்குப்பின் பவுலாக மாறிய) தொடர்ந்தது. அதற்குப்பின் துன்மார்க்கமான கிரியைகளை நடப்பித்ததினால் தேவனுக்கு அந்நியரும் பரதேசிகளுமாக இருந்த நம்மை சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

முதிர்ச்சியடைந்த கிறிஸ்தவருக்கு, சகிப்புத்தன்மை ஒரு மாறாத குணமாகும். சகிப்புத்தன்மை என்பது தேவனுக்கும், கிறிஸ்துவுக்கும் நாம் காட்டும் கீழ்ப்படிதலின் நிமித்தம் நமக்குப் பிடிக்காத காரியங்களில் நிலைத்திருப்பதாகும். வெளிப்படையாகவே தவறாக இருக்கும் செயல்களைப் பொறுத்துக்கொள்வது சகிப்புத்தன்மை இல்லை; இது நாம் உலகத்துடன் கொண்டிருக்கும் உறவில் சரியாக இருக்கலாம், ஆனால் நம்முடைய சகோதரர்களோடு கொண்ட உறவில் இது பொருந்தாது. ஒரு சகோதரனை ஒரு தவறினால் மேற்கொள்ளப்பட்டால், அவரைத் திருத்த வேண்டுமென்று நமக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவரைப் பழித்துரைக்காமல் "சாந்தமுள்ள ஆவியோடு" (கலாத்தியர் 6:1) பாவத்தின் பாதையிலிருந்து திரும்பி, சரியான பாதையை அவர் காண்பதற்கு அவருக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும். நாம் கொண்டுள்ள பிலியோ (phileo) மற்றும் அகாபே அன்பை சகோதரர்களிடம் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். மேலும், நமது கூடுகைகளைக்காட்டிலும் ஒருவரையொருவர் வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேறு சிறந்த இடம் இருக்க முடியாது. இப்படிச் செய்வதினால், நாம் அன்பில் வளர்ச்சியடையலாம். தேவனைப் பிரியப்படுத்து பவர்களுக்கும், அவரை நேசிப்பவர்களுக்கும் இடையில் நடக்கும் சமுதாய தொடர்புகளின் வழியாக பரிசுத்தவான்களைப் போஜிப்பதற்காகவும்,

அவர்களின் நற்குணம் வளர்ச்சியடைவதற்காகவும் நம்முடைய காரியங்களில் தேவன் செய்திருக்கும் ஒழுங்குகளுக்கு, தேவனோடு நாம் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்கு இசைவாக செய்யப்பட வேண்டுமோ? இப்படிப்பட்ட, கூடுகைகளில், நமக்கு ஒரு தேர்ந்தெடுப்பு உண்டு: எளிமையாக நம்முடைய நேரத்தை ஒருமித்து செலவிடலாம் (சகிக்கலாம்) அல்லது நம்முடைய சகோதரர்களோடு பரிமாற்றங்களைச் செய்து இலாபம் அடைந்து மகிழலாம் (உண்மையான சகிப்புத்தன்மை). வந்திருக்கக்கூடிய ஒவ்வொருவருடைய மனநிலையே அதிகமாகச் சார்ந்துள்ளது.

நம்முடைய வேதாகமத்தில் "சகிப்புத்தன்மை"

"சகிப்புத்தன்மை" என்ற வார்த்தை வேதாகமத்தில் காணப்படுவதில்லை. ஒரு பொருளைத் தரக்கூடிய இரண்டு வார்த்தைகள் இரண்டு வேத பகுதிகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பகுதிகள் இந்த வார்த்தைக்கான விளக்கத்தை முழுமையாகக் கொடுக்கிறது (எபேசியர் 4:2; ரோமர் 2:4). "ஆதலால், கர்த்தர் நிமித்தம் கட்டுண்டவனாகிய நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிற புத்தி என்னவெனில், நீங்கள் அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்குப் பாத்திரவான்களாய் நடந்து, மிகுந்த மனத் தாழ்மையும் சாந்தமும் நீடிய பொறுமையும் உடையவர்களாய், அன்பினால் ஒருவரையொருவர் தாங்கி, சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துக்கொள்வதற்கு ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள்" (எபேசியர் 4:1-3).

நம்முடைய சகோதரர்களோடு தொடர்ந்து ஆவியின் ஐக்கியத்தில் இருப்பதற்கு, இந்த சகிப்புத்தன்மை மிக அவசியம் என்று மேற்கூறப்பட்டுள்ள வேதபகுதியிலிருந்து காண்கிறோம். சகிப்பு தன்மையற்ற நிலை, ஐக்கியத்தின் கட்டுகளை உடைத்து, தீமையான காரியங்களான - சண்டை, புறங்குறுதல், கசப்பு மற்றும் பிரிவினைகளுக்கு வழிநடத்தும். எபேசியர் நான்காம் அதிகாரம் முழுவதும் சகோதரர்களோடு நம்முடைய ஐக்கியத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறது. "அன்றியும், நீங்கள் மீட்கப்படும் நாளுக்கென்று முத்திரையாகப் பெற்ற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியைத் துக்கப்படுத்தாதிருங்கள். சகலவிதமான கசப்பும், கோபமும், மூர்க்கமும், கூக்குரலும், தூஷணமும் மற்ற எந்தத் தூர்க்குணமும் உங்களைவிட்டு நீங்கக்கூடவது. ஒருவருக்கொருவர் தயவாயும் மனவருக்கமாயும் இருந்து, கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் உங்களுக்கு மன்னித்தது போல, நீங்களும் ஒருவருக்கொருவர் மன்னியுங்கள்" (எபேசியர் 4:30-32). இவ்வாறாக சகிப்புத்தன்மை

தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவிக்குரிய கணியின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது.

ரோமர் 2:4-ஆம் வசனமாகிய இரண்டாவது பகுதியில், "ஆகையால், மற்றவர்களைக் குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறவளே, நீ யாரானாலும் சரி, போக்குச்சொல்ல உனக்கு இடமில்லை; நீ குற்றமாகத் தீர்க்கிறவைகள் எவைகளோ, அவைகளை நீயே செய்கிறபடியால், நீ மற்றவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிற தீர்ப்பினாலே உன்னைத்தானே குற்றவாளியாகத் தீர்க்கிறாய். இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்களுக்குத் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு சத்தியத்தின்படியே இருக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவைகளைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்த்தும், அவைகளையே செய்கிறவளே, நீ தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தப்பிக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறாயோ? அல்லது தேவதயவு நீ குணப்படும்படி உன்னை ஏவுகிறதென்று அறியாமல், அவருடைய தயவு, பொறுமை, நீடிய சாந்தம் இவைகளின் ஐசுவரியத்தை அசட்டைபண்ணுகிறாயோ?" (ரோமர் 2:1-4) என்று வாசிக்கிறோம்.

"ஆகையால்" என்ற இரண்டாம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனம், முதல் அதிகாரத்தின் முடிவாக

உள்ளது. இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் தங்களுடைய தீமையான நடத்தைக்கு எந்தவிதமான சாக்குபோக்கு சொல்ல வாய்ப்பில்லை. இப்படிப்பட்ட காரியங்களில், நியாயத் தீர்ப்பளிப்பதில் அவர்களின் நியாயங்கள் சரியாகவே இருந்தது. ஆனால் அதே காரியங்களை அவர்களும் செய்துகொண்டிருப்பதினால், தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் கீழ் வருவார்கள் என்ற உண்மையைப் புறக்கணித்தார். தேவனுடைய இரக்கம் இவர்களை வருந்துதலுக்கு வழிநடத்தும் என்பதை அறியாமல் அவருடைய பொறுமையையும், சகிப்புத்தன்மையையும், கனிவையும் இலேசாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

நம்முடைய சகிப்புத்தன்மையற்ற நிலையைப் புறக்கணித்து, மற்றவர்களின் சகிப்புத் தன்மையற்ற நிலையைக் குற்றத்தீர்க்கக்கூடிய எந்த காரியமானாலும் சரி, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்ற பாடத்தை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய ஐசுவரியமுள்ள இரக்கத்தையும், சகிப்புத்தன்மையையும், பொறுமையையும் இலேசாக எண்ண வேண்டாம். மற்றவர்களிடம் நாம் காட்டக்கூடிய சகிப்புத்தன்மை, தேவன் நம்மிடம் காட்டும் சகிப்புத்தன்மைக்கு உண்டான நன்றியாகும்.

பாவியை அல்ல, பாவத்தை வெறு

கோபம், பழிவாங்குதல் மற்றும் பகையை ஜெயங்கொள்வதில்

"தன் ஆவியை அடக்காத மனுஷன் மதிலிடிந்த பாழான பட்டணம் போலிருக்கிறான்" (நீதிமொழிகள் 25:28).

நம்மில் அநேகருக்கு, புது சிருஷ்டியின் மிகக் கடினமான மற்றும் முதன்மையான பணி தன்னையே ஜெயங்கொள்வதாகும். ஆம். சாத்தான் மற்றும் உலகத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகள் மற்றும் பிரச்சனைகளைகளோடு நாம் செயல் தொடர்புகொள்ள வேண்டும். ஆனால், நேரடியான தாக்குதல்கள் ஒருபக்கம் இருந்தாலும், முக்கியமாக புது சிருஷ்டியைத் தாக்குவதற்கு மாம்சத்தின் பலவீனத்தை இரையாக்குகிறது. கிறிஸ்தவ குணத்தின் எந்த எதிராளியும், மிகுந்த பலவீனமாக அதிகப் பாதிப்புக்குள்ளான காரியங்களைப் பயன்படுத்தி தாக்கக்கூடும். ஆகவே நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் நாம் போராடக்கூடிய நம்முடைய யுத்தம் மிகவும் இக் கட்டானதாக மாறிவிடுகிறது.

சுயத்தோடு நடத்தப்படும் யுத்தம் இரண்டு விதமானது: சித்தம் மற்றும் உணர்ச்சி வேகம் பஸஸ் இதை அடையாளம் கண்டுபிடித்து, நம்முடைய சித்தங்களோடு நடக்கும் யுத்தத்தை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். "எப்படியெனில், நான் செய்கிறது எனக்கே சம்மதியில்லை; நான் விரும்புகிறதைச் செய்யாமல், நான் வெறுக்கிறதையே செய்கிறேன்" (ரோமர் 7:15).

இதே வசனத்தை நாம் ஒவ்வொருவரும் பலதடவை கூறியிருக்கிறோம் அல்லவா? பெரும்பாலும் சூழ்நிலைகள் அல்லது சம்பவங்களைச் சுற்றியுள்ள உணர்வுகளின் அதிகமான தாக்குதல்களினால் நாம் எதைச் செய்ய வேண்டும் அல்லது நாம் எதை விரும்ப வேண்டும் என்று நமக்குள் செயல் நோக்கம் அளிக்கிறது. ஆண்டவரைப் பிரியப்படுத்துவதும் அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கும் இப்படியாக இந்த உணர்வுகளை மேற்கொண்டு, இவைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது மிக முக்கியமானது.

தேவனுடைய விருப்பம் மற்றும் நாம் வளர்ச்சியடைவதற்கு முயற்சி செய்யும் புது சிந்தையின் மேல் விரோதமான ஒரு முன்னேற்றமாக - கோபம், பழிவாங்கும் உணர்வு மற்றும் பகை, ஆகிய இம்மூன்று உணர்வுகளையும் காணலாம். எல்லா மனுஷரும் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் கோபம் என்ற உணர்வைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு

இந்தப் பூமியில் இயேசுவாகிய மனுஷன் மட்டுமே இருதயங்களை வாசித்து, எந்த இழப்பீட்டையும் சரிகட்டக்கூடிய நீதியுள்ள கிரியை நடப்பிக்கக்கூடியவராக இருந்தார். ஆனால் எந்த விதமான கைமாறு செய்வதற்குப்பதிலாக, மறுகன்னத்தைத் திருப்பிக் காட்டுங்கள் என்று தம்முடைய சீஜர்களை எச்சரிக்கிறார். எந்தவிதமான பழிவாங்கும் செயலையும் செய்ய வேண்டாம். அந்தக் காரியத்தை மனப்பூர்வமாக சகிப்பதன்மூலம் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு நீங்கள் எந்தவிதமான தடையும்

Russell and Camille Martin

செய்யவில்லை என்பதைக் காட்ட வேண்டும் என்று இயேசு தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்.

பகைக்கும், பழிவாங்குதலுக்கும் பெரும்பாலும் கோபமே முக்கிய காரணமாக உள்ளது. மற்றவர்களிடம் எந்தவிதமான வெறுப்பு அல்லது தீமையான உணர்வுகளும் இராவிட்டால் பகை மற்றும் பழிவாங்குதல் போன்ற காரியங்களுக்கு நம்மால் எப்படி போக முடியும்? ஆகவே நம்முடைய உணர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தி, அடக்கமுடியாத கோபத்தைச்

சம்பவம் அல்லது நபரினால் ஏற்படும் சண்டை அல்லது வெறுப்பாகும். அடுத்து தடைசெய்யாமல் கட்டுப்பாடின்றி வளர்ச்சியடையும் கோபத்தினால் பழிவாங்குதலும் இறுதியாக பகையும் வரும்.

கோபம் படிப்படியாக அதிகரிக்கும்போது, பழிவாங்குதல் அல்லது வஞ்சம் தீர்த்தல் போன்ற ஏதோ ஒரு வடிவில் இது வெளிப்படுகிறது.

பகை என்பதற்கு, பரஸ்பர வெறுப்பு அல்லது தீமையான விருப்பம் கொண்டுள்ள குறிப்பான செயல்பாடு என்று விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த வார்த்தை ஏதேனையும், சாத்தானிடம் தேவன் சொன்ன வார்த்தைகளும் நம்முடைய இருதயத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. "உனக்கும் ஸ்தீரிக்கும், உன் வித்துக்கும் அவன் வித்துக்கும் பகை உண்டாக்குவேன்; அவர் உன் தலையை நசுக்குவார், நீ அவர் குதிங்காலை நசுக்குவாய்" (ஆதியாகமம் 3:15).

நம்முடைய கோபம், பகை மற்றும் வெறுப்பாக மாறக்கூடிய அந்தக் கட்டத்திற்கு முன்னதாகவே அதை நாம் அறிந்துகொண்டு, அதைக் கட்டுப்படுத்துவதில் நம்முடைய கோபத்தைக் குறைக்க வேண்டும். ஜனங்களைப் பகைப்பதற்கு எந்தவிதமான நீதியும், வேதவசனங்களில் இல்லை. பகைத்தவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

பழிவாங்குதலைப்பற்றி என்ன சொல்லலாம்? ஒருவரோடு நமக்கு ஒரு வழக்கு இருக்கும்போது அல்லது சில சூழ்நிலையில் நமக்குள் ஏதோ ஒரு நீதியான உணர்வு அதைச் சரி செய்ய வேண்டும் என்றும் தவறுக்கான (உண்மையாக உள்ள அல்லது நன்கு உணர்ந்த) இழப்பீட்டைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் புலம்புகிறது. எதுவாக இருந்தாலும், தேவன் நம்மிடம் எதிர்பார்ப்பது, இந்த மன நிலைக்கு எதிரிடையானது. "பழிவாங்குதல் எனக்குரியது, நானே பதிற்செய்வேன், என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் என்று எழுதியிருக்கிறபடியால், நீங்கள் பழிவாங்காமல் கோபாக்கினைக்கு இடங்கொடுங்கள்" (ரோமர் 12:19).

சமாளிக்க மட்டுமே மேற்கூறப்பட்ட மூன்று காரியங்களையும் மேற்கொள்ள முடியும்.

கோபம் எப்போதும் தவறானதா?

வசனங்களில் நியாயமான கோபங்களைப் பற்றிய வெகு சில சம்பவங்கள் மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆயினும்

நம்முடைய பிதாவும் "கோபம்" கொள்கிறார். "அவர் நாள்தோறும் பாவினின்மேல் சினங்கொள்ளுகிற தேவன்" (சங்கீதம் 7:11) என்று தாவிது கூறுகிறார். மனுக்குலத்தின் மத்தியில் காணப்படும் பாவம் மற்றும் தீமை பிதாவுக்கு எப்போதும் பிரியமில்லாதது. ஆனால் அவருடைய கோபம் தீமையோடு மட்டுமே காணப்படுகிறது. ஆகவே அதற்கான ஒரு தீர்வை காண்பதற்கு தேவன் ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்தார்.

தேவாலயத்தை அவமதித்த காகக்காரர்மேல் ஆண்டவராம் இயேசு கோபம் கொண்டார் என்ற ஒரே பதிவு மட்டுமே இயேசுவின் கோபத்தைப்பற்றி நாம் கண்டிருக்கிறோம். அவருடைய வார்த்தையினாலும், அவரைக்குறித்த தீர்க்கத்தரிசனத்தினாலும், அவருடைய உண்மையான செயல் நோக்கத்தை நாம் காணலாம். "புறா விற்கிறவர்களை நோக்கி: இவைகளை இவ்விடத்தில் இருந்து எடுத்துக் கொண்டு போங்கள் என் பிதாவின் வீட்டை வியாபார வீடாக்காதிருங்கள் என்றார். அப்பொழுது: உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான பக்திவெராக்கியம் என்னைப் பட்சித்தது என்று எழுதியிருக்கிறதை அவருடைய சீடர்கள் நினைவுகூர்ந்தார்கள்" (யோவான் 2:16-17).

நாம் இந்தக் காரியத்தில் (இந்தக் காரியத்தில் மட்டுமே) கோபத்தின் உணர்ச்சி வேகத்தை நன்மையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். நபந்தனைகள் என்னவெனில், நம்முடைய பிதாவை அல்லது ஆண்டவராம் இயேசுவை மகிமைப்படுத்துவதே முக்கிய காரியமாக இருக்கும்போது, நமக்குரிய காரியங்கள் எதையும் பொருட்படுத்தாமல், பிதா தம்முடைய சிருஷ்டிகளின்மேல் வைத்த அன்பை விளக்கமாக விவரிப்பதற்கான வைராக்கியமே செயல் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். அங்கு கூடியிருந்த அனைவரும் அவர் சார்பாக கோபத்தைப் புரிந்துகொண்டாலும், உண்மையில் இது பிதாவின்மேல் கொண்டிருந்த பக்திவெராக்கியமாகும்.

"கோபங்கொண்டாலும் பாவஞ்செய்யாதே" என்று பவுல் எளிமையாகக் கூறியுள்ளார் (எபேசியர் 4:26).

ஆண்டவர் நிமித்தம் உணர்ச்சிவசப்படுகிறது நல்லது. பாவம் மற்றும் விழுந்துபோன மனுஷன் பெரும்பாலும் அவமதிக்கப்பட்ட அல்லது இழிவான நிலையில் இருப்பதினால் "கோபம்" படாமல் இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. வரம்புக்கு உட்பட்ட காலத்திற்குள் கோபம் நியாயமானது என்று இயேசு தம்முடைய சீடர்களுக்குச் செய்தல் விளக்கம் அளித்தார்.

கோபம் என்ற உணர்வை உட்பட எல்லா உணர்வுகளையும் உங்களுக்குள் அடக்கி வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று இந்த உலகம் ஆலோசனைத் தருகிறது. உங்கள் மனதிலிருந்து வெளியே எடுத்துப் போடுங்கள், எதையாகிலும் செய்யுங்கள், ஆயினும் வேதவசனம் வேறுவிதமாக அறிவுரை கூறுகிறது. "மூடன் தன் உள்ளத்தையெல்லாம் வெளிப்படுத்துகிறான்; ஞானியோ அதைப் பின்னுக்கு அடக்கி வைக்கிறான்" (நீதிமொழிகள் 29:11). "உன் மனதில் சீக்கிரமாய்க் கோபங்கொள்ளாதே; மூடரின் நெஞ்சிலே கோபம் குடிக்கொள்ளும்" (பிரசங்கி 7:9).

ஒழுங்கில்லாத கோபத்தை மேற்கொள்வதற்கு கோபம் எழும்பும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலைகளிலும் துவக்கத்திலே பக்குவமாக அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் அறிவுறுத்துகிறார். கோபம்

அதிகரிக்கும்போது அதைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகக் கடினமாகிவிடும். "மனுஷனுடைய விவேகம் அவன் கோபத்தை அடக்கும்; குற்றத்தை மன்னிப்பது அவனுக்கு மகிமை" (நீதிமொழிகள் 19:11). "யாவரும் கேட்கிறதற்குத் தீவிரமாயும், பேசுகிறதற்குப் பொறுமையாயும், கோபிக்கிறதற்குத் தாமதமாயும் இருக்கக்கூடவர்கள்; மனுஷருடைய கோபம் தேவனுடைய நீதியை நடப்பிக்கமாட்டாதே" (யாக்கோபு 1:19-20). "பலவாணையார்க்கிலும் நீடிய சாந்தமுள்ளவன் உத்தமன்; பட்டணத்தைப் பிடிக்கிறவணையார்க்கிலும் தன் மனதை அடக்குகிறவன் உத்தமன்" (நீதிமொழிகள் 16:32).

பழிவாங்குதல்

நம்முடைய இருதயங்களில் கோபத்தை வளர்ச்சியடைவதற்கு அனுமதிக்கும்போது, அந்தக் கோபத்தை பிறர்மேல் நாம் காட்டத் துவங்குவோம். இப்படியாக நியாயமாகத் தோன்றும் சில கிரியைகளைச் செய்வதற்கு நாம் அதிகமாக மனவிருப்பம் கொள்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் அடுத்த நிலையில் பழிவாங்குதலே விளைவாக இருக்கும். நம்முடைய நற்குணங்களைத் தொடர்ந்து சுய-மதிப்பிற்கையில் இது நமக்கொரு எச்சரிப்பின் அடையாளமாக இருக்க வேண்டும். கோபத்தினால் மற்ற யாரொருவர் மீதும் நாம் ஏதோ ஒரு கிரியையை செய்ய இருக்கிறோமா? (அதாவது தீமையான பேச்சு அல்லது ஒப்புக்கொண்ட பொறுப்புக்களை புறக்கணிப்பது). இப்படியானால் நாம் ஒரு பழிவாங்கும் ஆவியை வளர்த்துக்கொண்டு மேலும் நம்முடைய குணங்களை கெடுத்துவிடுவோம்.

இந்த நிலைக்கு முன்னதாக நாம் மத்தேயு 18-ஆம் அதிகாரத்தை செயல்படுத்த வேண்டும். நம்முடைய கோபத்திற்குக் காரணமான அந்த நபரிடம் சென்று, அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். சூழ்நிலைகளை நேரடியாக சந்திப்பது பெரும்பாலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும் காரியங்களை மீண்டும் சரி செய்வதற்கு இதுவே சிறந்த வழி என்பது தெளிவாகிறது.

பகைமை

ஒருவர் தனக்காக அல்ல, மற்றவர்கள் நிமித்தமாக கோபப்பட்டால் பழிவாங்கும் செய்கை நியாயமாகத் தோன்றலாம். ஆனாலும் அது பகைமைக்கும் உண்மையான வெறுப்புக்கும் வழிநடத்தும் இதை ஒருபோதும் நம்முடைய ஆண்டவர் பாராட்டுவதில்லை. அடிப்படையான தெய்வீக கோட்பாடுகளுக்கு ஏதுவாயிராது என்று தெளிவாகிறது.

பாவம் இந்த உலகத்தில் இருக்கும்போது மற்றவர்களுக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்தல் மற்றும் தவறு செய்தலும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று. மன்னிப்பு என்பது தேவனுடைய தீர்வு. ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவரும் மற்றவர்களின் சீற்றத்தையும், கோபத்தின் காலங்களையும் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். வெகுசிலர் இதை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவருக்குப் பிரியமுள்ளவர்கள் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு தங்களுடைய மனித விருப்பங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் அதிகரிக்கும்போது மற்றவர்களை மன்னிப்பதற்கு அல்லது மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நாடுகிறார்கள். பாவத்தினால் மட்டுமே நாம் மனக்குறைவு அடைகிறோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு எந்தவிதமான கோபத்தையும் பாவம் திசைத்திருப்பலாம்.

தேவனோடும் அவருடைய ஜனங்களோடும் தொடர்புகொள்ளுதல்

அடிமையாகுதலை ஜெபாங் கொள்ளுதல்

"என் பொறுமையைக்குறித்துச் சொல்லிய வசனத்தை நீ காத்துக்கொண்டபடியினால், பூமியில் குடியிருக்கிறவர்களைச் சோதிக்கும்படியாகப் பூச்சக்கரத்தின்மேலெங்கும் வரப்போகிற சோதனைக் காலத்திற்குத் தப்பும்படி நானும் உன்னைக் காப்பேன்" (வெளிப்படுத்தல் 3:10).

மகிழ்ச்சியில் மிகக் குடி உலகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பயங்கரங்கள் நிறைந்ததாக இருந்தாலும் இந்த உலகம் செல்வந்தர் ஆனது. இதுவரையில் கற்பனை செய்ய முடியாத அளவுக்கு -- இன்று பலர் ஓய்வு நேரங்களை செலவழிப்பதற்கும் மன மகிழ்ச்சிகளில் பொங்குவதற்கும் கற்றறிந்திருக்கிறார்கள்.

தப்பறையான மகிழ்ச்சியில் அடிமைப்பட்டு மிதந்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த உலகம் "பூதங்களை" அல்லது மனித சமுதாயத்தின் முதல் கோட்பாடுகளை உருக்கிப்போடுவது மட்டுமல்ல, (2 பேதுரு 3:12) காண்க. ஸ்டோக்கியோன் (stoicheion) என்ற கிரேக்க வார்த்தை "பூதங்கள்" என்று மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது சபை அல்லது சமுதாயத்தின் "முதல் கோட்பாடுகளை" குறிப்பிடுவதற்கு மற்ற வசனங்களில் முரண்பாடற்று காணப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் பல தனிப்பட்ட நபர்கள் இந்த முதல் கோட்பாடுகளை குழந்தைகளைப்போல கற்றுக்கொண்டனர் -- அதிகாரத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல் மற்றவர்களின் உடைமைகளுக்கான மதிப்புணர்வு, சுய/ஒழுக்கம், திருமணம் மற்றும் பெற்றோரின் பொறுப்புகளைக்குறித்த பொறுப்புகளை அங்கீகரித்தல். இந்தக் கோட்பாடுகள் "உருவத்தினால்" நம்மைச் சுற்றி நடக்கக்கூடிய இந்த சமுதாயத்தின் நாடி நரம்புகளாகிய இவைகள் நெருங்குகிறது. கலாத்தியர் 4:3, 9; கொலோசெயர் 2:8, 20; எபிரெயர் 5:12. மொத்தத்தில் சபை அங்கத்தினரின் பாத அங்கங்களுக்கு புதிய சவாலும் சோதனையையும் முன் வைக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த துன்புறுத்தலைக் காட்டிலும், இன்றிருக்கும் அனைத்து வகையான சிற்றின்பங்களும் கிறிஸ்தவ உறுதிபாட்டை அதிகமாகத் தாக்கக்கூடியது. மொத்தத்தில் சபை அங்கத்தினரின் "பாத அங்கங்களுக்கு," புதிய சவாலும், சோதனையையும் முன் வைக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்த துன்புறுத்தலைக் காட்டிலும், இன்றிருக்கும் அனைத்துவகையான

Owen and Beth Kindig

சிற்றின்பங்களும் கிறிஸ்தவ உறுதிபாட்டை அதிகமாகத் தாக்கக்கூடியது.

மனமகிழ்ச்சியே ஒரு பிரச்சனை அல்ல

தேவன் மகிழ்ச்சிக்கு எதிரிடையானவர் என்று தான்சொல்லிய பொய்களில் ஒன்றை சாத்தான் நீண்ட காலமாக பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறான். (1 தீமோத்தேயு 4:1-4-ஆம் வசனங்களைக் காண்க). உணவு மற்றும் திருமணம் சார்ந்த பேரின்ப மகிழ்ச்சிகள் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகள். இவை, "விகவாசமுள்ளவர்களும், சத்தியம் அறிந்தவர்களும்" நன்றியுடன் பெற்றுக்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் படைக்கப்பட்டது (1 தீமோத்தேயு 6:17). ஜீவனுள்ள தேவன், "நாம் அனுபவிக்கிறதற்கு சகலவித நன்மைகளையும் நமக்கு சம்பூரணமாய் கொடுக்கிறவர்" என்று பவுல் கூறுகிறார். தம்முடைய சீஜர்களுக்குத் தேவைப்படும் பாடுகளைக்குறித்து இயேசு விவரித்தபோது, அவர்களின் மனப்பான்மையை விவரிப்பதற்கு மாக்கோரியோஸ் (makarios) என்ற கிரேக்க வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார் (மத்தேயு 5:12).

சில பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் நிகழ்காலத்தில் துன்பம் அனுபவித்தாலும் நித்தியத்திற்கு அதிஜடம் பெற்றவர்கள் என்ற கருத்தை தெரிவிப்பதற்கே "ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்" என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கிறார்கள். சில சொற்களஞ்சிய தொகுப்பாளர்கள் அராமிக் (Aramaic) மொழியில் உள்ள பதிப்புகளில் இயேசு வெளிப்படுத்திய நிகழ்கால உணர்வுகளைத் தெரிவிக்க அந்த சந்தோஜம் என்ற தொடரைப் பயன்படுத்த விரும்பினார்கள். இயேசுவின் சீஜர்களாகிய நாம், "சிறு பிள்ளைகளைப்போல" மாற வேண்டுமென்று இயேசு நம்மைத் துரிதப்படுத்தினதற்கான பொருள் என்னவென்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்போது கேள்விக்கு இடமில்லாத நம்பிக்கையும் துரிதமான மன்னிப்பும் மற்றும் நம்முடைய தற்காலிகமான வீட்டில் சந்தோஜத்தின் உணர்வுகள் அடிக்கடி வரும் விருந்தாளிகள் போலிருக்கும். நாம் நம்முடைய

பரலோக பிதாவை உற்று கவனிக்கும்போது, நம்மை நோக்கியிருக்கும் விழுந்துபோன நிலையைக்காட்டிலும் அவருடைய கபாவத்தில், கூடுதலான ஒரு அனலுள்ள உணர்ச்சி வேகத்தைக் காணலாம். ஆற்றலுடைய விசுவாசமே மகிழ்ச்சி, இதுவே நமக்கு மகிழ்ச்சியின் உணர்வுகளைக் கொடுக்கக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால், (1) நம்முடைய வாழ்க்கையில் பல தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் முன்னதாக நிறைவேறி விட்டது, மற்றும் (2) தேவனிடமிருந்து வந்த வாக்குத்தத்தங்கள் இன்றும் நிறைவேற வேண்டும். இக்காலத்தில் நாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க ஆற்றலுடையவர்களாக இருந்து கிருபையான நற்செய்தியின் நல்ல சந்தோஷங்களில் களிகூர்ந்தால் நாம் நம்மை ஆசீர்வதித்து தேவனையும் மகிமைப்படுத்தக் கூடியவர்களாக இருப்போம். "ஜீவமார்க்கத்தை எனக்குத் தெரியப்படுத்துவீர்; உம்முடைய சமூகத்தில் பரிபூரண ஆனந்தமும், உம்முடைய வலது பாரிசத்தில் நித்திய பேரின்பமும் உண்டு" (சங்கீதம் 16:11).

தவறான பழக்கங்களுக்கு உண்டான அடிமைத்தனம் நாம் அடுத்தது செய்ய விரும்பும் காரியத்தை உணர்வுள்ள நிலையில் தெரிந்தெடுக்கும் ஆற்றலை நம்மைவிட்டு முற்றிலும் அகற்றிவிடும். நம்மைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களுக்கும் வேதனையை உண்டாக்குகிறோம் என்று அறிந்திருந்தாலும் நம்மால் அதை நிறுத்த முடிவதில்லை. அந்தப் பழக்கம் நம்முடைய சித்தத்தின்மேல் ஆதிக்கம் கொண்டிருப்பதினால் சரியான காரியத்தை நாம் அறிந்திருந்தாலும் அதைச் செய்ய இயலாதவர்களாக நாம் நம்முடைய சொந்த சீரத்தில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கிறோம்.

தவறையான பழக்கத்திற்கான அடிமை தனத்தைவிடிறிய விடுவோம்

மனித மூளைக்குள் உருவாக்கப்படும் இரசாயன அறிகுறிகளின் விளைவுகளை மகிழ்ச்சியான உணர்வுகள் என்பதை விஞ்ஞானிகள் இப்போது அறிந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் ஊர்வன மற்றும் பாலூட்டிகளுக்குப் பொருந்தும். டோப்பாமைன் (Dopamine) "விருப்பம்" அல்லது "வேண்டும்" என்ற வேதிய பொருளாகும் — "போ" என்ற அறிகுறி என்டோர்பீன்ஸ் (Endorphins) அசை என்ற வேதி பொருள் -- மகிழ்ச்சியின் அறிகுறி. ஒரு மனிதன் மற்ற மிருகங்களிடமிருந்து தனி வேறுபட்டவன் என்பதை விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளும் நிரூபித்துள்ளது. நம்முடைய மூளையின் முகப்பின் உள்ளே (prefrontal

cortex) "இல்லை" என்ற சுற்று (circuit) காணப்படுகிறது. (இது 21-25 வயதுவரையில் முழுமையாக வளர்ச்சி அடைவதில்லை). இது நம்முடைய சிந்தையில் எளிதில் சினங்கொள்ளத்தக்க தூண்டுதலைத் தடுத்தது நிறுத்தும் - ஒழுங்குணர்வு (morel sence).

விஞ்ஞானிகள் 20-ஆம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எலிகளை வைத்து சோதனை செய்தனர். இவைகள் தேர்வு செய்வதற்குச் சுத்தமான தண்ணீரையும், தண்ணீரோடு கலந்த போதை பொருட்களை (opioid drugs) முன் வைத்தாலும், இந்த எலிகள் இந்தப் போதை பொருட்கள் கலந்த தண்ணீரைக் குடிப்பதையே விரும்பி காலபோக்கில் அந்தப் போதைப்பொருட்கள் தங்களை அழித்துவிடும் என்று அறிந்தபோதிலும் அதற்கு அடிமையாகிவிடுவதை கண்டுபிடித்தனர். ஏதோ தவறான பழக்கத்திற்கு அடிமைப்படுத்தும் பொருட்கள் கட்டுப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்று அதைச் சார்ந்திருக்கும்படி சீரத்தை ஆட்கொண்டு சீரீதியாக ஒரு பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் என்ற உள்ளார்ந்த கருத்தோடு இன்று பல வாலிபர்கள் வளர்ந்துகொண்டிருப்பதாக இந்தப் புகழ்பெற்ற செய்முறை சோதனை இந்த பிரபலமான புரிந்துகொள்ளுதலுக்கு நடத்தியது.

வியட்நாம் போரில் சீனர்கள் ஒரு மலிவான வழியில் அபீனிலிருந்து சுத்தமான ஹெராயின் எடுக்க கண்டுபிடித்து தாய்லாந்து மற்றும் வியட்நாமிலும் இந்தப் போதைப் பொருளை திரளாக அனுப்பினார்கள். அமெரிக்க இராணுவ வீரர்கள் ஹெராயினைப் பயன்படுத்தத் துவங்கினார்கள். தங்களுடைய சமுதாயத்தை இந்த இராணுவ வீரர்கள் திணரடிப்பதை எண்ணி இராணுவ நிர்வாகிகளும், மருத்துவ பணியாளர் குழுவும் திகிலடைந்தார்கள்.

ஆனால் உண்மையில் நடந்தது என்னவென்றால் 90% வீரர்கள் நாடு திரும்பியபோது உடனடியாக இந்த ஹெராயினை கைவிட்டார்கள். மிக வல்லமையுள்ள போதை பொருளின் தாக்கமும் தப்பறையான பழக்க வழக்கத்தின் அடிமைத்தனத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பெரும்பாலானவர்களை தன்னுடைய வசத்தில் இழுக்க முடியவில்லை. உண்மையில் அமெரிக்க இராணுவத்தின் ஒரு விவரமான ஆராய்ச்சியில் வியட்நாமிலும் போதை பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த போர்வீரர்கள் இந்தப் போதை பொருட்களை எப்போது பயன்படுத்தலாம் என்று முடிவுகள் எடுப்பதற்கு இயலுகிறவர்களாக இருந்தார்கள். பானயத்திலா போர்களுக்கு இடையிலா இவர்கள் சலுகைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

ஆனால் படைதுறை கற்றுக்காவல் உலா (patrol) போடும்போது, அதை அவர்கள் தடுக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நாடுகளிலுள்ள குடும்பங்களுக்கும், நண்பர்களிடமும் திரும்பும்போது இந்தத் தவறான பழக்கத்திற்கான அடிமைத்தனத்தை உடனே விட்டுவிடுவார்கள்.

தவறான பழக்கத்திற்கான அடிமைத் தனத்திற்கு எதிராக இருப்பது இணைக்கப்படுகிறது

அந்த எலிகளைப் பற்றிய சோதனையை 40 வருடங்களுக்கு முன் மறுபடியும் மனநோய் நிபுணர்கள் பார்வையிடுவதற்கு இது நடத்தியது. இந்தமுறை ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஹெராயின் மற்றும் தண்ணீரையும் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதோடு அதிகமான உணவுகளையும் (choices) விளையாட்டிற்கும் உடல்பயிற்சி செய்வதற்கும் தேவையான இடவசதிகளும், மற்ற எலிகளோடு தொடர்புகொள்வதற்கு சமுதாய ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தனர்.

இப்போது, எலிகளுக்கு தாகம் எடுத்தால் தண்ணீரை மட்டுமே குடித்தது. பெரும்பாலும் அவைகள் போதை பொருட்களைத் தொடவில்லை.

ஆகவே, இந்தப் போதை பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்களின் நடத்தையைக்குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யும் விஞ்ஞானிகள் மத்தியில், ஒரு புதிய பரிமாற்றமான உடன்பாடு கிளம்புகிறது. நெருங்கிய உறவுமுறைகள் துண்டிக்கப்படும்போது, அழிவிற்குரிய தெரிந்தெடுப்புகள் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை பெரும்போதும், மற்றும் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய காரியங்கள் தளர்ச்சி அடையும்போது, எந்தவிதமான மனிதர்களும் தவறான பழக்கங்களின் தொகுப்புகளுக்கு அடிமையாவார்கள்.

நாம் பின்பற்ற வேண்டுமென்று தேவன் நம்மிடம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய உயர்வான நோக்கங்களுக்கு ஈடாக அவர் நமக்குக் கொடுத்திருக்கும் இயல்பான காரியங்களாகிய உணவு வகைகள், பானங்கள் மற்றும் திருமணம் சார்ந்த உணவுகளின் வழியாக வரும் மகிழ்ச்சிகள் நம்மை ஆட்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டாலும் முனையின் தனிப்பட்ட விருப்பத்தின்படி தேடக்கூடிய மகிழ்ச்சி நம்மை நெறிதவறச் செய்யும்.

இன்றைய உலகில், துண்டிக்கப்பட்ட உறவுகளினால் சீரழிந்து கொண்டிருக்கும் பல மில்லியன் கணக்கானவர்கள் சில அடிமைதனங்களுக்கு பழக்கப்படுத்திக்கொள்வதே இயல்பான வாழ்க்கை முறையாக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றனர். மேலும் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களையும், தனிப்பட்ட முறையில் ஒழுங்கின்மையாக, நடத்துவதற்கும், அனைவரையும்

தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்வதற்கும் பயமுறுத்துகிறது.

நன்மை மற்றும் தீமையான "அடிமைத் தனங்கள்"

மனதளவில் அல்லது (prefrontal cortex) மாறாத அல்லது நிலையான ஒழுங்கின் கீழுள்ள பழக்கங்களை "நல்ல பழக்கங்களுக்கான அடிமைத்தனம்" என்ற இனவகையை, நாம் ஒரு கோணத்தில் வரையறுக்கலாம். நல்ல பழக்கங்களுக்கான அடிமைத்தனம் — அறிவைப் பெறுவதற்காக படிக்கக்கூடிய வாஞ்சை, நண்பர்களோடு ருசியான விருந்தை அருந்தும் மகிழ்ச்சி, பரிசுத்தவான்களுடன் நிலையான "ஐக்கியம்" தானாகவே, மற்றவர்களுக்கு தூரிதமாக உதவி செய்யும், நித்தமும் மற்றவர்களிடம் மகிழ்ச்சியான உரையாடல், உணர்ச்சிமிக்க கணவன் மனைவியிடம் பரஸ்பர அன்பு, ஆரோக்கியமானதும், காத்து பேணுவதற்கான ஒழுங்கான பயிற்சி அல்லது வேதாகமத்தின் எடுத்துக்காட்டிலுள்ள "ஸ்தேவானுடைய வீட்டார்" போன்றவையாகும். "பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யும்படிக்குத் தங்களை ஒப்புவித்திருக்கிறார்கள்" (1 கொரிந்தியர் 16:15). இது ஒரு தவறான மொழிபெயர்ப்பாகும். "பரிசுத்தவான்களுக்கு ஊழியஞ்செய்வதை வாழ்க்கை முழுவதும் ஒரு பழக்கமாக ஏற்படுத்தி கொண்டார்கள்" என்பதே சரியான மொழிபெயர்ப்பாகும். இருப்பினும் இவர்களின் நல்லொழுக்கம் ஒரு பழக்கமாகிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் தெரிந்துள்ள விருப்பத்தை தேர்வு செய்தலை — சொல்லினால் பழக்கமாகிவிடுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து செய்வதினால் இன்பம் விழைகிறது — "இதற்கு விரோதமான எந்தப் பிரமாணமும் இல்லை." [ஆவிக்குரிய கணிகள் அதிகரிப்பதினால் ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டப்படுவது மிக அரிது. கலாத்தியர் 5:22-23]. மேலும், மற்றவர்களோடுள்ள அன்பான தொடர்புகள் இந்த "நல்ல பழக்கத்தின் அடிமைத்தனத்திற்கு" ஒரு பொதுவான நூலாக உள்ளது.

நாம் பெற்றிருக்கும் நம்மை அறியாத பத்து பொருளான அடிமைத்தனங்கள்

வேலை, இணையதளம், காபீன், தொலைக்காட்சி, மாறுபாடான சிந்தை, உணவுகள், Purging உணவு, விளையாட்டுகள், கடைவீதி கற்றுதல், சரியாக இருப்பதாக எண்ணிக்கொள்ளுதல்.

இந்த ஒரு கோணத்தில் தப்பான பழக்கத்திற்கு அடிமைத்தனம், நம்முடைய சித்தத்தின், அங்கீகரிக்கப்பட்ட தேர்வை குறுக்கீடு (short-circuit) செய்து, ஒழுங்கு அல்லது உடல் நல

சீரழிவிற்கு வழிநடத்தும். தவறான பழக்கவழக்கங்கள், தன்னிலுள்ள மகிழ்ச்சிகளை மையப்படுத்த நாளும். "பொருட்களை மெதுவாக மனிதர்களிடத்தில் வைப்பதுதான் அடிமைத்தனத்தின் முக்கியமான அம்சமாகும்" என்று கிரேக்கு நேக்கென் (Craig Nakken) அவருடைய The Addictive Personality என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள நம்முடைய நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்கள், நம்முடைய சொத்துக்கள், நம்முடைய உடல் நலம் இவை அனைத்திற்கும் மேலாக நாம் நாடிச்செல்லும் சிற்றின்பங்களை அதற்குப்பதிலாக வைக்கத் துவங்குவோம். இதன் விளைவாக நம் உறவுகளில் துண்டிப்பு ஏற்படும். அதைத்தொடர்ந்து தன்னலம் நோக்கிய போக்கு மற்றும் மன அழுத்தம் ஏற்படு.

தர்ப்பான பழக்கங்களுக்கான அடிமைத் தனத்தை கண்டுணராதல்

இப்படிப்பட்ட அடிமைத்தனத்தின் செயல்முறையை நான்கு பொதுவான அம்சங்களைக் கொண்டு அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். (1)

சகிப்புத்தன்மை: மூளையில் உள்ள இயல்பான ஒழுங்குகள், மீண்டும் மீண்டுமான தூண்டுதலுக்கு மறுமொழி கொடுப்பதைக் குறைத்துவிடுகிறது. அடிமையானவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதே "அளவை" பெற "எதை வேண்டுமானாலும்" அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வார்கள். இந்தச் சுற்று மீண்டும் மீண்டும் தொடருகிறது. (2) **ஏக்கம் அல்லது ஆர்வவிருப்பம்:** மகிழ்ச்சியான உணர்வுகள் ஒரு "இக்கட்டுநிலை"க்கு நம்மை மீண்டும் மீண்டும் தேடுவதற்கு இழுத்துச் செல்கிறது. (3) **திரும்பப்பெறுதல்:** ஆர்வத்தோடு விரும்பிய காரியம் பெறப்பட வில்லையென்றால், பசி, கோபம், தனிமை அல்லது சோர்வு விளையும். (4) அடிமைத்தன நிலையின் தோற்ற அமைப்பினால் மூளை ஒரு "புதிய இயல்பை" மறுபடியும் வரையறுக்கிறது.

நமிமிடமிருந்து அடிமைத்தனம் ஒளிந்து கொள்ளாமல்

போதைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் அல்லது பாலியல் பழக்கத்திற்கான அடிமைத்தனத்தோடும் போராடக்கூடியவர்கள் ஆபாச படக்காட்சிகளைக் காண்பது அல்லது மற்ற மாம்சத்தின் பாவங்களில் சிக்கிக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கண்டு, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் பல தடவை வருத்தப்பட்டிருப்போம். அல்லது வெறுத்தொதுக்கி இருப்போம். நாம் "ஜெயிப்பவர்களாக" இருப்பதற்கு சிற்றின்பங்களை நாளும் துண்டிக்கப்பட்ட வட்டத்தில் அதிகமான நேரம் ஈடுபடாத மனிதனைக் கண்டுபிடிப்பது மிகக் கடினம்

என்பதை நன்கு உணர்ந்திருக்க வேண்டும். கிரியைகள் பழக்கமுள்ளதாயும், அழிக்கக் கூடியதாயும், நம்முடைய உணர்வுள்ள கட்டுப்பாட்டிற்கு மிஞ்சினதுமாக இருக்கும் யாவும் அடிமைத்தனமாகும் இப்படிப்பட்ட நடக்கை அங்கீகரிக்கப் படுவதுபோல தோன்றினாலும் சரி, தோன்றாவிட்டாலும் சரி.

எடுத்துக்காட்டாக, காபி, நம்மில் எத்தனைப்பேர் அதின் பிடியில் இருக்கிறோம். இப்போது காபி மற்றும் காபீன் மற்றும் நிக்கோடனை விட, சர்க்கரை மிகவும் ஆபத்தானது என்று கருதப்படுகிறது. கடைவீதி உலா, ஸ்மார்ட் போன்கள், திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, காதல் வயப்படுத்தும் கதை புத்தகங்கள், வீடியோ கேம்ஸ், நொறுக்குத் தீனிகள், ஃபாஸ்ட் ஃபுட், விளையாட்டு போன்றவைகளுக்கு அடிமைகளாகலாம். நம்முடைய வேலைகள் வீடுகளை முன்னேற செய்வதற்கான திட்டங்கள் அல்லது ஆசை விலங்குகளுக்கும் கூட அடிமைகளாகிவிடலாம். இதில் ஏதோ ஒன்று அல்லது அதிகமானவைகளுக்கு நம்மில் யார் அடிமையாகாதிருக்கிறோம்?

இக்காலத்தில் நாம் கொண்டிருக்கும் மகிழ்ச்சியான உணர்வுகளைக் காட்டிலும் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட மகிழ்ச்சி வேறொரு இடத்தில் இப்படி உறுதியானால், நாம் அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாக விழுந்துவிடுவோம். ஆனால், இந்த அடிமைத்தனம் வெறும் காணல் நீரும், உண்மையான சந்தோஷத்தை விளைவிக்கும் எந்தவிதமான நன்னெறி சார்ந்த பண்புகள் இல்லாத ஒரு மகிழ்ச்சியின் உணர்வாகும்.

நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஆரோக்கியத்திற்கு மிக முக்கியமாக இருக்கும் கிறிஸ்தவர்களின் குழு நடவடிக்கைகளும் சில நேரங்கள், தீமையான கோணத்தில் அடிமையாக்கிவிடுகிறது. இல்லாவிடில், நம்முடைய ஆண்டவர் நம்முடைய தலைமுறையைக்குறித்து மீண்டும் மீண்டுமாக ஆராய்ந்து கூறி இருக்கமாட்டார். "மற்றவர்களைப்" பற்றிய கருத்து கூறுதல் தீமை பேசுதல் என்பதை நாம் காண வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் ஒருவகையான அடிமைத்தனமாக மாறிவிடும். ஊக்குவிக்கும் நோக்கத்தில் நாம் கொடுக்கும் நலம் பாராட்டும் விமர்சனங்கள் முகஸ்துதி பழக்கத்திற்கு அடிமைத்தனமாக இருக்கலாம். [முகஸ்துதியை ஊக்குவிப்பதோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்: முகஸ்துதி செய்பவர்கள் பாராட்டை நாடுவார்கள். பெரும்பாலும் பொதுத்தன்மையாகவே பேசுவார்கள்; அந்த இடத்தில் இல்லாதவர்களை கண்டித்துப் பேசுவார்கள். ஊக்குவிப்பவர்கள் நேர்மையான

பாராட்டை அளிப்பார்கள்; சுயமுன்னேற்றத்திற்கான நோக்கம் அவர்களிடத்தில் இருக்காது; தங்கள் பாவங்களை அறிக்கை செய்வார்கள். அந்த இடத்தில் இல்லாதவர்களைப் பற்றி தவறாக பேசமாட்டார்கள், மேலும் தங்கள் வார்த்தைகளில் உள்ள உண்மையை குறையச் செய்யாமல் இருக்க அவர்கள் எதையும் மிகைப்படுத்திப் பேசமாட்டார்கள்]. கூடுகையில், எப்பொழுதும் "நேர்மையான" கருத்துக்களை முன் வைக்கும் ஆவலானது, ஒருவகை ஆனந்தத்தை மற்றவர்களுக்கு உண்டாக்கி சில சமயம் மாத்திரமே அவர்களை ஊக்குவிக்கும் — இருப்பினும் ஆழமான ஆராய்ச்சிக்குரிய கேள்விகளை ஆராயும் ஆர்வத்தை இந்தப் புகழ்ச்சியானது தணித்துவிடும். மேற்கொண்ட ஒவ்வொரு நிலையிலும் "ஒருமைப் பாடு" என்னும் பெயரில் செயற்கைத்தனமான ஒருமைப்பாடு, "ஆவிக்குரிய ஐக்கியத்தின் ஆரோக்கியமான வெளிப்பாடான பல்வேறு வகையான சகோதரர்களை ஒன்றிணைக்கும் உண்மையான சகோதர இணைப்பை" [சரீரத்தின் ஐக்கியம் முன்னதாகவே தோன்றியது என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் எபேசியர் 4-ஆம் அதிகாரத்தில் கூறுகிறார். அதை நாம் உருவாக்க முடியாது. ஆனால் நாம் அதை ஜாக்கிரதையோடும் தளரா ஊக்கத்தோடும் காத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறோம் — ஏனெனில் நிச்சயமாக அதைத் துண்டுதுண்டாகக் கிழித்துப் போட ஆற்றலுடையவர்களாக இருக்கிறோம்] மாற்றம் செய்துவிடுகிறது. "என் இருதயத்தைச் சுத்தமாக்கினேன், என் பாவமறத் துப்புரவானேன் என்று சொல்லத்தக்கவன் யார்?" (நீதிமொழிகள் 20:9) என்று சாலொமோன் கேட்கிறார்.

துறவு வாழ்வு என்பது பதில் அகல்

நம்முடைய மாம்ச பெலவீனத்தோடு நடக்கும் போராட்டத்தில் நாம் ஒரு துறவு வாழ்க்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் - ஒரே சிந்தையோடு ஒழுக்கத்தின் வழியாக இலட்சியங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நோக்கத்துடன் வாழக்கூடிய ஒரு இராணுவ அல்லது ஓட்ட வீரருடைய உண்மையான வாழ்க்கைமுறைக்கு ஒப்பாக உள்ளது. பவுல் அவர் அருகில் வாழ்ந்த துறவியர்களின் சமுதாயங்களைக் கண்டு, மேலும் அதைப்பற்றி கிறிஸ்துவத்தின் எதிர்கால அம்சமாக 1 தீமோத்தேயு 4-இல் தீர்க்கதரிசனமாகக் கூறியது என்னவெனில், ஆரோக்கியமற்ற மத உணர்ச்சியின் பரிணாம வளர்ச்சி - மனத்தாழ்மையுள்ள, சுயாதீனமான ஒழுக்கத்திற்கு மட்டுமே வழிநடத்தாமல், அந்த நல்லொழுக்கமும், வலியும் சமம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. அத்தகைய அடிப்படையில் வளரும் சபையின்

காலத்தில் தனது பலிகள் மேன்மை என்ற எண்ணமும் மற்றவரின் ஆசீர்வாதத்தின் மேல் கோபங்கொள்ளும் குணம் உருவாகிறது. ஒருவேளை இதனால்தான் பவுல் கொலோசெயர் 2:23-இல், சுயத்தை வெறுத்தல் என்பது சரீரத்தை அடக்குவதில் ஒரு சிறிய பங்கை மட்டும் கொண்டுள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம்.

விழுந்துபோன மனித சித்தம் அடி நிலத்தில் ஓடும் நீரோட்டம் போலிருக்கிறது. இது நம்முடைய இயல்பின் அடித்தளத்தில் கசிந்துவிடுகிறது. நாம் அதைச் சாயம் பூச முயற்சித்தாலும், அந்த விரிசலை அடைக்க இயலுவதில்லை.

மாம்சம் ஆவியோடு போராடுகிறது. மாம்சத்தைக் கட்டுப்படுத்தி வெற்றிகளாகத் தோன்றும் காரியங்களோடு நம்முடைய "நீதியுள்ள" நிலைகளில் ஆழமாக அமர்ந்திருக்கும் ஆவிக்குரிய பாவங்கள் இணையாகச் செயல்படலாம். ஆவிக்குரிய இலக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வேதனைகள் தேவைப்படும்போதும், இழப்புகளும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்போதும், உண்மையான நற்பண்புகளை நாம் பெற உதவி செய்யும். ஆனால் பவுலைப்போல், உடல் ரீதியான வேதனைகள் இல்லாமலும் நன்னெறி மற்றும் நீதியுள்ள வாழ்க்கையில் எவ்வாறு வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று கற்றுக்கொள்வது மிக அவசியம். இயேசு அவ்வபோது உபவாசித்தாலும், அவர் ஒரு போஜனப்பிரியர் என்றும் மதுபானப் பிரியர் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார். (இயேசு மிதமிஞ்சி புசிக்கவும் குடிக்கவும் இல்லை என்பதை நாம் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம்) நித்தமும் தேவன் நமக்கு அதிகபட்சமான சந்தோஜங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதினால், நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க, நியாயமான, ஆரோக்கியமான வரம்புகளுக்குள் நம்மையே அடக்கியாவதுவதற்குக் கற்றுக்கொள்வது அவசியம் என்று பவுல் 1 தீமோத்தேயு 4-ஆம் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடுவதாகத் தோன்றுகிறது.

நம்முடைய தலைமுறையில் நம்மைச் சிக்கவைக்கும் பாவங்கள் பெருமை மற்றும் வெதுவெதுப்பான நிலையே என்று இயேசு நம்மை எச்சரிக்கிறார். நாம் எவ்வளவு அறிந்துள்ளோம் எனும் எண்ணம், நாம் கர்த்தருக்கும் நமது சகோதரர்களுக்கும் செய்யும் சேவை எண்ணத்திற்கு மாறாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து (வெளிப்படுத்தல் 3:14-22) இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் உருவாகிறது. நாம் அதைச் செய்தாலும் சரி நம்முடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை, நம்முடைய இருதயம் மற்றும் சிந்தை மேலோட்டமாகத் தோன்றக்கூடியதாக உள்ளது. சரியான கிறிஸ்தவ குணங்களின் பழக்கத்திற்குள் நம்மைத்

திருப்பும்போது, நாம் அதின்மேல் அதிகக் கட்டுப்பாட்டை அடைவோம். இந்த உயர்வான அன்பின் வைராக்கியமே நாம் அடைய ஆசைப்படும் பொன்னான தகுதியாக இருக்கட்டும் — மாறாக வெளிப்புறமான நீதியோ வெளித்தோற்றமான நம்பிக்கைகளின் நியாயத்திற்கு அநுசரித்துப் போவதாக இருத்தல் கூடாது.

உண்மையான வளர்ச்சிப் பாதை என்பது "ஆவியில் நடப்பதே" ஆகும் என பவுல் கூறுகிறார். நம் தினசரி வாழ்வில் சந்திக்கும் முரண்பாடான உண்மை என்னவெனில், நமது மற்றும் நமது சகோதரர்களின் குறைபாடுகளைப்பற்றி ஒரு நிலைப்பாடு பெற்றிராமல், நமது மாம்ச கிரியைகளின் மீது கவனம் செலுத்தாமல் (இதைத்தான் பவுல் நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகள் என்று அழைக்கிறார்) மற்றவர்களுக்கு அன்பாகச் சேவை செய்யும் வாழ்க்கைதான் நம்மை இன்னும் உண்மையான நீதியான வழியில் சாதிக்க உதவி செய்யும். [காண்க கலாத்தியர் 5:14-26 மற்றும் ரோமர் 8:1-11].

பதிவிறன் கோபாடுகள்

நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள அநேக ஈர்ப்புள்ள தடுமாறச் செய்யும் ஆரோக்கியமற்ற இன்பங்களை மேற் கொள்ளுவதற்கு, இதுவரை சிறந்த வழியாக இருப்பது, "மாற்றுவழி"களை நோக்குவதேயாகும். எபேசியர் 4-இல் கூறப்பட்டுள்ள கொள்கையாவது, ஒவ்வொரு எதிர்மறையின் நடத்தைக்கும், நேர்மறையான நடத்தையால் மாற்றியமைக்க வேண்டும். இந்த வழியால் நாம் படிப்படியாக நம்முடைய எண்ணத்தையும் செயலையும் வளர்த்து சரியானப் பாதையில் நடக்க முடியும்.

நிபான பழக்கத்திற்கான அடிமைத்தனத்தை ஜெயங்கொள்ளுக

இதைக்குறித்த தற்போதைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளை நாம் காணும்போது, "மறு சீரமைப்புக்காக," ஏறெடுக்கப்பட்ட மனித முயற்சிகள், வரம்புக்கு உட்பட்ட வெற்றியே தருகிறது. ஏனெனில் நமக்குள் தேவனே தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும், செய்கையையும் உண்டுபண்ணுகிறவர் என்பதைக் காணும்போது, [தப்பான பழக்கத்திற்கான அடிமைத்தனத்தை ஜெயங்கொள்வதற்கான இரண்டு தேவைகள் பிலிப்பியர் 2:13-ஆம் வசனத்தில் உள்ளது. உறுதியான சித்தம் மற்றும் அதற்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய பலனுள்ள வேலைகளாகும். தேவன் உதவிசெய்வார்.] இது வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்ட காரியங்களோடு இசைந்த வழிகளாக இருக்கும்.

(1) தப்பான பழக்கத்திற்குத் துவங்குவதற்கான வாய்ப்புகளைக் குறைப்பதற்கு

உண்டான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். "உங்கள் பாதங்களுக்கு வழிகளைச் செவ்வையப்படுத்துங்கள்" (எபிரெயர் 12:13). மற்றும் "நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்போம்" (1 கொரிந்தியர் 11:31).

(2) தப்பான பழக்கவழக்கங்களுக்குப் பதிலாக முழுமையாக புதிதான பழக்கவழக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்துங்கள் (எபேசியர் 4). பழைய பாவமான பழக்கவழக்கங்களை அழிப்பதை மட்டுமே செய்யாமல், அதற்குப்பதிலாக புதிய நற்குணங்களை வளர்த்துக்கொள்ளலாம்.

(3) ஐக்கியம் நமக்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரிகளாகவும், நமக்கு தேவைப்படும்போது நமக்கு அறிவுரை கூறி ஊக்குவிக்கும் நண்பர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

(4) நம்முடைய சிந்தனைக்கு ஒரு ஆரோக்கியமான சரீரமே ஆலயமாகும். ஆகவே நல்ல போஜாக்கு மற்றும் உடல் ரீதியான பயிற்சிகள் நம்முடைய ஆவிக்குரிய நோக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய பங்களிப்பாக இருக்கலாம்.

(5) அடிமைத்தன நடத்தையின்மேல் பழிப்போடுவதைவிட எபிரெயர் 9 மற்றும் 10-இல் [காண்கள் மற்றும் ஆட்டுக்கடாக்களின் இரத்தம் மனசாட்சியை சுத்திகரிக்காது. ஆனால் இயேசுவின் பலியை தேவன் அங்கீகரித்தார் என்றும், நம்முடைய விசுவாசம் நம்முடைய மனசாட்சியை சுத்திகரிக்கும் என்றும் நாம் உணர்ந்துகொண்டால் நம்முடைய பாவங்களை இயேசுவின் இரத்தம் சுத்திகரிக்கும் (கலாத்தியர் 1:3-4). இது நம்மை தேவனோடு ஐக்கியத்தை மீண்டும் அனுமதிக்கும். கூடுதலான தோல்விகள் நம்முடைய பிதாவினிடமிருந்து புதிய பிரிவினைகளை ஏற்படுத்தும். ஒவ்வொரு முறையிலும், கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலும், இன்னும் அதிகமாகக் கீழ்ப்படிதலுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்தும், நாம் தேவனிடம் திரும்பலாம். இதற்குப்பதிலாக தெய்வீக ஐக்கியத்தை நோக்கி நாமாகவே முயற்சி செய்யலாம், இது ஒரு இயலாத வேலை மற்றும் சோர்வு மற்றும் தோல்வியை ஏற்படுத்தும்]. கூறியுள்ளபடி கிறிஸ்துவின் கிருபையை, நமது மனசாட்சியை தூய்மைப்படுத்த அனுமதிக்க வேண்டும். அதாவது நம்முடைய நீதிமானாக்கப்பட்ட நிலைமையை ஏற்றுக்கொண்டு, தேவையான வேளையில் உதவியைப் பெற வேண்டும். இது மனவலிமை மிகுந்த சகோதரிடத்தில் தொடர்பு கொள்வதற்கும், நம்முடைய மனதிண்மையை உண்மையாக வளர்க்க உதவுகிறது. மட்டுமல்லாமல், பெலவீன மானவர்களை ஒருக்காமல், ஜெபத்தினாலும், தலையீட்டினாலும் கருணையோடு துணை

வலிமைக் கொடுப்பதினாலும், அவர்களை வளரவும் அவர்களின் வளர்ச்சியைப் போஷிக்கவும் கருணை மிகுந்த மூப்பர்களுக்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. "அவன் பாவஞ்செய்தவனானால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும்" (யாக்கோபு 5:14-16).

ஜெயம் முயன்று அடையக் கூடியது

அடிமைப்பட்ட ஜனங்களாகவோ (அ) அவர்களின் தோழர்களாகவோ நம்மை எண்ணுவோமாயின், மற்றவரின் பிரிவினால் பாவத்தால் குழும் அதிகமான ஆபத்துள்ள சகோதரருக்கும் மற்றும் மற்ற சகோதரருக்கும் இடையே நாம் சமாதானத்தை ஏற்படுத்த முயல வேண்டும். குழந்துள்ள அடிமைத்தன நடத்தையுடன் போராடும் நமக்கும் மற்ற சகோதர ஐக்கியத்தை மேம்படுத்தும் வேலையானது, நமக்கு, நாம் அடைய நினைக்கும் நெருப்பினால் புடமிடப்பட்ட பொன்னான குணலட்சணங்களைப் பெற உதவும் வேலையாக இருக்கிறது.

"பெற்றுக்கொள்வதைக் காட்டிலும் கொடுப்பது மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது." "நம்மை நாம் மகிழ்வித்துக்கொள்வதினால் பெற்ற உணர்வைக் காட்டிலும், மற்றவர்களை மகிழ்வித்தோம் என்ற உணர்வுகள் நம்மை அதிகமாக திருப்தியடையச் செய்கிறது."

நம் அனைவருக்கும் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது. உணவுமுறையின் காரணமாகவே, ஒருவர் தேவையில்லாத உடல் ரீதியான பிரச்சனைகளால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். [பெருமளவு அறிவியல் ஆராய்ச்சியில், உடன்பருமனுக்கு மாகள்ள உணவு தேர்வு மாத்திரமில்லாமல், பிரபலமான அமெரிக்க உணவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும் ஆபத்தான பொருட்கள் மற்றும் சிக்கலான உயிர்வேதியல் மற்றும் மரபணு காரணிகளின் விளைவாகவும் ஏற்படுகிறது. ஆசிரியரிடம் உதவிகரமான சுவாரசியமான புத்தகங்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் பெற

தொடர்புகொள்ள தயங்க வேண்டாம்.] மற்றொருவர் தன் அனைத்து நம்பிக்கைகளிலும் சரியாக இருக்க முயலும் பழக்கத்தினால் பாடுபடுவதாக எண்ணுகின்றனர். மற்றவர்கள் திருட்டுத்தனமாக ஆபாசத்தைப் பார்த்துவிட்டும் தன்னிடத்தில் பிரச்சனை உள்ளது என்று அவர்களே ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள். வேறு சிலரோ தனிமைக்கு நெட்பிலிக்ஸ் (Netflix) அல்லது காதல் புனைக்கதைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஒரு கணவன், தான் எவ்வளவு கடினமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதை மனைவி புரிந்து பாராட்டாமல் இருப்பதால் அவள் மீது கோபம் கொள்கிறான். அதேசமயம், மனைவி, இருவரின் உறவுக்குப் பதிலாக கணவரின் சிந்தையில் வேலைதான் முக்கியம் என்று நினைத்து எரிச்சலடைகிறாள். [நெருங்கிய உறவுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ள சிரமப்படும் நம்மில் பலருக்கு, வெளிப்புறமான செயல்களை ஆழமான அன்பென்று குழப்பிக்கொள்கிறோம். அதுவே அடிமைத்தன நடத்தைக்கு வேராக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் கடினமாக வேலை செய்தாலும், கடன்களை அடைத்தாலும், தன்னுடைய குடும்பத்திடம் அன்பு காட்டுவதில் என்றுமே வெற்றிப்பெறுவதில்லை. சபையில் முதன்மையானவர்கள் கூட இவ்வகையான நெறிமுறைக்கு குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்து கின்றனர். எவ்வாறெனில், மற்றவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்யும்போது, உணர்வுப்பூர்வமாக சகோதரிடத்தில் ஐக்கியங்கொள்ள மாட்டார்கள்.]

இந்த அனைத்து குழ்நிலைகளும் ஒரே சபையில் நிலவலாம். ஆயினும் ஆவியில் நடக்க விரும்பி ஒருவரோடொருவர் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று விரும்புபவர்கள், சகோதரர்களே நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஊழியஞ்செய்வதற்கு மாம்சத்திலுள்ள இந்த சபைக்காகவே இயேசு தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்தார். பொறுமையோடு வார்த்தையைக் காத்துக்கொண்டு, நம்முடைய சோதனையின் காலத்தில் ஜெயங்கொள்வதற்கு நாம் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யலாம்.

வார்த்தையிலும், கிரியையிலும் மனந்திரும்புதல்

குற்றவுணர்வை ஜெயாங் கொள்வதில்

"துன்மார்க்கன் தான் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் விட்டுத் திரும்பி, என் கட்டளைகளையெல்லாம் கைக்கொண்டு, நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்வானேயாகில், அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான், அவன் சாவதில்லை" (எசேக்கியேல் 18:21).

James Parkinson

பாவமும். குற்ற உணர்வும் சாத்தானினால் இந்த உலகத்திற்குள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. [எபிரெய பதம் - Heyel; கிரேக்க பதம் Eosphoros; ஆதிசபையின் மகனாகிய விடிவெள்ளி] இப்படியாக சாத்தானாக (எதிராளி) மாறினவன், "துன்மார்க்கன் தான் செய்த எல்லாப் பாவங்களையும் விட்டுத் திரும்பி, என் கட்டளைகளையெல்லாம் கைக்கொண்டு, நியாயத்தையும் நீதியையும் செய்வானேயாகில் அவன் பிழைக்கவே பிழைப்பான், அவன் சாவதில்லை" என்று தேவன் பொய் சொன்னதாக அவர்மேல் குற்றம் சாட்டினான். "புசிக்க வேண்டாம் என்று நான் உனக்கு விலக்கின விருட்சத்தின் கனியைப் புசித்தாயோ என்றார். அதற்கு ஆதாம்: என்னுடனே இருக்கும்படி தேவரீர் தந்த ஸ்திரீயானவள் அவ்விருட்சத்தின் கனியை எனக்குக் கொடுத்தாள், நான் புசித்தேன் என்றான். அப்பொழுது தேவனாகிய கர்த்தர் ஸ்திரீயை நோக்கி: நீ இப்படிச் செய்தது என்ன என்றார். ஸ்திரீயானவள்: சர்ப்பம் என்னை வஞ்சித்தது, நான் புசித்தேன் என்றாள் " (ஆதியாகமம் 3:4-13). துவக்கத்திலிருந்தே, ஏதேன் தோட்டத்தில் மற்றொருவர்மேல் பழி சுமத்துவதற்குக் காரணமான குற்ற உணர்வு இருந்தது.

காயின் முதல் கொலையைச் செய்தான். அவன் செய்ததற்காக எந்தவிதமான வருத்தமும் தெரிவிக்காமல், செய்த தவறுக்கான தண்டனையைக் நாடு கடத்தப்படுதல் மற்றும் பூமிமேல் அலைந்து திரிந்ததை அவனால் சகிக்க முடியவில்லை. (முதலாம் சிதறடிப்பு) ஐந்து தலைமுறைகளாக அவனுடைய வாரிசுகள், காயினுடைய பாவத்திற்காக வருந்தவில்லை. (ஆனால், லாமேக்கு மனம் வருந்தியபோது, அவர் முழுமையாக மன்னிக்கப்பட்டார். அவருடைய பிள்ளைகள் முன்னேற துவங்கினார்கள் ஆதியாகமம் 4:19-24)

குற்ற உணர்வின் சுமையோடான செயல் வெளியு

குற்ற உணர்வின் சுமையினால் யாரும் மகிழ்வதில்லை. ஆனால், தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்வு உண்டு. "தேவன் ஒளியாயிருக்கிறார், அவரில் எவ்வளவேனும் இருளில்லை; இது நாங்கள் அவரிடத்தில் கேட்டு உங்களுக்கு அறிவிக்கிற விசேஷமாயிருக்கிறது. அவர் ஒளியிலிருக்கிறதுபோல நாமும் ஒளியிலே நடந்தால் ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியப்பட்டிருப்போம்; அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் நீக்கி, நம்மைச் சுத்திகரிக்கும்" (1 யோவான் 1:5, 7).

நவீன யுகத்தில் லூசி:பர் மூன்று தேர்வுகளைக் கொடுத்திருக்கிறான். (1) சமய பிரிவுணர்ச்சி:- பாவத்திற்கான மன்னிப்பு மதம் சார்ந்த அமைப்புகளின் வழியாக மட்டுமே வருகிறது. (ஒருவருடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் கூடுமான பழிச்சொற்களாலும் கூட, அற்புதமான தெய்வீக வல்லமை குறையாது என்று கருதப்படும்.) நீங்கள் எங்களோடு இணைய வேண்டும். (மற்றும் எங்களுக்கு துணை நிற்க வேண்டும்). இன்றும் கடுமையாக எல்லாருக்கும் சம வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆதலால், வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற்றவர்கள், வெற்றி பெறாதவர்களைப்பார்த்து, குற்ற உணர்வு பெறாமல் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் பாவம் மற்றும் சோம்பலினால் அவர்கள் பாடுகள் அனுபவிக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

(2) இஸ்லாம்: நீங்கள் தவறு செய்தீர்கள், அதன் பலனை அனுபவித்தே தீர் வேண்டும். மனம் வருந்துதலின் மூலமாகவும், தவறுகளைத் திருத்திக்கொள்வதினாலும் உங்கள் மனசாட்சியை சுத்திகரியுங்கள். நித்தியமான ஆக்கினைக்குத் தப்பும்படியாக, நீ எங்களில் ஒருவனாக இருக்க

வேண்டும். அல்லாமலும் சகலத்தையும் முன் தீர்மானித்திருப்பதால், பாவிகள் உண்மையில் குற்றமற்றவர்கள் என்று அல்-ஜாபிரியா (Al-Jabiriyah) வகுப்பார் கூறுகிறார்கள்.

(3) கொள்கை முறைகள்/நாத்திகம்: குற்ற உணர்வுகள் உங்களுக்கு இருக்க வேண்டாம். மனுஜனுடைய பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் உயர்வான பிரமாணங்கள் வேறெதுவும் இல்லை. அந்தப் பிரமாணங்கள் பெரும்பாலும் தவறானது - நீங்கள் உங்களுக்கு நியாயாதிபதி. (உலகளாவிய பிரமாணங்கள் எதுவும் இல்லை என்று யூகிப்பதினால் பிரமாணத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவரும் ஒருவரும் இல்லை - கடவுள் இல்லை). நீங்கள் உங்களையே குறித்து நன்மையாக எண்ண வேண்டும். நம்மில் குற்றங்காண்பவர்கள்மேல் மட்டுமே பாவம் உண்டு.

ஆயினும் குற்ற உணர்வுக்கு எந்தவிதமான மாற்று தீர்வுகளும் இல்லை. குற்ற உணர்வின் பாரம் தங்கிவிடுகிறது.

மற்றவர்கள் குற்றஞ்சாடி நம்மை ஈயாயிப்படுத்திக்கொள்ளுதல்

சில வருடங்களுக்கு முன், ஒரு விவாகரத்து விஜயத்தில் பொதுவாக ஒருவர் மற்றவர்மேல் அதிகமாகக் குற்றஞ்சாட்டிக்கொண்டிருப்பார். இதனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அதிகமாக தவறு செய்தவர் என்று நிச்சயமாக அறிந்துகொள்ளலாம். (ஒரு குற்றமற்றவர் தன்னுடைய நீதியை வெளிப்படுத்துவது ஒரு தேவையற்ற காரியமாக எண்ணுகிறார்.) இந்தக் கோட்பாடு விவாகரத்துக்கு மட்டுமல்ல, அதையும் தாண்டி அரசியல், மதம், தொழில் போன்றவைகளுக்கும் பொருந்தும். அதிகமாக மற்றவர்களை குற்றஞ்சாட்டி, தொடர்ந்து அவர்கள்மேல் குற்றங் கண்டுபிடிக்கக்கூடியவர்கள் மனம் வருந்தாத குற்ற உணர்வுள்ளவர் ஆவர்.

"பிசாக" என்ற வார்த்தைக்கு "குற்றஞ்சமத்துபவன்" என்று பொருள். நீதிமான்களின்மேல் பிரதானமாக குற்றஞ்சாட்டுபவன் இந்த சாத்தான். "உலகமனைத்தையும் மோசம் போக்குகிற பிசாக என்றும் சாத்தான் என்றும் சொல்லப்பட்ட பழைய பாம்பாகிய பெரிய வலுசர்ப்பம் தள்ளப்பட்டது; அது பூமியிலே விழுத்தள்ளப்பட்டது, அதனோடேகூட அதைச்சேர்ந்த தூதரும் தள்ளப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வானத்திலே ஒரு

நவம்பர் / டிசம்பர்

பெரிய சத்தமுண்டாகி: இப்பொழுது இரட்சிப்பும் வல்லமையும் நமது தேவனுடைய இராஜ்யமும், அவருடைய கிறிஸ்துவின் அதிகாரமும் உண்டாயிருக்கிறது; இரவும் பகலும் நம்முடைய தேவனுக்கு முன்பாக நம்முடைய சகோதரர்மேல் குற்றம் சாட்டுகிறவன் தாழத் தள்ளப்பட்டுப் போனான்" (வெளிப்படுத்தல் 12:9-10).

தன்னைக்காட்டிலும் குறைவான நீதியுள்ளவர்களோடு ஒப்பிட்டு, தன்னையே நியாயப்படுத்திக் கொள்ள விழுந்துபோன சபாவம் முயற்சி செய்யும். ஆகையால் நம்மைப்போல அல்லது இன்னும் மோசமான மற்றவர்களைப்பற்றி அறிந்துகொள்ள உறுதியான விருப்பம் இருக்கலாம். நம்மைக் காட்டிலும் மற்றொருவர் அதிகமான நீதிமானாகக் காணப்பட்டால் நம்மைக்காட்டிலும் அவரை மோசமானவராகக் காட்டுவதற்கு அவருடைய மறைந்திருக்கும் பாவங்களை வெளிப்படுத்தக்கூடிய விருப்பம் எழும்புகிறது. (உண்மையான அல்லது கற்பனை செய்யப்பட்டவைகள்) அப்போது நாம் நீதியுள்ளவர்களாக உணர்ந்ததாலும், நம்முடைய மனசாட்சி சுத்தமாக இருப்பதில்லை.

கிறிஸ்துவே குற்ற உணர்வை சுத்திகரிப்பவர்

குற்ற உணர்வை சுத்திகரிப்பதற்கு, முதலில் நாம் பிரச்சனையைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். நாம் ஆபரணர், நாம் பாவம் செய்பவர்கள். ஆகவே, நாம் குற்ற உணர்வுள்ளவர்கள். இந்தக் குற்ற உணர்வை நாமே நீக்க முடியாது. ஆனால், "தேவன் ஒருவரே, தேவனுக்கும் மனுஜருக்கும் மத்தியஸ்தரும் ஒருவரே. எல்லாரையும் மீட்கும்பொருளாகத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்த மனுஜனாகிய கிறிஸ்து இயேசு அவரே; இதற்குரிய சாட்சி ஏற்ற காலங்களில் விளங்கிவருகிறது" (1 தீமோத்தேயு 2:5, 6).

"இயேசு ஒவ்வொரு மனுஜனுக்காக மரணத்தை ருசிபார்த்தார்" என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், மேலும் செய்யக்கூடிய பாவத்திலிருந்து நம்மைச் சுத்திகரித்துக்கொள்ள வேண்டும். (1) இயேசுவின் வழியாக கையளிக்கப்பட்ட பாவம் மற்றும் குற்றுணர்வுகளுக்கான சுத்திகரிப்பை ஏற்றுக்கொண்டாலும், (2) நாம் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, நாம் இருக்கக்கூடிய நிலையை நாம் நம்மை மாற்றிக்கொள்வதற்கு அர்ப்பணித்தால் மட்டுமே தேவன் நாம் இருக்கிற

வண்ணமாகவே நம்மை ஏற்றுக்கொள்வார். "அநியாயக்காரர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லையென்று அறியீர்களா? வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள்; வேசிமார்க்கத்தாரும், விக் கிரகாராதனைக்காரரும், விபசாரக்காரரும், சுயபுணர்ச்சிக்காரரும், ஆண்புணர்ச்சிக்காரரும், திருடரும், பொருளாசைக்காரரும், வெறியரும், உதாசினரும், கொள்ளைக்காரரும் தேவனுடைய இராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிப்பதில்லை. உங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தீர்கள்; ஆயினும் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலும், நமது தேவனுடைய ஆவியினாலும் கழுவப்பட்டீர்கள், பரிசுத்தமாக்கப்பட்டீர்கள், நீதிமாண்களாக்கப்பட்டீர்கள்" (1 கொரிந்தியர் 6:9-11).

தரிக பட்டணத்தானாகிய சவுல், ஸ்தேவானை கொலை செய்வதிலும், மற்ற கிறிஸ்தவர்களை காவலில் போடுவதிலும் பங்குள்ளவராக இருந்தார். "மாம்சத்தின்படி என் இனத்தாராகிய என் சகோதரருக்குப் பதிலாக நானே கிறிஸ்துவை விட்டுச் சபிக்கப்பட்டவனாக வேண்டுமென்று விரும்புவேனே" (ரோமர் 9:3). ஆயினும், இயேசு கிறிஸ்து தம்மை அவருக்கு வெளிப்படுத்தும் போது, சவுல் பவுலாக (சிறிய) மாறினார். "தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புவதைக் குறித்தும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதைக் குறித்தும், எல்லாருடைய இரத்தப்பழிக்கும் நீங்கி நான் சுத்தமாய் இருக்கிறேன் என்பதற்கு உங்களை இன்றையத்தினம் சாட்சிகளாக வைக்கிறேன்" (அப்போஸ்தலர் 20:21-27). மேலும், "நமக்குப் பாவமில்லையென்போமானால், நம்மை நாமே வஞ்சிக்கிறவர்களாய் இருப்போம், சத்தியம் நமக்குள் இராது. நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்கள் நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்" (1 யோவான் 1:8-9) என்று முழு வரைக்கியத்தோடு சாட்சி கொடுத்தார்.

மேலும், நாம் மற்றவர்களுக்குச் செய்ததற்காக, பிழை திருத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். "சீர்பொருந்துவதற்கு உங்களால் கூடும் என்ற மனதோடு, பாவங்களுக்கு மனம்வருந்துகிறீர்களா?" என்ற பொதுவான கேள்வியை ஞானஸ்நானத்தின் போது கேட்கப்படுகிறது. [தண்ணீரில் மூழ்கும் நபர்களிடம், சகோ. ரசல் கீழ்க்காணும் கேள்விகளை முன் வைப்பர்; இவைகள் விரிவானதாக இருந்தது. எந்த கிறிஸ்தவர்களும், எதை அறிக்கையிட்டாலும் கிறிஸ்துவின் சபை அங்கத்தினராக இருப்பதற்கு தகுதியுள்ளவராக இருந்தால் தயக்கமின்றி முழு உடன்பாடோடு பதில் அளிக்க வேண்டும். (4) உங்களால் கூடுமான அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட சீர்பொருந்துதலோடு, பாவத்திற்கு மனம் வருந்துகிறீர்களா? உங்கள் பாவங்களுக்காகவும், உங்களுடைய நீதிமாணாக்கப்பட்ட நிலைக்கு கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியத்தின் மேல் நம்பிக்கையுள்ளவராக இருக்கிறீர்களா? (5) உங்களுடைய எல்லா தாலந்துகளையும் - திறமை, பணம், நேரம், செல்வாக்கு மரணபரியந்தம், ஆண்டவருக்கென்றும் அவருடைய ஊழியத்திற்கென்றும் உண்மையாக பயன்படுத்துவோம் என்று உங்களை முழுமையாக நீங்கள் அப்பணித்திருக்கிறீர்களா? (R5264, மே 15, 1913).

இந்த இரண்டு கேள்விகளுக்கான உறுதியான பதில்கள், முழுமையான கிறிஸ்துவ ஐக்கியத்திற்கு ஒரு திறந்த வாசலை முன் வைக்கிறது.

யேகோவா தேவனும், கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும் அவர்களுடைய பங்கை நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். மேலும் அவர்களின் பங்கை தொடர்ந்து நிறைவேற்றி கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய பங்கை நாம் செய்தால், கடந்ததை கடந்ததாக விட்டுவிட்டு, மலை பிரசங்கத்தின்படி வாழ பெருமுயற்சி கொள்வோம்.

தீர்க்கதரிசனத்தின் இன்று

இஸ்ரவேலின் பாரம்

"அந்நாளிலே நான் எருசலேமைச் சகல ஜனங்களுக்கும் பாரமான கல்லாக்குவேன்; அதைக் கிளப்புகிற யாவரும் சிதைக்கப்படுவார்கள் பூமியிலுள்ள ஜாதிகளெல்லாம் அதற்கு விரோதமாய்க் கூடிக்கொள்வார்கள்" (சகரியா 12:3). மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு இடையே இஸ்ரவேல் ஒரு மையப் புள்ளியாகவே தொடர்கிறது. இஸ்ரவேல் பகுதிக்குள் நிகழும் கலவரம் மற்றும் சுற்றியுள்ள ஆபத்துக்கள் ஒரு சவாலான சூழ்நிலையையே உருவாக்குகிறது.

இஸ்ரவேல் பகுதிகளுள்

இஸ்ரவேலின் ஜின்பெட் (Shin Bet) பாதுகாப்பு நிறுவனம் தொகுத்துள்ள தகவலின்படி, 2008-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2015-ஆம் ஆண்டுதான் பயங்கரவாதம் மிகுந்த ஆண்டாக இருந்தது. தாக்குதலில் இருபத்தெட்டு நபர் கொல்லப்பட்டனர்: இரண்டு வெளிநாட்டினர்கள், ஒரு பாலஸ்தீனியன், இஸ்ரவேல் பாதுகாப்பு சேவையைச் சேர்ந்த மூன்று நபர் மற்றும் இருபத்திரண்டு பொதுமக்கள். 2016-ஆம் ஆண்டுவரை எந்தவித வெகுஜன இழப்புகள் ஏற்படவில்லை என்றாலும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக தனிப்பட்ட யூதர்கள் அல்லது குழுக்கள் மீது தாக்குதல்கள் தொடர்கிறது. அதிலும் பல தாக்குதல்கள் இளம் பாலஸ்தீனர்கள் கைகளால் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

காசா, யூதேயா மற்றும் சமாரியாவிலும், நீண்ட சாட்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டு, அக்டோபர் 8-இல் திட்டமிடப்பட்ட பாலஸ்தீன தேர்தல் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் பாலஸ்தீன செய்தி நிறுவனம் "மான்" (Ma'an) படி பாலஸ்தீன நிர்வாகம், தாயகத்தை ஒரு யூனிட்டாக கருத வேண்டும் என்றும், எருசலேமிலும், காசாவிலும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் தடுமாற்றம் இருந்ததாலும் இந்த ஒத்திவைப்பிற்கு முடிவெடுக்கப்பட்டது.

மத்திய கிழக்கின் ரஷ்யன் ஜனாதிபதி விளாடிமிர் புட்டினின் விசேஷ தூதர் மைக்கேல் போக்டானோவ் (Mikhail Bogdanov), இஸ்ரவேல் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெத்தன்யாகுவை ஒரு கூடுகையில் சந்தித்தப்பொழுது, மாஸ்கோ மூலம் புதிய இஸ்ரவேல் - பாலஸ்தீன அமைதி பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்று முன்மொழிந்தார். நெத்தன்யாகு பத்திரிக்கை பேட்டி ஒன்றிற்குப் பதிலளிக்கையில், புட்டினால் தொகுத்து வழங்கப்படும் நேருக்கு நேர் கூட்டங்கள் நவம்பர் துவக்கத்தில் நடைபெறும் என்று கூறினார்.

தவறிய நிறுவனங்கள் மற்றும் பிரிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள், பாலஸ்தீன அதிகார ஜனாதிபதி மற்றும் ஃபாட்டா (Fatah)வின் தலைவரான மொஹமட் அப்பாஸ் (Mahmoud Abbas)க்கு ஒரு ஆபத்தான எதிர்காலத்தை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. 81 வயதான அதிகார பசி கொண்ட இந்தத் தலைவரை விலக்கிவிட பல சாத்தியங்கள் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

இஸ்ரவேலைப் பற்றி, அமெரிக்க நிர்வாகத்தின் வெளிப்படையான விமர்சனம் மற்றும் நவம்பர் தேர்தலில் யார் வெற்றி பெருவார் என்ற நிச்சயமற்ற தன்மையும் ஒரு தெளிவான வாய்ப்பாக புட்டின் கண்ணோக்குகிறார். சமாதான பேச்சுக்கள் நவம்பர் துவக்கத்தில் நடைபெறும் என்றால், அமெரிக்காவின் பிரதிநிதித்துவம் முதல்முறையாக இல்லாமல் இருக்கும்.

இஸ்ரவேலுக்கு தேவனின் எச்சரிக்கை

யாத்திராகமம் 23:31-33, மோசேயை தேவன் எச்சரிக்கையில், "சிவந்த சமுத்திரம் துவங்கி பெலிஸ்தரின் சமுத்திரம்வரைக்கும், வனாந்தரம் துவங்கி நதிவரைக்கும் உன் எல்லையாயிருக்கும் படி செய்வேன்; நான் அந்தத் தேசத்தின் குடிகளை உங்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுப்பேன்; நீ அவர்களை உன் முன்னின்று தூரத்திலிருவாய். அவர்களோடும் அவர்கள் தேவர்களோடும் நீ உடன்படிக்கை பண்ணாதிருப்பாயாக. அவர்கள் உன்னை எனக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்யப்பண்ணாதபடிக்கு உன் தேசத்திலே குடியிருக்க வேண்டாம்; நீ அவர்கள் தேவர்களைச் சேவித்தால், அது உனக்குக் கண்ணியாயிருக்கும் என்றார்."

இஸ்ரவேலை இரண்டு மாநிலங்களாக உருவாக்க தற்போது நடக்கும் முயற்சிகள் சில காரணங்களினால் வெற்றி பெறவில்லை. மக்களின் எண்ணங்கள் தேவனின் எண்ணங்கள் அல்ல, யாக்கோபின் சந்ததியினருக்கு யேகோவா தேவன் உறுதிப்படுத்திய நில பகுதிகளை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று, உலக தலைவர்கள் ஒன்றுபட்டு கோருகின்றனர். யூதேயா, சமாரியா மற்றும் காசா பகுதிகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அரேபிய குடிமக்கள், அவர்களுக்கு எருசலேமில் பகிர்வு நிலை வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் பாலஸ்தீன தலைவர்களுக்கு, 1967-ஆம் ஆண்டு போரில் மீட்கப்பட்ட முழு பகுதி மற்றும் தேவாலயம் இருந்த பழைய நகரத்திலிருந்து யூதர்களை அகற்றுவதே அவர்கள் நோக்கமாய் உள்ளது. பலருக்கு இஸ்ரவேலை தேசத்திலிருந்து முற்றிலும் அகற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளது. எனினும், யாக்கோபின் சந்ததியினருக்கு தேவன் கொடுத்த வாக்குத்தத்தத்தின்படியே அந்த முழு தேசத்தையும் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வார். இஸ்ரவேலை பிளவு செய்ய உலகத்தின் எந்த முயற்சிகளும் யாக்கோபின் இக்கட்டு காலம் என்று சொல்லக்கூடிய முடிவு காலத்தில் நிச்சயமாக தோல்வியடையும் (எசேக்கியேல் 38, 39 அதிகாரங்கள்).

இஸ்ரவேலைச் சுற்றி

சிரியாவில் தொடர்ந்து நடக்கும் எழுச்சியால் அந்த நாடே இரத்தக்களமான ஒரு போர்க்கள நாடாக மாறிவிட்டது. இஸ்ரவேலின் வடக்கு முனையிலிருந்து ஒரு சில மைல் தூரம் இருக்கும் எருசலேம் போஸ்ட் (post) என்ற பத்திரிக்கையின்படி, ஐந்து வருட போர், ISI மற்றும் லேவான்ட் (Levant) என்ற சலாபி ஜிஹாத் குழுக்களுக்கு, சிரியா கோலான் குன்றுகளில் இருக்கும் யார்மோக் பள்ளத்தாக்கில் காலூன்ற ஒரு வாய்ப்பை அளித்துள்ளது. இஸ்ரவேல், சிரியா மற்றும் யோர்தான் ஆகிய மூன்று எல்லைகளில் இருக்கும் யார்மோக் பள்ளத்தாக்கு ஒரு போருக்கு முக்கியமான ஓர் இடம். குழுவிடம் வசிக்கும் டாங்குகள் மற்றும் இரசாயன ஆயுதங்கள் கவலையை எழுப்புகிறது. ஆனால் தற்போது சிரியாவின் உள்நாட்டுப் போரில்தான் அந்த குழுக்கள் அதிக கவனம் செலுத்துகிறது.

நவம்பர் / டிசம்பர்

முதன்முறையாக, இஸ்ரேயலின் அதிபர் நெதன்யாகு அண்மையில் கோலன் குன்றில் ஒரு அமைச்சரவைக் கூட்டம் நடத்தினார். தொலை தொடர்பு வழியாக இஸ்ரேலிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடன் அவர் பேசுகையில், அந்த இடம் இஸ்ரேயல் பாதுகாப்பில் ஒரு முக்கியமான இடமாய் இருக்கிறது என்றும், அது நிரந்தரமாக இஸ்ரேயல் தேவனின் கீழ் இருக்கும் என்றும் கூறினார். செப்டம்பர் மாதத்தில் (இதில் எழுதியது போல்) நாட்டின் இராணுவம், வடக்கு கோலன் குன்றில் தாக்குதல் நடத்திய பின்னர், இஸ்ரேயலின் விமானப்படை இரண்டுமுறை சிரியா ஆட்சி இலக்குகளைத் தாக்கியது. பிரிட்டன் சார்ந்த சிரியாவின் மனித உரிமை ஆய்வின்படி, ஒரு இஸ்ரேலிய விமானம் குறைந்தது மூன்று ஏவுகணைகளை வடக்கு குயின்ட்ரா கிராம புற ஸ்தலங்களின் மீது வீசியது. முன்னதாக, கோலன் குன்றில் இருக்கும் இஸ்ரேலிய பகுதிகளின் மீது குண்டு வெடித்ததற்கு எதிர் செயலாய், இஸ்ரேலிய படைகள் சிரியா அரசாங்கத்தின் பீரங்கிகளைத் தாக்கினார்கள்.

ஒரு சுருக்கமான வரலாறு

சிரியாவுடன் இஸ்ரேயலின் மோதல் புதியது அல்ல. 1951-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில், எருசலேமில் அல் - அக்சா மசூதியில், வெள்ளிக்கிழமை தொழுகையில் கலந்துகொண்ட ஜோர்டான் மன்னர் அப்துல்லாவை, துப்பாக்கி ஏந்திய நபர் ஒருவர் படுகொலை செய்தார். இதனால் இஸ்ரேயலுடன் ஒரு விரோதமான 14-ஆண்டு கால போராகத் துவங்கியது. இறுதியில் சிரியா, எகிப்து மற்றும் ஜோர்டான் மூன்று வழி அமைதி ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டனர். இதனால் இஸ்ரேயல் ஒரு சிறுமையான இடமாக விடப்பட்டது. முத்தரப்பு கூட்டணி தங்களைத் தாக்க நெருங்கிவிட்டது என்று இஸ்ரேலிய உளவுத்துறை அறிந்துகொண்டது. ஜூன் 5, 1967 அன்று, எகிப்திய இராணுவ தளங்களின் மீது விமான தாக்குதல் நடத்தியது. ஆறு நாள் போர் முடிவடைந்தபோது, இஸ்ரேயலின் போர் வீரர்கள், சீனாய் தீப கற்பம் (பின்னர் எகிப்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது). காசா, யூதேயா மற்றும் சமாரியா (மேற்கு பகுதி), யோர்தான் நதி, எருசலேமின் பழைய நகரம் மற்றும் கோலன் குன்றைக் கைப்பற்றினர்.

ரண்டோல்ப் (Randolph) மற்றும் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் மார்வெல், "ஆறு நாள் யுத்தம் என்ற தங்களது புத்தகத்தில் வியக்கத்தக்க வகையில் தங்களைச் சுற்றி எண்ணிக்கையில் அதிகமான, மேன்மையான தரம் வாய்ந்த உபகரணங்கள் வைத்திருந்த எதிரிகள் சூழ்ந்திருந்ததாலும், நவீன கால இணையற்ற ஆயுதங்களை இஸ்ரேயலர்கள் வைத்திருந்ததாலும், மூன்று முனைகளில் இருந்து போரில் ஈடுபட்டு, பிழைத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பெரும் வெற்றியையும் அடைந்தார்கள்" (பக்கம் 191) என்றனர்.

ஏழு வருடங்கள் கழித்து யாம் கிப்பூரில், நூற்றுக்கணக்கான சிரியா டாங்கிகள், வெள்ளை பவுடர் புகைத் திரைகளைத் தூவி (Yom Kippur) கடந்து சென்றதை அதிர்ச்சியுற்று இஸ்ரேலிய எல்லைக் காவலர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். தெற்கில் வெறும் 400 இஸ்ரேலிய படைவீரர்கள், 80,000 எகிப்திய துருப்புகளை எதிர்கொண்டு சூயஸ் கால்வாயில் அவர்களைத் தாக்கினார்கள். இறுதியாக, இஸ்ரேயலர்கள் போரில் வெற்றிப்பெற்று சிரியாவை கோலன் குன்றுகளிலிருந்து தள்ளிவிட்டனர். ஆனால் பல எல்லைகள் மற்றும் பல எதிரிகளைத் தாக்கியது, தங்களுக்கு மிகுந்த பாதிப்பைக் கொடுத்ததாகக் கண்டறிந்தனர். ----- அரேபிய அண்டை நாடுகள் மற்றும் மேற்க்கத்தி உலகத்துடன் இஸ்ரேலிய தலைவர்கள் எகிப்திய தலைவர்களைச் சந்திக்க சம்மதித்தனர். 1978-இல் நடந்த காம்ப் டேவிட் (Camp David) ஒப்பந்தங்களுக்கு ஒப்புக்கொண்டு, 1979-இல் எகிப்துடன் ஒரு முறையான சமாதான உடன் படிக்கையில் கையெழுத்திட்டனர்.

இன்றைய சூழ்நிலை

சிரியாவின் தற்போதைய உள்நாட்டுப் போருக்கு முன்னதாக, ஜனாதிபதி பாஷர் அசாத் (Basher Assad), இராணுவத்துடன் தனது தொடர்பை துண்டிக்கமாட்டார் என்றும், ஹமாஸ் மற்றும் ஜிஹாத் அமைப்புகளை முடமாட்டார் என்றும் கூறினார். கோலான் குன்றுக்கு மீண்டும் இஸ்ரேயலை திரும்ப அனுப்பும் முயற்சியை துவக்கினார். எண்ணாகமம் 34:7-12-இல் லெபனானிலுள்ள ஒரு மலை மற்றும் தற்சமயம் சிரியாவால் உரிமை கோரப்படும் கோலன் குன்றையும் தேவன் இஸ்ரேயலுக்கு வடக்கு எல்லையாக அமைத்திருந்தார். தற்போது ஜோர்டானில் இருக்கும் சில பகுதிகளை இஸ்ரேயலின் கிழக்கு எல்லையாக அமைத்தார்.

கடந்த 70 ஆண்டு காலமாக அண்டை நாடுகளுடன் சமாதான முயற்சியில் இஸ்ரேயல் ஈடுபட்டுள்ளது. அதன் சொந்த விதியைத் தீர்மானிக்க முயலுகையில், தன் நாட்டின் உள்ளேயே அதற்கு குறுக்கீடும், எதிரிகளும் இருப்பதைக் கண்டுணர்ந்தது. எதிர்த்து நின்ற ஒரு நிலத்தை பிறரின் வற்புறுத்தலின் காரணமாய் விட்டுக்கொடுத்தது. இன்று எருசலேமுகூட பிளவுபட்டு, பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இஸ்ரேயலில் இருக்கும் 8.5 மில்லியன் மக்கள் தொகையில் 6.4 மில்லியன் யூதர்கள் (74.8%) மாநிலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போது, அங்கு 806,000 குடியிருப்பாளர் மத்தியில் 600,000 யூதர்கள் மட்டுமே இருந்தனர். 2006-இல் இருந்து மற்றும் 135 AD-லிருந்து, முதன்முறையாக, உலகிலுள்ள மற்ற நாடுகளைவிட இஸ்ரேயலில் அதிக யூதர்கள் இருந்தனர்.

மத்திய கிழக்கு நாடுகள் முழுவதும் பிரச்சனையின் மத்தியில் இருந்தாலும் நாம் இந்த அறிவுரையை நினைவில்கொள்ள வேண்டும். "எருசலேமின் சமாதானத்துக்காக வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் உன்னை நேசிக்கிறவர்கள் சுகித்திருப்பார்களாக. உன் அலங்கத்திற்குள்ளே சமாதானமும், உன் அரமனைகளுக்குள்ளே சுகமும் இருப்பதாக. என் சகோதரர் நிமித்தமும் என் சிநேகிதர் நிமித்தமும், உன்னில் சமாதானம் இருப்பதாக என்பேன். எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரின் ஆலயத்தினிமித்தம் உனக்கு நன்மையுண்டாகத் தேடுவேன்" (சங்கீதம் 122:6-9).

